

N:o 6.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst; Gifven Stockholms Slott den 8 Januari 1883,

Under åberopande af bifogade protokoll öfver finansärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t, som icke ifrågasätter, att den efter Art. I i nu gällande bevillningsförordning utgående personliga skyddsavgift vidare bör utgöras, härmed till antagande föreslå Riksdagen närlagda förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst jemte instruktion för taxeringsmyndigheterna.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

O S C A R.

O. R. THEMPTANDER.

Förslag
till
Förordning
angående bevillning af fast egendom
samt af inkomst.

Bevillning af fast egendom.

§ 1.

För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i § 4 upptagas, bevillning utgöras med fem öre för hvarje fulla ett hundra kronor af fastighetens uppskattade värde.

§ 2.

Bevillning för fast egendom erlägges af *egaren*, utom i följande fall, då bevillningen utgöres af *innehafvaren*, nemligen:

a) för jordegendom, som besittes med stadgad åborätt, eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande mot lifstidsstädja upplåten, samt för skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandterings understöd, till sågverk eller kanalbolag, eller ock innehafves af stad eller annan menighet;

b) för jordegendom eller annan fastighet, som antingen är till boställe eller eljest på lön anslagen, så vida egaren enligt § 4 a) eller b) är från fastighetsbevillning fri och hela fastigheten är åt endast *en* person upplåten;

c) för lägenhet, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad.

§ 3.

Mom. 1. Fast egendom skall uppskattas till sitt verkliga värde med ledning af köpeafhandlingar, arrende- eller hyresafgifter, värderingar för samma egendoms belåning eller försäkrande mot brandskada samt öfriga om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning erhållna uppgifter eller inhemtade upplysningar; börande dervid, och enär inkomst genom försäljning af skog eller torf beskattas enligt § 8 mom. 2 b), torfmosse och växande skog tagas i betraktande endast i den mån de anses erforderliga till husbehof.

Mom. 2. Frälseräntas kapitalvärde uppskattas till tjugu gånger det belopp, hvartill samma ränta efter nästföregående års markegång uppgått, så framt icke räntan, i enlighet med § 14 i kongl. kungörelsen den 11 Maj 1855, utgår efter medelmarkegångspris, i hvilket fall detta senare bör läggas till grund för beräklandet af räntans belopp. Dock iakttages, att frälseräntas kapitalvärde alltid sättes i fulla hundratal kronor, så att möjligen öfverskjutande belopp icke beräknas.

Mom. 3. Det värde, hvartill fast egendom blifvit uppskattad, skall utan förnyad uppskattning bibehållas oförändradt under tre år, derest icke under tiden mellan tvenne på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar sådana inträffade förhållanden, som i § 4 af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion närmare omförmälas, påkalla förändrad värdering.

Mom. 4. Uppskattning af värdet å sådan fast egendom, som omförmäles i § 4 c), eger icke rum.

§ 4.

Fastighetsbevollning erlägges *icke* af:

a) staten;

b) städer och andra menigheter, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerskårer: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast så framt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke lemna egaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevollning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet; och

c) egare af kanal, jernväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jemväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader.

§ 5.

Vid uppskattning af fast egendom skola *särskilda* värden, slutande å fulla hundratal kronor, utsättas:

a) å *jordbruksfastighet*:

för hvarje hemman och jordlägenhet eller, om hemmanet eller lägenheten består af två eller flere brukningsdelar eller afsöndring af jord derifrån egt rum, för hvarje sådan brukningsdel eller jordafsöndring; samt

för skogsområde, som omförmäles i § 2 a);

b) å *annan fastighet*:

för tomt i stad, köping och dermed jemförlig ort;

för åbyggnad å sådan tomt;

för lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden;

för byggnad, belägen på jordbruksfastighet, men icke afsedd för det derå drifna jordbruk eller dit hörande näring;

för fiske, som är i jordebok särskildt upptaget; samt

för frälseränta.

§ 6.

Fast egendom *taxeras* inom den ort, der egendomen är belägen.

Bevillning för inkomst af kapital och arbete.

§ 7.

För all behållen *inkomst*, vare sig af *kapital* eller *arbete*, skall, med de undantag, som i § 11 omförmälas, bevillning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.

§ 8.

Mom. 1. Till inkomst af *kapital* räknas:

a) ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningeförvaltande verk eller enskilde insatta penningar; samt

b) krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiæ.

Mom. 2. Till inkomst af *arbete* räknas:

a) den inkomst och förmån af jordbruksrörelse å egen eller annans mark, som förvärfvas medelst det i rörelsen nedlagda arbete och dervid använda inventarier;

b) inkomst genom skogsafverkning eller torftägt å egen eller annans mark för annat ändamål än husbehof eller genom försäljning af växande eller afverkad skog eller af torf;

c) inkomst af annan rörelse eller yrke, såsom:

1:o) af bergsbruk, kalk- och stenbrott jemte dertill hörande verk, inrättningar och näringar; qvarnar och sågverk; fabriker, mekaniska verkstäder, bränvinsbrännerier och andra för varors tillverkning eller förädling anlagda inrättningar; mejerihandtering och andra binäringar till jordbruket, i den mån de icke afse tillgodogörande af eget jordbruks produkter; penningarörelse, handelsrörelse, skeppsrederi, sjöfart, handtverk eller annan näring;

2:o) af till allmän trafik upplåten kanal, jernväg eller annan farled samt flottled; och

3:o) hvad som förvärfvas genom utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

d) inkomst och förmån af tjänst eller särskildt uppdrag, såsom: aflöning, arvode, traktamente, sportler, bostad, derest icke fastighetsbevilning därför af löntagaren utgöres, och annan med allmän eller enskild tjänst förenad förmån; så ock den behållna inkomst, som, enligt gällande föreskrifter, kan vid lediga ecklesiastika sysslor tillfalla de under konsistoriernas vård eller annan allmän förvaltning ställda kassor;

e) pension, lifränta eller undantagsförmån äfvensom gratifikation af annan än enskild gifvare;

f) all annan i denna § ej särskildt omförmäld inkomst, som icke är genom fastighetsbevilning beskattad.

§ 9.

Skyldige att utgöra inkomstbevilning äro:

a) svensk medborgare, som är i riket bosatt: för all den inkomst, han åtnjuter, vare sig här eller från utrikes ort;

b) svensk medborgare, som icke är i riket bosatt: för den inkomst, han härifrån åtnjuter;

c) utlänning, som är i riket bosatt eller här uppehållit sig såsom resande under större delen af tre på hvarandra följande år, eller som

här idkar näring, eller härifrån uppbär lön eller pension: för den inkomst, som af honom här förvärfvas eller härifrån åtnjutes eller ock, utifrån införd, här användes.

Hvad här ofvan säges om enskild person, gälle ock i tillämpliga delar om menigheter, samfund, verk och inrättningar samt andra juridiska personer, i den mån de icke äro i denna förordning från inkomstbevilning frikallade, äfvensom om oskiftade sterbhus och bolag.

§ 10.

Grunder för inkomsternas beräkande.

Mom. 1. Inkomst af kapital och arbete taxeras för det löpande året.

Mom. 2.

a) Inkomst af kapital och annan inkomst af arbete än lön, pension eller inkomst och förmån af jordbruksrörelse, upptages med det belopp, hvartill inkomsten under nästföregående året uppgått, med iakttagande likväl, *dels* att inkomsten första året den åtnjutes, äfvensom då den icke åtnjutits för hela föregående året, skall upptagas med det belopp, hvartill densamma, enligt de upplysningar, taxeringsmännen kunnat förskaffa sig, skäligen må anses för det löpande året uppgå, *dels ock* att, då inkomsten under det löpande året upphör, densamma upptages med det belopp, som, med det nästföregående årets inkomst till beräkningsgrund, motsvarar den tidrymd af det löpande året, för hvilken inkomsten åtnjutes.

b) Med allmän eller enskild tjenstebefattning förenad lön så ock pension upptages med det belopp, hvartill densamma för det löpande året blifvit i stat eller annorledes bestämd; börande deremot med tjenstebefattning förenade tjenstgöringspenningar, dagaflöning, sportelersättning och obestämda eller extra inkomster beräknas på sätt under a) är föreskrifvet.

c) Vikariatsarvode, arvode för uppdrag af öfvergående beskaffenhet och all dylik tillfällig inkomst, som härflutit af annan den skattskyldiges verksamhet än hans redan till beskattning taxerade tjenst, rörelse eller yrke, och som tillfallit honom så sent under ett år, att densamma icke kunnat af det årets taxerings- eller pröfningsnämnd beräknas, taxeras till bevilning det näst derpå följande året.

d) Lön och annan inkomst, som utgår i spanmål eller persedlar, upptages med det kontanta belopp, den efter senast för orten fastställt markegångspris utgör.

Mom. 3. Vid beräkning af inkomst utaf kapital och arbete *må* afdrag icke ske:

a) för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnads-kostnader samt dertill hänförliga utgifter;

b) för arrende- eller hyresvärde å sådan, kanal, jernväg och annan farled samt flottled tillhörande, mark och byggnad, som enligt § 4 är fri från bevillning;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i hans rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

Mom. 4. Deremot må afdrag ske:

vid beräkning af inkomst utaf kapital:

för ränta å upplånadt kapital;

vid beräkning af inkomst utaf arbete:

a) för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande, belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastighet, som af egaren begagnas till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i § 8 mom. 2. c. 1:o och 3:o sägs;

b) för ränta å lånt, i rörelsen nedlagdt kapital;

c) för omkostnader för bedrifvande af rörelse eller yrke, såsom: arrende- eller hyresafgift, underhåll af fastighet och inventarier, aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare, m. m.;

d) för kostnader, som äro förenade med utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning, å stat uppförd häst- och båtlega, officerares lönetillägg för tjänstehästar samt fourageringsersättning, anslag till skrifmaterialier och andra expenser, missräkningspenningar, dagaflöning eller traktamente för förrättning å annat ställe, än tjänstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga boningsort, arvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid, samt arvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än der arvodes- eller traktamentstagaren är bosatt;

f) för följande med embete och tjänst förenade utgifter, nemligen: den afgift tjänsteman, såsom sådan, åligger utgöra till pensions-, enke- och pupill- eller annan understöds-kassa, aflöning eller annan ersättning till vikarie eller tjänstebiträde, presternes i jordeboken upptagna utlagor, i den mån de icke äro eftergifna, ränta och amorteringsbidrag till öfverbyggnadsamorteringsfonden för prestgårdarne i Skåne, samt kostnader för sådana tjänsteresor, för hvilka ersättning icke är särskildt anvisad.

Mom. 5. Inkomst och förmån af jordbruksrörelse, hvarom i § 8 mom. 2 a) förmåles, skall upptagas till ett belopp, som motsvarar en för hundra af fastighetens taxeringsvärde.

§ 11.

Undantag från de i §§ 7—10 meddelade stadganden.

Mom. 1. Bevillning för inkomst af kapital eller arbete eger *icke* rum: när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster, deri inbegripna äfven hustruns, understiga 500 kronor.

Uppgå dessa inkomster icke till 1,200 kronor, äro 450 kronor, och uppgå de icke till 1,800 kronor, äro 300 kronor af inkomsten af kapital och arbete fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke eger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må å ort, der kostnaden för bostad är synnerligen hög i jemförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom undantagsvis i de fall, der särdeles ömmande omständigheter (talrik familj, långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas; dock så att denna ökning, vare sig den eger rum på grund af hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller båda dessa skäl, icke må för någon skattskyldig öfverstiga 200 kronor.

För sådan inkomst, som omförmåles i § 8 mom. 2 a) och b); för inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, der den skattskyldige är mantalsskrifven, samt för bolags inkomst får hvarken befrielse från eller lindring i bevillningen enligt detta moment åtnjutas.

Mom. 2. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas*:

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiifonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jemte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i § 8 mom. 2 d) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflyter af rörelse eller yrke;

jernkontoret, i den mån detta verks vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål; samt

sparbanker, som afses i kongl. förordningen den 1 Oktober 1875, och hvilka ej lemna utdelning åt stiftarne eller deras rättsinnehafvare, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) vid de förenade rikenas beskickningar hos utländska magter anställda, jemte alla öfriga under utrikesdepartementet lydande embets- och tjenstemän samt vaktbetjente: för den del af deras aflöning eller pension, som motsvarar *norska* statsverkets bidrag dertill;

e) främmande magters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jemte deras betjening för all annan inkomst än den, som utgöres af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhålles genom här idkad rörelse;

f) utländing, som här vistas för att idka studier;

g) gåfvo- och understödstagare: för gåfva eller understöd af enskild gifvare; samt

h) lappallmogen: för inkomst af sådan näring, som ej förutsätter fast bostad.

§ 12.

Beskattningsort.

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

a) idkare af jordbruksrörelse; för inkomst deraf: der fastigheten är belägen;

b) idkare af skogsrörelse, hvartill ock räknas innehafvare af genom köp förvärfvad rätt till afverkning af skog å annans mark; för inkomst deraf: der skogen är belägen;

c) patronus ecclesiæ; för inkomst af tionde eller ersättning derför: der inkomsten utgår;

d) bank-, jernvägs- och kanalbolag: der bolagets rörelse drifves, vare sig genom hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor eller vid större och mindre stationer;

e) annat bolag: å den eller de orter, der bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning drifves; men i fall sådana bestämda orter icke förefinnas: der bolaget har sin styrelse;

f) handlande, fabriksägare samt annan yrkes- och näringsidkare; för inkomst af rörelsen eller yrket: å den eller de orter, der rörelse eller yrke eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning idkas; dock skola handlande i de städer, hvilka innefatta flere församlingar, för den handelsrörelse, de derstädes idka, äfvensom de skattskyldige, hvilkas rörelse eller yrke utöfvas på flera orter, men endast kortare tid på hvarje ort, taxeras inom den församling, der de äro mantalsskrifne;

g) egare af fartyg, hvaruti flere hafva del; för inkomst af fartyget: der hufvud- eller korrespondentredaren är mantalsskrifven; eller om sådan ej finnes: der fartyget har sin hemort;

h) de under konsistoriernas vård eller annan offentlig förvaltning ställda kassor; för den i § 8 mom. 2 d omförmälda inkomst vid lediga ecklesiastika sysslor: i den ort, der densamma eljest bort beskattas;

i) utrikes boende, här i riket icke mantalsskrifven löntagare; för lön från svenska statsverket: i Stockholms stad och S:t Nikolai församling; samt

k) utrikes boende pensionstagare; för pension från svenska statsverket eller allmän inrättning: der pensionen utbetalas.

För annan inkomst än den här ofvan i denna § omförmälda taxeras skattskyldig: der han är mantalsskrifven; eller om han icke är inom riket mantalsskrifven: der han inom riket hufvudsakligen vistas.

Föreskrifter angående taxeringen.

§ 13.

Taxering eller uppskattning af hvarje fast egendoms värde och hvarje skattskyldigs årliga inkomst verkställas af *bevillningsberedningar* samt *taxerings-* och *pröfningsnämnder*, hvilkas sammansättning och åligganden här nedan bestämmas.

A. Uppgifter till ledning vid taxeringen.

§ 14.

Före den 15 Mars nedannämnda är skola följande officiella uppgifter meddelas, nemligen:

1:o) det år, då ny taxering af fast egendom inom hela riket skall verkställas:

a) af hvar och en stadsdomstol samt domare på landet:

uppgift å beloppet af den vid senaste försäljning betingade köpeskilling för hvarje fast egendom, derå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, lagfart på grund af köp beviljats; börande i denna uppgift anmärkas, när försäljningen skett af föräldrar till barn, äfvensom då förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner;

b) af hvarje inom riket bildad hypoteksinrättnings direktion:
 uppgift å det värde, hvartill hvar och en i samma hypoteksinrättning till belåning anmäld fast egendom blifvit uppskattad vid derå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, för dylikt låns erhållande anställd och godkänd värdering;

2:o) hvarje år:

a) af styrelse öfver brandförsäkringsinrättning eller dess agenter eller vederbörande brandstodskomit :

uppgift rörande försäkringsvärdet å de i stad och på dess område eller i köping och dermed jemförlig ort befintliga egendomars åbyggnad samt å bruks-, qvarn och fabriksbyggnader på landet, äfvensom å andra der uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binäringar tillhörande rörelse; b rande denna uppgift afse samtliga hit hörande byggnader, hvilka blifvit mot brandskada försäkrade under den tid af samma år och det nästföregående, för hvilken enahanda uppgift icke förut meddelats;

b) af statsdepartement jemte hvarje embetsmyndighet eller embetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse f r allmän inrättning eller stiftelse, der embets- eller tjensteman, vaktbetjent eller annan eger utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående hvar och en person tillkommande l n, tjenstgöringspenningar, dagaf ning, arvode, pension eller gratifikation, boställe, l ningsjord eller andra löneförmåner; hvarjemte b r anmärkas, huruvida med tjensten åtföljer inkomst af sportler, expeditionslösen, b tes- eller beslagsandelar eller dylikt, som, jemlikt   8 mom. 2 d) och   10 mom. 2 b) och c),  r bevilning underkastadt;

c) af öfverståthållareembetet i Stockholms stad, magistraterna i öfriga städer samt af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i l nen:

uppgift angående beloppet af hvarje fabriks- eller näringsidkares tillverkningar, i enlighet med de hos dessa myndigheter anmälda förhållanden.

  15.

De i näst ofvanstående   föreskrifna uppgifter skola upprättas särskildt för hvarje kommun på landet och hvarje territoriell församling i stad samt inom stadgad tid i Stockholm öfverlemnas till öfverståthållareembetet och i öfriga orter antingen tillsändas Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet eller omedelbart tillställas, i stad, magistraten och, på landet, vederbörande kronofogde, för att ofördröjligen till bevilningsberedningarnes ordförande öfverlemnas; skolande dessa uppgifter sedermera taxeringslängderna bifogas.

§ 16.

Mom. 1. Styrelse för hvart och ett verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller fått sin bolagsordning af Kongl. Maj:t stadfäst och antingen står under offentlig kontroll eller har inskränkt ansvarighet enligt kongl. förordningen den 6 Oktober 1848, skall det åligga att före April månads utgång hvarje år, på sätt i § 15 finnes föreskrifvet, insända dels sådan uppgift om dess samtliga lön- och arvodestagares samt i verkets eller bolagets arbete i öfrigt anstälde personers löneförmåner, hvarom i § 14: 2:o b) stadgas, dels ock bestyrkt utdrag af verkets eller bolagets senast afslutade räkenskaper, utvisande beloppet af hela den under räkenskapsåret uppkomna vinst, ränta å eget kapital inräknad; och bör sådant utdrag beträffande bank-, jernvägs- och kanalbolag samt, så vidt ske kan, äfven för annat verk eller bolag, som drifver rörelse på två eller flere orter, utvisa denna vinst, fördelad på hvar och en af de orter, der enligt § 12 rörelsen bör beskattas, jemte bruttoinkomsten å hvarje särskildt ställe.

Mom. 2. Agent för utländskt försäkringsbolag vare skyldig att, inom tid och på sätt, här ofvan sägs, lemna uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för nästföregående året inom agenturens område.

§ 17.

Derest i §§ 14 och 16 föreskrifven uppgift icke varder inom stadgad tid aflemnad, eller om erhållen uppgift befinnes ofullständig eller oriktig, bör, der sådant för bevillningstaxeringens vederbörliga verkställighet anses behöfligt, fullständig eller rättad uppgift ofördröjligen infordras genom bevillningsberedningens ordförande.

Annan för beredningen erforderlig officiel uppgift skall, då begäran derom framställes, af vederbörande embetsverk lemnas. Jemväl andra bolag än de i § 16 mom. 1 nämnda, likasom ock enskilde arbetsgifvare, vare skyldige att på anfordran af bevillningsberedningens ordförande inom åtta dagar derefter till honom lemna uppgift om de hos dem anstälde personers aflöning och andra förmåner.

§ 18.

Hvar och en annan enligt denna förordning skattskyldig, än som i § 16 mom. 1 omförmälde verk eller bolag, vare ock vid äfventyr, de i § 19 mom. 4 stadgas, skyldig att uppå anfordran af bevillningsberedningens ordförande inom åtta dagar derefter till honom lemna uppgift å

det belopp, hvartill hans inkomst af kapital eller annat arbete än jordbruksrörelse det nästföregående året uppgått.

§ 19.

Mom. 1. Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra hvad i ofvanstående §§ 14, 15 och 17 är stadgad rörande der omförmälda officiella uppgifter, vare vederbörande tjänsteman underkastad ansvar, som för annan försummelse i tjensten.

Mom. 2. Skulle sådan uppgift, som angående verks eller bolags verksamhet i § 16 är föreskrifven, icke inom stadgad tid aflemnas, skall verket, bolaget eller agenten böta ett belopp, svarande mot tio procent af den bevillning, som inom beredningsdistriktet varder verket eller bolaget påförd för inkomst af den rörelse, som uppgiften skolat afse, hvarjemte Kongl. Maj:ts befallningshafvande, på anmälan af bevillningsberedningens ordförande, eger att med föreläggande af lämpligt vite dylik uppgift infordra.

Mom. 3. Brister verk, bolag eller enskild arbetsgifvare i skyldigheten att aflemna de i § 16 mom. 1 och § 17 stadgade uppgifter om aflöningar, böte fem kronor; hvarefter i afseende å uppgifternas införskaffande förfares såsom i nästföregående moment är sagdt.

Mom. 4. Skattskyldig, som underlåter att inom föreskrifven tid aflemna infordrad uppgift, hvarom stadgas i § 18, hafve förlorat rätten att fullfölja talan mot pröfningsnämndens beslut i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse, utom i de fall, då pröfningsnämnden uppskattat inkomsten till högre belopp än det af taxeringsnämnden antagna eller ock inkomst först af pröfningsnämnden till bevillning taxerats, för hvilka fall talan må fullföljas i fråga om det belopp, hvarmed taxeringen blifvit af pröfningsnämnden förhöjd, eller den nya taxering, som genom pröfningsnämndens beslut uppkommit.

§ 20.

Utan hinder af uteblifven uppgift och med full frihet att pröfva, i hvad mån aflemnad uppgift är af beskaffenhet att kunna tjena till ledning vid taxeringen, eger bevillningsberedningen att föreslå samt taxerings- och pröfningsnämnderna att bestämma och fastställa taxeringen af fastighet eller inkomst.

§ 21.

En hvar skattskyldig, som icke enligt denna förordning är pliktig att aflemna uppgift för taxeringen, vare obetaget att meddela upplysning

om sina inkomsters och tillgångars verkliga belopp, samt dervid likaledes uppgifva de afdrag, som han vid inkomstens beräkning anser sig berättigad att på grund af § 10 mom. 4 tillgodonjuta. Sålunda frivilligt meddelad uppgift, hvars offentliggörande den skattskyldige förklarar sig icke medgifva, må endast inför beredningen och, med den skattskyldiges samtycke, inför taxerings- eller pröfningsnämnden företes, men icke utan hans samtycke i nämndens protokoll intagas; skolande, sedan frågan om samme skattskyldigs taxering blifvit afgjord, sådan uppgift till honom återställas eller bevisligen förstöras af den, som densamma emottagit.

B. Taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet.

1:o) Bevillningsberedningarne.

§ 22.

Hvarje kommun skall i allmänhet utgöra ett beredningsdistrikt. I Stockholm eger öfverståthållareembetet att bestämma antalet af de bevillningsberedningar, som der skola tillsättas, samt det distrikt, hvarje bevillningsberedning skall omfatta. För annan stad, hvarest flere bevillningsberedningar erfordras, eger Kongl. Maj:ts befallningshafvande att efter magistratens hörande bestämma beredningarnes antal och beredningsdistriktet. Likaså må på landet större kommuner af Kongl. Maj:ts befallningshafvande fördelas i två eller flere beredningsdistrikt; äfvensom två eller flere mindre kommuner kunna till ett beredningsdistrikt förénas.

§ 23.

Hvarje bevillningsberedning bör i stad bestå af tre, högst fyra personer, nemligen en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad magistrats- eller annan härtill lämplig person samt två eller tre inom beredningsdistriktet boende personer, som under senast förflutna år derstädes utgjort fastighets- eller inkomstbevillning. Dessa ledamöter väljas af stadsfullmäktige i de städer, der sådana finnas, men i öfriga städer af allmän rådstuga. På landet bör bevillningsberedningen utgöras af en utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad, helst inom distriktet boende, person, som eger tillförlitlig kännedom om ortens ekonomiska ställning och industriella förhållanden, samt två, högst fyra på kom-

munalstämma utsedde, i orten bosatte, personer, hvilka under sistförflidna år erlagt fastighets- eller inkomstbevillning inom beredningsdistriktet. Äro flere kommuner förenade till ett beredningsdistrikt, skall för hvarje kommun väljas en eller två ledamöter i beredningen. Vid samma tillfälle, som de ordinarie ledamöterna i bevillningsberedningen utses, skola äfven, så i stad som på landet, en eller två suppleanter på enahanda sätt som de ordinarie ledamöterna väljas.

§ 24.

Mom. 1. Genom utfärdad allmän kungörelse underrättar Kongl. Maj:ts befallningshafvande, i början af hvar och ett år, de skattskyldige om de personer, som inom hvarje ort blifvit af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade att såsom ordförande leda bevillningsberedningens arbeten för samma år, samt om de särskilda beredningsdistrikt, deruti länet blifvit indeladt, hvarjemte Kongl. Maj:ts befallningshafvande meddelar föreskrift om det antal beredningsledamöter, som inom hvarje stad eller kommun skall väljas, samt om hvad i öfrigt vid dessa val bör iakttagas. Uti denna kungörelse erinras vederbörande om skyldigheten att aflemna de uppgifter, som i afseende på den förestående bevillningstaxeringen skola meddelas, samt om påföljden för uraktlåtenhet derutinnan, hvarjemte underrättelse meddelas om tid och ställe för uppgifternas aflemnande.

Mom. 2. Val af ledamöter och suppleanter i bevillningsberedningen skola förrättas före den 15 Februari; börande, genast efter valförrättningens slut, ej mindre de då valda personerna än den af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ordföranden i samma beredning om de verkställda valen underrättas.

§. 25.

På det bevillningsberedningens ordförande och ledamöter må ega tillfälle att inhemta nödig kännedom om sina åligganden, bör erforderligt antal exemplar af denna förordning med dertill hörande instruktion äfvensom af förordningen angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande jemte den del af de till dessa författningar hörande formulär, som skall af beredningarne och de skattskyldige begagnas, genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg öfverlemnas, i stad, till magistraten och, på landet, till ordföranden i kommunalstämman, för att genast efter valet tillhandahållas beredningens ordförande och hvarje dess ledamot.

I Stockholm tillhandahållas dessa exemplar vederbörande ordförande och ledamöter i beredningarne omedelbart af öfverståthållareembetet.

§ 26.

De inom hvarje beredningsdistrikt för taxeringen aflemnade uppgifter skola samlas, ordnas, numreras och granskas af bevillningsberedningens ordförande, hvilken, der föreskrifven uppgift eller annan för taxeringen behöflig upplysning saknas, bör, jemlikt §§ 17 och 18, den samma från vederbörande infordra eller, jemlikt § 19 mom.-2 och 3, om förhållandet göra anmälan hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande.

Har sådan uppgift, som i § 18 omförmäles, blifvit skattskyldig af fordrad men ej af honom behörigen aflemnad, åligger det beredningens ordförande att derom göra anteckning i mantals- och taxeringslängden.

Uppgifternas nummer likasom uppgifne salu-, hypoteks- och brandförsäkringsvärden å fastigheter skola af ordföranden på behöriga ställen i mantals- och taxeringslängden antecknas.

§ 27.

Med iakttagande af samma ordningsföljd mellan distrikten, som i afseende på taxeringsförrättningarnes verkställighet är föreskrifven, eger bevillningsberedningens ordförande att bestämma tid och ställe för hvarje berednings sammanträde; och bör han derom ofördröjligen ej allenast underrätta de öfriga ledamöterna af beredningen, utan äfven på lämpligt sätt meddela de skattskyldige inom beredningsdistriktet underrättelse. Beredningssammanträdena, hvilka på landet alltid skola hållas inom distriktet, böra utsättas så tidigt, att samtliga beredningarne senast den 31 Maj må hafva afslutat sina arbeten.

§ 28.

Till bevillningsberedningens ordförande bör å landet kommunalstämman ordförande och i stad vederbörande tjänsteman senast den 15 April hafva aflemnad mantals- och taxeringslängden för året, sedan den samma, hvad mantalskrifningen angår, blifvit i föreskrifven tid och ordning granskad, jemte dertill hörande för mantalsskrifningen aflemnade uppgifter och handlingar.

I öfverensstämmelse med den för taxeringsmyndigheterna utfärdade särskilda instruktion, och under tillämpning af de i denna förordning stadgade grunder, åligger det beredningen att föreslå och uti förberörda längd införa det fastighetsvärde och det inkomstbelopp, för hvilket bevillning skall inom beredningsdistriktet påföras hvarje skattskyldig.

I stad böra beredningarne åtnjuta nödigt biträde af vederbörande uppboürds- eller annan dertill utsedd tjänsteman.

§ 29.

Beslut må icke kunna fattas af bevillningsberedning, som omfattar blott en kommun eller del deraf, derest icke ordföranden och minst två ledamöter äro närvarande, ej heller af beredning, omfattande två eller flere kommuner, med mindre, utom ordföranden, en ledamot från hvarje kommun är tillstädes; börande i allt fall, då ordinarie ledamot i beredning är frånvarande, vederbörande suppleant ofördröjligen tillkallas.

Derest, vid föreslående af fastighetsvärde eller inkomstberäkning, skiljaktighet i meningarna inom beredningen uppstår, komma beloppen att upptagas i öfverensstämmelse med den mening, som de fleste ledamöterna yttrat, samt, om rösterna utfalla lika, med den, som ordföranden biträdt; och åligger det ordföranden att i de fall, då hans mening icke gjort sig gällande, uti förslaget särskildt upptaga den taxering, han ansett böra föreslås; varande det jemväl hvar och en af de öfrige beredningsledamöterna obetaget att få sin särskilda mening för taxeringsnämnden anmäld, så vida densamma skriftligen affattad till beredningens ordförande aflemnas.

Ordförande eller ledamot i beredningen bör afträda, då fråga om hans egen taxering inom beredningen förekommer.

§ 30.

Bevillningsberedningens förslag med tillhörande mantals- och taxeringsuppgifter samt öfrige handlingar äfvensom afskrift af föregående årets mantals- och taxeringslängd skola senast den 6 Juni aflemnas, i Stockholm till öfverståthållareembetet, i öfriga städer till magistraten och på landet till kronofogden. Derefter skola i Stockholm öfverståthållareembetet, i öfriga städer magistraten samt på landet kommunalstämmans ordförande, till hvilken kronofogden skall i god tid aflemba förslaget, senast fjorton dagar före taxeringsnämndens sammanträde kungöra, att ifrågavarande förslag blifvit uppgjort och aflemnadt samt att kännedom om detsammas innehåll kan på angifvet ställe inhemtas.

I Stockholm åligger det öfverståthållareembetet och i öfriga städer magistraten att till taxeringsnämnden öfverlemba så väl beredningens förslag som dertill hörande mantals- och taxeringsuppgifter samt öfriga handlingar.

På landet skall den af taxeringsnämndens ledamöter, som på kommunalstämma blifvit dertill utsedd, afhemta ofvannämnda förslag samt detsamma till taxeringsnämndens sammanträde medföra, vid bot af tjugu kronor. Uppgifterna och handlingarne äfvensom afskriften af föregående

årets mantals- och taxeringslängd skola af kronofogden taxeringsnämnden tillställas.

§ 31.

Skattskyldig, som är missnöjd med beredningens förslag, eger att hos taxeringsnämnden uppgifva de skäl och styrka de förhållanden, på grund hvaraf han anser detta förslag böra ändras eller ogillas.

§ 32.

Magistratsperson, kronofogde eller länsman må ej utan laga förfall kunna afsäga sig erhållet förordnande att vara ordförande i bevillningsberedning.

Hvarje annan inom beredningsdistriktet bosatt person vare skyldig att, såvida han icke de tvenne nästföregående åren deltagit i distriktets bevillningsberedning eller är af laga förfall hindrad, emottaga uppdrag att vara ordförande eller ledamot i beredningen. Utom distriktet bosatt person är icke, utan sitt eget medgifvande, skyldig att sådan befattning sig åtaga.

§ 33.

Der ordföranden i bevillningsberedningen, utan att af laga förfall vara hindrad, icke vidtager erforderliga åtgärder för beredningens sammanträde eller underlåter att inom föreskrifven tid aflemna beredningens förslag och öfriga handlingar, vare han förfallen till böter af sextio kronor. Infinner han sig icke å den af honom för beredningens sammanträde utsatta ort och tid, böte trettio kronor. Ledamot af beredningen eller tillkallad suppleant, som utan laga förfall från sammanträdet uteblifver, böte tio kronor.

§ 34.

Ordförande i bevillningsberedning skall jemväl inställa sig hos taxeringsnämnden för samma ort. Skulle han icke vara skyldig att för tjenstealliggandens fullgörande vid taxeringsnämnden komma tillstädes, må han för sin resa till och från denna nämnds sammanträdesort åtnjuta skjutsersättning med tre kronor för mil och under tiden för sin närvaro vid nämnden traktamentsersättning med sex kronor om dagen.

2:o) *Taxeringsnämnderna.*

§ 35.

De på *taxering* beroende fastighetsvärden och inkomstbelopp bestämmas af den för sådant ändamål utaf de skattskyldige, på sätt nedan stadgas, utsedda *taxeringsnämnd*. Taxeringsdistrikts område bestämmas af Kongl. Maj:ts befallningshafvande. Det utgöres i allmänhet af hvarje särskild stad, samt på landet af två, tre eller fyra beredningsdistrikt, men, der Kongl. Maj:ts befallningshafvande pröfvar sådant nödigt, må sistnämnda antal ökas äfvensom större stad fördelas i flere taxeringsdistrikt. Hvert och ett taxeringsdistrikt har sin taxeringsnämnd, hvilken bör hålla sina sammanträden inom staden eller distriktet; dock må för landet utsedd taxeringsnämnd äfven sammanträda i närbelägen stad.

§ 36.

Efter dertill af städernas magistrater samt kronofogdarne och häradsskrifvarne för det löpande året uppgjorda förslag, som under Mars månad skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insändas, bestämmer Kongl. Maj:ts befallningshafvande tid och ställe för taxeringsnämndernas sammanträden. Dervid bör tillses, att på landet vederbörande kronofogde och häradsskrifvare må kunna öfvervara hvarje taxeringsnämnds sammankomst, samt att de bemälda nämnder åliggande taxeringsförrättningar senast den 15 Juli kunna vara afslutade.

§ 37.

Så fort sig göra låter utfärdar Kongl. Maj:ts befallningshafvande allmän kungörelse angående anställande af val till ledamöter i taxeringsnämnderna samt tid och ställe för nämndernas sammanträden. Denna kungörelse bör jemväl innehålla bestämda föreskrifter om hvad vederbörande tjenstemän samt de skattskyldige hafva att med hänsyn till dessa nämnder iakttaga, äfvensom angående samma nämnders och deras ledamöters åligganden. Senast inom fjorton dagar efter den, då denna kungörelse blifvit på vanligt sätt inför församlingen uppläst, utlyses å landet kommunalstämma för anställande af omförmälda val. I stad förrättas valen inför magistraten af stadens vid allmän rådstuga eller vid val af stadsfullmäktige röstberättigade innevånare; och skall, då stad är delad i flera taxeringsdistrikt, hvarje distrikt för sig utse sina ledamöter i taxeringsnämnden.

§ 38.

På landet bör antalet af hvarje taxeringsnämnds ledamöter vara nio, då taxeringsdistriktet icke utgöres af mera än en kommun. Omfattar åter taxeringsdistriktet två kommuner, skall taxeringsnämnden bestå af tio ledamöter, bland hvilka fem utses af hvardera kommunen; och om tre eller flere kommuner tillhöra samma taxeringsdistrikt, bör hvarje kommun utse i förra fallet fyra och i senare tre ledamöter i detta distrikts taxeringsnämnd.

I stad skall likaledes taxeringsnämnd bestå af nio ledamöter, då taxeringsdistriktet omfattar blott ett beredningsdistrikt. Inbegripas åter två beredningsdistrikt under ett taxeringsdistrikt, skola ledamöterna i taxeringsnämnden vara tio, deraf fem utses från hvardera beredningsdistriktet; och då taxeringsdistriktet omfattar tre eller flera beredningsdistrikt, utses från hvarje beredningsdistrikt i förra fallet fyra och i det senare tre ledamöter i taxeringsnämnden.

Vid samma tillfälle, som ledamöterna i taxeringsnämnden väljas, bör äfven förrättas val af suppleanter, motsvarande minst hälften af de ordinarie ledamöternes antal, samt ordningen suppleanterne emellan bestämmas.

§ 39.

För att vara valbar till ledamot i taxeringsnämnd erfordras att inom taxeringsdistriktet hafva under nästföregångna år utgjort fastighets- eller inkomstbevollning; börande åtminstone en af dem, som utses till ledamöter i taxeringsnämnden, hafva erhållit vederbörligt uppdrag att å kommunens vägnar deltaga i årets bevillningsberedning. För öfrigt bör vid ifrågavarande val tillses, att, så vidt möjligt är, så väl fastighets-egare som näringsidkare och löntagare komma att i nämnden ega säte och stämma.

Efter valets förrättande bör den, som dervid fört ordet, om det sammas utgång skyndsamt underrätta, i Stockholm öfverståthållare-embetet och på landet kronofogden, samt dervid tillika meddela, hvilka bland de valde i årets beredningsbevillningar deltagit; skolande i stad magistraten och på landet kronofogden underrätta de valde ledamöterna och suppleanterne om det dem gifna uppdrag, hvarvid tillika till en hvar af de valde, som icke i beredningen deltagit, skall öfverlemnas ett exemplar af denna förordning.

Den, som valts till ledamot i taxeringsnämnden, är, såvida han icke af laga förfall derifrån hindras, skyldig att detta uppdrag fullgöra. In-

träffadt förfall bör ofördröjligen anmälas för magistraten eller kronofogden, så att före nämndens sammanträde suppleant hinner inkallas. Ledamot i taxeringsnämnd, som, utan anmaldt laga förfall, uteblifver från nämndens sammanträde, böte fem kronor. Taxeringsnämnds vid utlyst sammanträde närvarande ledamöter ega att, om det för taxeringsförrättningens fortgång erfordras och utsedd suppleant för tillfället icke finnes att tillgå, inkalla annan till ledamot valbar person att i förrättningen deltaga.

Taxeringsnämnd får icke träda i verksamhet eller fortsätta sina göromål, såvida icke de närvarande vederbörligen valde eller tillkallade ledamöterna utgöra minst två tredjedelar af det antal, hvaraf nämnden bör bestå.

§ 40.

Landshöfdingen i länet är berättigad att i taxeringsnämnds öfverläggningar, men icke i besluten deltaga. Då landshöfdingen är närvarande, före han ordet; egande eljest nämnden att inom sig med slutna sedlar välja ordförande, och bör vid sådant val ordet föras af den till lefnadsåren äldste bland nämndens ledamöter.

§ 41.

Under taxeringsnämnds sammanvaro bör alltid behörigt kronombud vara tillstädes, för att efter sorgfällig granskning af bevillningsberedningens förslag göra de anmärkningar och fränställningar, hvartill han för iakttagande af kronans rätt finner sig ega anledning. Detta ombud, hvilket det dessutom åligger noga tillse, att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden varda verkställda i öfverensstämmelse med nämndens beslut, förordnas i stad af Kongl. Maj:ts befallningshafvande; och bör företrädesvis dertill utses den person eller någon af de personer, som enligt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes förordnande deltagit i samma års bevillningsberedning. På landet är kronofogden i orten kronombud vid bevillningstaxeringarna.

Protokollet hos taxeringsnämnden föres i Stockholm af person, som dertill af öfverståthållareembetet förordnats, och i öfriga städer af en utaf magistraten utsedd person, såvida icke denna protokollsföring åligger någon viss, der anställd tjänsteman. På landet skall sagda protokoll föras af kronofogden. Af nämndens beslut föranledda anteckningar i mantals- och taxeringslängden skola under sammanträdet verkställas, på landet af häradsskrifvaren och i stad antingen af den person, magistraten förordnat att i sådant afseende vid bevillningstaxeringen biträda, eller

af den tjensteman, hvars åliggande dessa anteckningars verkställande tillhör; och äro samtliga desse tjenstemän pligtiga att nämnden med upplysningar tillhandagå.

Skulle taxeringsnämnden i ett eller annat hänseende icke iakttaga denna förordnings föreskrifter eller icke verkställa taxeringen i öfverensstämmelse med upplysta och bestyrkta förhållanden, åligger det kronombudet och ordföranden i vederbörande bevillningsberedning att sådant genast anmärka. Dylik anmärkning äfvensom nämndens i anledning deraf meddelade yttrande skola i protokollet intagas.

§ 42.

Har kronofogde, häradsskrifvare eller annan person, som det åligger att, enligt näst ofvanstående §, vara tillstädes och tjenstgöra vid taxeringsnämnds sammankomst, derifrån, utan laga förfall, uteblifvit efter den för nämndens sammanträde utsatta tid, eller har hans dessförinnan inträffade förfall icke blifvit vederbörligen anmaldt, böte han trettio kronor.

Kan, till följd af en eller annan anledning, taxeringsförrättningen icke företagas eller fortgå, bör anmälan derom af nämnden göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som då vidtager den åtgärd, förhållandet finnes påkalla.

§ 43.

Skulle taxeringsnämnden, vid granskningen och pröfningen af bevillningsberedningens taxeringsförslag jemte dertill hörande uppgifter och de mot samma förslag framställda erinringar, finna sig föranlåten att från embetsverk och myndigheter, bolag eller enskilde arbetsgifvare inhemta ytterligare uppgifter och upplysningar rörande sådana förhållanden, som vederbörande, med hänsigt till bevillningstaxeringen, skola uppgifva, förfares på enahanda sätt som, i afseende på uppgifters eller upplysningars införskaffande åt bevillningsberedningen, i § 17 är stadgadt; egande taxeringsnämnderna ovägerligen af dessa embetsverk och myndigheter undfå de upplysningar, som kunna erfordras. Uraktlåter bolag eller enskild arbetsgifvare att angående de i §§ 16 och 17 omförmälda förhållanden vederbörligen affordrad uppgift eller upplysning taxeringsnämnden meddela, vare påföljden densamma, som dylik uraktlåtenhet vid bevillningsberedningen enligt § 19 medför.

§ 44.

Taxeringsnämnden bör noga granska mantals- och taxeringslängderna i hvad de angå de inom distriktet senast förrättade mantalsskrifningar

samt taga kännedom om de anmärkningar, som dervid eller vid samma längders derefter verkställda granskning förekommit. Skulle härvid visa sig, att någon antingen utan giltiga skäl blifvit från kronoutskylder befriad eller fått sig utskylder ålagda, från hvilkas utgörande han, i anseende till sin nödställda och utblottade belägenhet, bort frikallas, eger nämnden att rättelse derutinnan meddela; börande dock ej mindre beslutet derom än de skäl, som detsamma föranledt, alltid i nämndens protokoll intagas.

§ 45.

Uppstå skiljaktiga meningar bland taxeringsnämndens ledamöter, och måste omröstning för frågans afgörande anställas, skall denna vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdtt, eller, om rösterna utfalla lika, den som lärer till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, ordföranden biträder.

§ 46.

Taxeringsnämnds sammankomster hållas inom slutna dörrar; dock är skattskyldig berättigad att inför nämnden företräda, för att meddela upplysningar rörande taxeringen i hvad den honom angår. Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.

§ 47.

Så vidt utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång sig göra låter, bör begärd upplysning om den af taxeringsnämnden skattskyldig påförda taxering honom på stället meddelas.

Dessutom och på det hvar och en skattskyldig må komma i tillfälle att erhålla kännedom om de hos taxeringsnämnden skedda ändringar i bevillningsberedningarnes taxeringsförslag, åligger det den, som fört nämndens protokoll, att senast fjorton dagar efter det taxeringsförrättningarne inom fögderi eller stad blifvit afslutade aflemna, i Stockholm till öfverståthållareembetet, i öfriga städer till magistraten och på landet till kommunalstämmans ordförande, för hvarje kommun på landet och hvarje församling i stad utskrifna utdrag af sagda protokoll, utvisande alla af nämnden beslutade förändringar uti och tillägg till beredningens förslag. Dessa protokollsutdrag skola, under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, som icke må understiga fjorton dagar, på lämpligt och dervid äfven tillkännagifvet ställe hållas de skattskyldige tillhanda.

§ 48.

Justeringen af det hos taxeringsnämnden förda protokoll skall verkställas inför nämnden, eller senast åtta dagar efter nämndens sammanträde inför ordföranden jemte minst två af nämnden utsedde ledamöter. Justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknadt intyg af nämndens ordförande och två ledamöter. Så snart de i ofvanstående § 47 omnämnda protokollsutdrag äro utskrifna, bör protokollet aflemnas till den tjänsteman, som det tillhört att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden verkställa. Denna längd underskrifves af både nyssbemälda tjänsteman och kronoombudet, hvarjemte riktigheten af deruti skedda, på taxeringsnämndens beslut grundade anteckningar äfven vitsordas af ordföranden och två ledamöter i samma nämnd.

§ 49.

Mom. 1. Sedan taxeringsnämndernas förrättningar inom stad eller fögderi afslutats, skall i stad vederbörande tjänsteman och på landet häradsskrifvaren ofördröjligen uträkna samt i mantals- och taxeringslängden införa de bevillningsavgifter, som på grund af taxeringsnämndernas beslut skola påföras.

Mom. 2. Senast den 15 Augusti skola taxeringsprotokoll och längder med sammandrag jemte tillhörande handlingar, äfvensom afskrifterna af föregående årets mantals- och taxeringslängder till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insändas, på landet omedelbart af vederbörande häradsskrifvare och i stad genom magistratens försorg; varande i annat fall den tjänsteman, hvars försumlighet föranledt inträffadt dröjsmål, förfallen till böter af tre kronor för hvarje dag, hvarmed ofvan bestämda tid öfverskrides.

I Stockholm bör den tjänsteman, som det tillhör att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden verkställa, inom samma tid och vid enahanda äfventyr till öfverståthållarembetet inlemna taxeringsprotokoll och längder med tillhörande handlingar.

Mom. 3. Afskrift af mantals- och taxeringslängden, i hvad den angår hvarje särskild kommun på landet, skall jemväl senast den 15 Augusti af häradsskrifvaren tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, för att genom hans försorg i den ordning, som i § 47 föreskrifves, hållas de skattskyldige till handa; börande afskriften sedermera af ordföranden förvaras, för att af honom öfverlemnas till ordföranden i påföljande årets bevillningsberedning.

I stad, utom Stockholm, skall genom magistratens försorg afskrift af mantals- och taxeringslängden för hvarje särskildt beredningsdistrikt i samma ordning hållas de skattskyldige till handa samt påföljande år öfverlemnas till vederbörande ordförande i det årets bevillningsberedningar.

§ 50.

Innan taxeringsnämnden upplöses, skall nämnden bland sina medlemmar föreslå fyra personer till ledamöter i samma års pröfningsnämnd, hvarvid, derest taxeringsnämndens sammansättning sådant medgifver, i stad bör utses åtminstone en, som under nästföregående år der erlagt bevillning för löneinkomst, samt på landet åtminstone en, af hvilken då inom distriktet bevillning blifvit erlagd antingen för sådan inkomst eller för inkomst af jordbruksnäringen icke tillhörande rörelse.

Om de personer, som sålunda blifvit af taxeringsnämnden föreslagna att, enligt stadgandet i nedanstående § 53, utses till ledamöter i pröfningsnämnden, skall i Stockholm taxeringsnämnds ordförande, i öfriga städer magistraten och på landet kronofogden ofördröjligen meddela Kongl. Maj:ts befallningshafvande underrättelse.

§ 51.

Senast innan klockan tolf å åttonde dagen före den, då pröfningsnämnden sammanträder, eller, om åttonde dagen är helgedag, å nästföljande dag, bör skattskyldig, som finner sig föranlåten anföra besvär öfver taxeringsnämnds beslut i hvad honom rör, så ock vederbörande kommun, som är missnöjd med taxeringsnämnds beslut, hafva till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inlemnadt sin till pröfningsnämnden ställda besvärsskrift; börande de skattskyldige genom den i § 54 omförmälda kungörelse härom erinras.

3:o. *Pröfningsnämnderna.*

§ 52.

För att granska bevillningstaxeringarne samt pröfva och afgöra anförda besvär eller annars framställda anmärkningar i anledning af taxeringsnämndernas vidtagna åtgärder och beslut skall en *pröfningsnämnd* årligen sammanträda, för hvart och ett län i länets residensstad under senare hälften af September och för Stockholms stad i Stockholm under förra hälften af Oktober månad; egande denna nämnd att, efter tagen kännedom om hvad mantals- och taxeringslängder samt protokoll jemte aflemnade uppgifter innehålla och noggran pröfning af alla

nämnden underställda frågor och förhållanden, meddela sådana rättelser och ändringar i eller göra sådana tillägg till den taxering, senast församlade taxeringsnämnder verkställt, som finnas af rättvisa och billighet samt en författningsenlig och jemlik beskattning påkallade.

§ 53.

Pröfningsnämnd skall bestå af tjugu, högst trettio ledamöter, hvilka Kongl. Maj:ts befallningshafvande eger utse bland de af taxeringsnämnderna dertill föreslagna personer. Bland ledamöterna i präfningsnämnden skall minst hälften och i Stockholms stad minst en fjerdedel vara egare af fast egendom; och böra nämndens ledamöter så utses, att nämnden, så vidt förhållandena medgifva, kommer att utgöras af ett efter beskattningens belopp och mängden af de skattskyldige skäligen lämpadt antal dels näringsidkare och dels löntagare, samt att inom nämnden icke saknas tillförlitlig kännedom om länets särskilda delar, dessas ekonomiska tillstånd och hufvudsakliga näringar.

Den som till ledamot i präfningsnämnd blifvit utsedd, men utan vederbörligen anmält laga förfall vid nämndens sammankomst sig icke infinner, skall böta tio kronor.

§ 54.

Uti derom utfärdad allmän kungörelse uppgifver Kongl. Maj:ts befallningshafvande dem, som till ledamöter i präfningsnämnden blifvit utsedde, samt underrättar länets invånare om tid och ställe för nämndens sammanträde; och bör ett exemplar af denna kungörelse i god tid hvarje ledamot af nämnden genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg tillsändas.

§ 55.

Vid präfningsnämndens sammankomster skall landshöfdingen i länet vara ordförande, med rättighet att deltaga i nämndens öfverläggningar, men icke i dess beslut i annat fall än nedan sägs. Är landshöfdingen hindrad att dessa sammankomster bevista, föres ordet af den, som Kongl. Maj:t efter härom gjord anmälan förordnat till präfningsnämndens ordförande; men om det för landshöfdingen inträffade förfall icke hunnit före nämndens sammankomst hos Kongl. Maj:t anmälas, eller förordnande för särskild ordförande dessförinnan icke kommit nämnden tillhanda, ege nämnden att sjelf genom val med slutna sedlar bland sina ledamöter utse den, som skall föra ordet.

Uppstå under pröfningsnämndens öfverläggningar skiljaktiga meningar bland nämndens ledamöter, och måste till följd deraf omröstning anställas, skall omröstningen vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som lärer till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdes af ordföranden.

Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.

§ 56.

Såsom kronans ombud och för upplysningars meddelande bör landskamreraren samt för Stockholm kamreraren vid öfverståthållareembetets afdelning för uppbördsärenden öfvervara pröfningsnämndens sammankomster, med skyldighet att efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, hvartill han för iakttagande af kronans rätt finner sig ega anledning.

§ 57.

På Kongl. Maj:ts befallningshafvandes kallelse skola bevillningsberedningarnes ordförande vara pliktiga att, för upplysningars meddelande, före och under pröfningsnämndens sammankomst infinna sig å den ort, der nämnden sammanträder. Dock ankommer på Kongl. Maj:ts befallningshafvande att bestämma, hvilkens eller hvilkas inställelse må anses vara behöflig.

§ 58.

Protokollet vid pröfningsnämndens sammankomster föres och de af nämndens beslut föranledda anteckningar i mantals- och taxeringslängderna samt i den uti § 59 omförmälda särskilda längd verkställas af den eller de personer, som Kongl. Maj:ts befallningshafvande dertill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall hos pröfningsnämnden vara tillstädes.

§ 59.

Mom. 1. Alla pröfningsnämndens beslut skola upptagas i nämndens protokoll, der jemväl anteckning skall ske, huruvida klagande skattskyldig, hvilken enligt § 18 taxeringsuppgift affordrats, densamma be-

hörigen aflemnad. Fastighets- eller inkomsttaxering, som till följd af pröfningsnämndens beslut tillkommit eller blifvit faststald annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, skall upptagas i särskild längd, deruti de protokollsparagrafer, som innehålla dylika beslut, böra angifvas. Kronombudet åligger att med sin underskrift å så väl mantals- och taxeringslängden som nyssnämnda särskilda längd vitsorda deruti, enligt pröfningsnämndens beslut, införda förändringar eller gjorda tillägg. Den, som fört pröfningsnämndens protokoll, åligger att i Stockholm före November månads utgång till öfverståthållareembetet och i länen före Oktober månads utgång till vederbörande magistrater eller kommunalstämors ordförande, vid bot af fem kronor för hvarje dag, hvarmed den sålunda bestämda tiden öfverskrides, aflemba för hvarje församling i stad och hvarje kommun på landet utskrifna utdrag af nämnda protokoll, utvisande alla af pröfningsnämnden beslutade förändringar uti och tillägg till de af taxeringsnämnderna vidtagna taxeringsåtgärder. Dessa protokollsutdrag, hvilka jemväl skola innehålla underrättelse om hvad den, som med pröfningsnämndens beslut icke åtnöjes, har att iakttaga, skola hållas de skattskyldige tillhanda under viss tid af minst fjorton dagar, hvarom kungörelse bör på vanligt sätt ofördröjligen utfärdas; börande, utom hvad Stockholm angår, i denna kungörelse upptagas namn och hemvist för de skattskyldige, i afseende å hvilkas taxering pröfningsnämnden vidtagit ändring.

I Stockholm skall utdrag af pröfningsnämndens protokoll, i hvad det innehåller beslut om ny taxering eller förhöjning i den af taxeringsnämnden verkställda taxering, senast den 15 December vederbörande skattskyldig tillställas.

Mom. 2. Inom tre veckor efter pröfningsnämndens sista sammanträde skola, utom hvad Stockholms stad angår, taxeringsprotokoll och längder jemte tillhörande handlingar samt de hos pröfningsnämnden förda längder öfversändas till vederbörande häradsskrifvare eller magistrat för debiteringens verkställande.

De i § 49 mom. 3 omförmälda afskrifter af föregående årets mantals- och taxeringslängder skola hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande qvarstanna för att der förvaras.

§ 60.

Å pröfningsnämndens sammanträdesort icke bosatte ledamöter i denna nämnd samt de kronofogdar och andra personer, som på Kongl. Maj:ts befallningshafvandes kallelse från annan ort vid pröfningsnämnden

sig infunnit, äro berättigade att under sin närvaro hos nämnden åtnjuta traktamentsersättning med sex kronor om dagen samt resekostnadsersättning, då resan sker med skjuts efter tre kronor för milen, men då resan sker på ångfartyg eller jernväg med ett belopp, motsvarande i förra fallet afgiften för enkel hyttplats, eller, då hytt ej förekommer, en salongsplats, och i senare fallet afgiften för plats i första klassens vagn.

§ 61.

I Stockholms stad skola de åligganden, som Kongl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande inom öfriga delar af riket med hänsigt till pröfningsnämnden fått sig uppdragna, tillhöra öfverståthållareembetet; kommande äfven, hvad Stockholm beträffar och så vidt härom meddelade föreskrifter äro der tillämpliga, alla andra Kongl. Maj:ts befallningshafvande, i afseende på bevillningstaxeringarna och dermed sammanhängande frågor, tillhörande bestyr att åligga öfverståthållareembetet, som alltså har att af vederbörande tjänstemän och skattskyldige emottaga enahanda förslag och uppgifter med flere handlingar, som i landsorterna skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflemnas.

Vid Stockholms stads pröfningsnämnds sammankomst må, då öfverståthållaren icke är tillstädes, underståthållaren i hans ställe vara ordförande.

§ 62.

Mom. 1. Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad eller nedfatt, må emot pröfningsnämnds beslut vidare talan icke af skattskyldig föras.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i § 19 mom. 4 förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud eller af vederbörande kommun och skola besvären, stälda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i December månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär utlåtande från vederbörande inforrats, insänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande handlingarne till kammarrätten med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Mom. 2. Så snart ofvan stadgade besvärstid gått till ända öfversänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

4:o Allmänna föreskrifter.

§ 63.

Mom. 1. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd må endast den vara, som råder öfver sig och sitt gods samt är i besittning af medborgerligt förtroende.

Mom. 2. Sådan ledamot åtnjuter i och för utöfningen af sitt uppdrag enahanda skydd och säkerhet, som rikets grundlagar tillförsäkra riksdagsmän.

§ 64.

Mom. 1. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag ställa sig till ovilkorlig efterrättelse de föreskrifter, denna förordning och den till ledning för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion innehålla, samt efter sorgfällig granskning och samvetsgrann pröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden efter bästa förstånd, på heder och samvete föreslå, bestämma och fastställa taxeringen, så att densamma i fråga om så väl fast egendom som inkomst varder i möjligaste måtto jemlik och rättvis.

Mom. 2. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd och dervid biträdande tjänsteman får icke, utom vid beredningens eller vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs enligt § 21 meddelade uppgift angående hans inkomst och rörelse, m. m., såvida den skattskyldige förklarat, att han icke medgifver samma uppgifts offentliggörande; och må de under öfverläggningarne inom sagda beredning eller nämnder lemnade upplysningar och yttrade åsigter rörande enskildes ekonomiska ställning icke på något sätt utspidas.

Mom. 3. Ofvanstående mom. 1 och 2 skola vid hvarje bevillningsberednings, taxerings- och pröfningsnämnds första sammanträde uppläsas.

§ 65.

Mom. 1. Till ersättning åt ordförandena i bevillningsberedningarne för deras arbete med sjelfva beredningen, till arvoden åt kronans ombud vid taxeringsnämnd i stad och för protokollsföringen samt andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster, äfvensom till vederläggning för det i samband med taxeringsförrättningarna för öfrigt lemnade biträde af städernas tjänstemän eller andra personer, som icke ega att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må

hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna förordning för året uppgår, två procent af derpå följande 50,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 150,000 kronor; dock får, om än denna bevillningssumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning än den då beviljade för samma år utdelas, eller ett sådant öfverskott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersättning och vedergällning under ett följande år; börande vid de särskilda ersättningarnas bestämmande afseende fästas på för uppdragets utförande erforderlig skicklighet, tid och arbete. Landstatstjensteman, som i och för tjensten är skyldig att närvara vid taxeringsförrättning, eger icke att därför åtnjuta arvode af bevillningen.

Mom. 2. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfningsnämnden anvisade belopp och dess fördelning bör till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflåtas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvarefter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landtrakteri och med bifogande af sagda protokollsutdrag i kronoräkenskaperna redovisas.

Mom. 3. Till bestridande af kostnaderna för blanketter till mantals- och taxeringslängder, till ersättning åt ordförandena i bevillningsberedningarna för deras arbete med sjelfva beredningen, till arvoden åt kronans ombud och för protokollsföringen samt andra anteckningar under taxerings- och pröfningsnämndernas sammankomster äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarna för öfrigt lemnade biträde af personer, som icke ega att vid samma förrättningar beräkna traktamentsersättning, må af Stockholms stads pröfningsnämnd användas och disponeras ett belopp, som svarar emot högst två och en half procent af samma stads efter denna förordning utgående hela bevillningssumma för året; gällande jemväl för bemälda pröfningsnämnd det i mom. 1 af denna § gjorda förbehåll för det fall, att bevillningssumman skulle komma att öfverstiga pröfningsnämndens beräkning. Om det af pröfningsnämnden sålunda beviljade belopp och detsammes fördelning skall underrättelse genom utdrag af nämndens protokoll meddelas statskontoret, hvarifrån beloppet kommer att omedelbart utbetalas.

Mom. 4. Ersättning med 50 öre arket för den afskrift af mantals- och taxeringslängderna, hvilken det enligt § 49 mom. 3 åligger härads-skrifvaren att till kommunalstämmas ordförande aflemna, samt den i §§ 34 och 60 bestämda rese- och traktamentskostnadsersättning bör, efter

anställd granskning af derå ingifna räkningar, utan sammanblandning med de i föregående tre moment omförmälda taxeringskostnader och arvoden, med flera utgifter, utbetalas för länen af vederbörande landträn-teri och för hufvudstaden omedelbart af statskontoret.

Mom. 5. Statskontoret åligger att till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länen efter requisition utlemna nödigt antal exemplar af de i § 25 omförmälda författningar äfvensom blanketter till mantals- och taxeringslängder, jemte sammandrag, samt till pröfningsnämndernes längder, för att genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg vederbörande tillställas. För Stockholms stad ombesörjer öfverståthållareembetet tryckning och tillhandahållande af blanketter till mantals- och taxeringslängder.

§ 66.

Mom. 1. Besvär, om hvilka i denna förordning förmåles, må under iakttagande af stadgad tid och ordning kunna med allmänna posten insändas till den myndighet, till hvilken besvären skola enligt förordningen ingifvas; dock skall i sådant fall behörigen styrkas, att den klagande egenhändigt undertecknat besvärsskriften eller att densamma på hans begäran eller med hans samtycke blifvit uppsatt.

Mom. 2. Den, som vill öfver taxerings- eller pröfningsnämnds beslut anföra besvär, är berättigad att, då han i sådant afseende anmäler sig hos vederbörande tjänsteman, kostnadsfritt erhålla för dylikt besluts öfverklagande erforderligt utdrag af mantals- och taxeringslängden samt nämndens protokoll; och må ej heller lösen fordras för andra protokollsutdrag och expeditioner, som till följd af vederbörande nämnders beslut böra utfärdas.

§ 67.

Mom. 1. Då till följd af uraktlåtet fullgörande af de i denna författning meddelade föreskrifter, eller af annan orsak fråga uppstår om tillämpning af deruti stadgad bötesansvar, skall af vederbörande kro-noombud, ordförande eller ledamot i bevillningsberedning eller taxeringsnämnd, eller annan behörig person anmälan derom göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som, efter pröfning af härvid förekommande förhållanden, förordnar om uttagandet af de böter, hvartill en eller annan finnes hafva gjort sig förfallen, samt vidtager de åtgärder, som anmäld försummelse eller uteblifven verkställighet af hvad författningen stadgar, för öfrigt kan påkalla.

Mom. 2. Den, som icke nöjes åt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes beslut, hvarigenom han, på grund af ofvan åberopade stadganden,

blifvit fäld till böter, eger att, med iakttagande af hvad i allmänhet är stadgadt angående böters nedsättning och dylika utslags öfverklagande, öfver det meddelade beslutet anföra besvär hos kammarrätten, hvilka besvär böra vara dit ingifna innan klockan tolf å trettionde dagen efter erhållen del af samma beslut.

Mom. 3. Omförmälda böter tillfalla, der icke annorlunda är särskildt föreskrifvet, de fattige inom den församling, der den bötfälde är mantalsskrifven.

§ 68.

Af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd behandlad taxeringsfråga må icke, till följd af gjord anmärkning eller anförda besvär, eller af annan anledning återförvisas till samma berednings eller nämnds förnyade behandling. Ej heller må någon förklaringsskyldighet bemälda beredning eller nämnder åläggas.

§ 69.

Om vid pröfning af anförda besvär eller inom kammarrättens revisionsafdelning uppkommen anmärkning angående skattskyldigs taxering för inkomst af kapital eller arbete kammarrätten finner, att taxering blifvit verkställd å annan än rätt ort, eller uraktlåten å ort, der den rätteligen bort ega rum, så ock om, vid sådan pröfning, sig visar, att i fråga om skattskyldig, som bort för inkomst taxeras inom två eller flere beskattningsorter, denna inkomst å en eller flera af dessa orter upptagits till oriktigt belopp, eger kammarrätten, äfven om besvär eller anmärkning med afseende å endast en af ifrågavarande taxeringsåtgärder förekommit, att efter vederbörandes hörande meddela rättelse i taxeringen å så väl den ena som den andra beskattningsorten; dock att skattskyldigs sammanräknade årsinkomst dervid icke må sättas högre än taxeringsmyndigheterna bestämt, derest icke besvären eller anmärkningarna innefatta yrkande om sådan förhöjning.

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

1:o. Uppbördsboken och debetsedlarne.

§ 70.

Sedan pröfningsnämndernas förrättningar afslutats, skola, utan hinder af anförda besvär, de bevillningsavgifter, som enligt föreskrifterna i

denna förordning böra utgå för de af taxerings- och pröfningsnämnderna bestämda fastighetsvärden och inkomstbelopp, af vederbörande tjenstemän ofördröjligen debiteras i uppbördsböckerna, så att dessa kunna i fullständigt skick å behörig tid till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inlemnas för erhållande af uppbördsorder.

§ 71.

Den enligt uppbördsboken hvarje skattskyldig påförda bevillning skall upptagas å hans för samma år utfärdade debetsedel, hvilken, såsom bifogade formulär visar, bör upptaga:

a) taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom samma socken på landet eller uppbördsdistrikt i stad belägna fasta egendom samt beloppet af den deraf utgående bevillning;

b) den skattskyldiges beskattningsbara inkomst af kapital eller arbete samt bevillningsavgiften därför.

Dessutom bör debetsedeln innehålla underrättelse om hvad skattskyldig, som vill öfverklaga honom påförd bevillningsavgift, har att i sådant hänseende iakttaga.

§ 72.

Med undantag af skattskyldigs hustru och hemmavarande barn samt andra till hans hushåll hörande eller hos honom skattskrifna och på hans debetsedel upptagna personer, som icke skola utgöra bevillning efter denna förordning, bör hvar och en skattskyldig erhålla särskild debetsedel; men, vid ansvar såsom för tjenstefel, får icke mer än en debetsedel utfärdas för de skattskyldig inom samma socken på landet eller uppbördsdistrikt i stad åliggande bevillningsavgifter; varande dock husbonde berättigad att, efter derom gjord begäran, erhålla särskilda debetsedlar för de hos honom skattskrifna och på hans debetsedel uppförda tjenstehjon. Fastighetsegare, som sådant åstundar och derom vid mantalsskrifningen eller eljest gjort anmälan, vare ock berättigad att erhålla särskild debetsedel för hvarje honom tillhörig fastighet.

§ 73.

Debetsedlarne sammanfattas och utfärdas med ansvar för deras riktighet, på landet af häradsskrifvaren och i stad af vederbörande uppbördsman; börande desse tjenstemän aflemlna debetsedlarne så tidigt, att de senast fjorton dagar före uppbördstidens början kunna de skattskyldige tillhandahållas. Medelst derom af vederbörande magistrat eller härads-

skrifvare utfärdad kungörelse underrättas de skattskyldige om tiden när och stället hvarest inom staden eller socknen debetsedlarne få af dem afhämtas och om den person, genom hvilken de varda utlemnade; varande i staden eller socknen boende uppbördstjensteman, länsman, fjerdings- eller sexman, som härom anmodas, skyldig att emottaga och vederbörligen tillhandahålla debetsedlarne.

Genom magistraten eller häradsskrifvaren underrättas Kongl. Maj:ts befallningshafvande om den kungjorda tiden för debetsedlarnes tillhandahållande åt de skattskyldige.

I afseende på utfärdandet och utdelningen af debetsedlarne inom Stockholm och Göteborg kommer att förfaras på sätt derom är särskildt stadgadt.

§ 74.

Den, som upprättar och utfärdar debetsedlarne, är berättigad att såsom ersättning för detta bestyr åtnjuta och å debetsedeln upptaga för hvarje sådan sedel, hvars slutsumma icke öfverstiger sju kronor, tre öre, deröfver till och med sjuttiofem kronor, tolf öre, samt för debetsedel å ännu högre belopp femtio öre.

§ 75.

Mom. 1. Har bevillning för fast egendom eller för inkomst af kapital eller arbete blifvit skattskyldig påförd till högre belopp än som enligt denna förordnings föreskrifter rätteligen bör utgå för det fastighetsvärde eller den inkomst, vederbörande beskattningsnämnd bestämt, eller förmenar skattskyldig, att bevillning obehörigen blifvit honom påförd, eger han att deri hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande söka rättelse genom besvär, hvilka skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifvas innan klockan tolf å trettionde dagen efter den, då, på sätt i § 73 stadgas, den skattskyldige egt tillfälle att erhålla sin debetsedel.

Mom. 2. Åtnöjes den klagande icke med Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i anledning af sådana besvär meddelade beslut, eger han att innan klockan tolf å trettionde dagen efter af beslutet erhållen del fullfölja sin klagan hos kammarrätten; börande ej mindre Kongl. Maj:ts befallningshafvandes än kammarrättens beslut i dylika mål, jemte vederbörlig besvärshänvisning, den klagande kostnadsfritt tillhandahållas.

Mom. 3. Besvär i debiteringsfrågor uppehålla icke uppbörden af det vid den öfverklagade debiteringen påförda belopp, hvaremot, då debiteringsätgårdens icke fastställes, den klagande eger att kostnadsfritt återbekomma hvad af honom blifvit för mycket erlagdt.

2:o. *Uppbörden.*

§ 76.

Uppbörden af bevillningen verkställas vid de allmänna kronouppbördsstämmorna under enahanda kontroll och ansvarighet i afseende å de influtna medlen, som för andra årligen utgående kronoutskylders erläggande och emottagande äro stadgade, i följd hvaraf gällande uppborðsförfattningar skola tillämpas jemväl på bevillningsuppbörden och dermed förenade bestyr.

§ 77.

Före December månads utgång skola vederbörande magistrater och kronofogdar till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inkomma med förslag angående tid och ställe för uppbörden inom hvarje stad eller socken, hvarefter Kongl. Maj:ts befallningshafvande senast fjorton dagar före uppbördens företagande låter genom allmän kungörelse underrätta de skattskyldige om tid och ställe för uppbördsstämma och den ordning, som dervid kommer att iakttagas. I stad, utom Stockholm, skall vederbörande tjänsteman eller dertill särskildt utsedd person och på landet häradsskrifvaren vara närvarande vid uppbördsstämman för att meddela behörig annotation å de skattskyldiges debetsedlar, enär derförutan uppbördsmanuens qvittens enligt uppbörðsförfattningarna icke är gällande.

§ 78.

Har skattskyldig, sedan mantalsskrifning förrättats, afstått sin egen- dom till borgenärer, eller efter den 1 Maj det år, för hvilket bevillning senast honom påförts, med döden afgått, bör, utan afvaktan af konkursmassans eller sterbhusets utredning, den för honom belöpande och vederbörligen bevakade bevillningen gäldas utaf hans afträdde eller efterlemnade tillgångar.

3:o. *Afkortningarna.*

§ 79.

Utom den afkortning af påförd bevillning för inkomst af kapital eller arbete, hvilken föranledes af bristande tillgång till dess gäldande, får afkortning äga rum endast af bevillning för lön, pension eller dylik

inkomst, som genom dödsfall, afsked eller annan orsak under årets lopp upphört, i hvilket fall sådan bevillning blott erlägges för den tid, hvar- under löneinkomsten eller andra med tjenstebefattning förenade fördelar af den skattskyldige eller hans rättsinnehafvare åtnjutits.

Den för fast egendom utgående bevillning får icke afkortas.

§ 80.

Afkortningslängd skall i stad underskrifvas af vederbörande tjenste- man, som för densammas riktighet är ansvarig, samt efter deraf anställd granskning attesteras af en magistratsperson och minst två ledamöter utaf årets taxeringsnämnd.

På landet skall afkortningslängden, med ansvar för dess riktighet, undertecknas af kronofogden samt häradsskrifvaren; och bör den å utlyst kommunalstämma granskas samt förses med intyg af ordförande och två socknemän om denna gransknings verkställighet, hvarvid tillika bör upp- gifvas, om och hvilka anmärkningar emot längden förekommit.

Sedan afkortningslängden blifvit vederbörligen granskad och atte- sterad, aflemnas densamma i stad af magistraten och på landet af krono- fogden till Kongl. Maj:ts befallningshafvande, för att i stadgad ordning ytterligare handläggas.

4:o. Redovisningen.

§ 81.

Vid bevillningens redovisande skall hvad gällande instruktioner och författningar stadga rörande redogörelser och räkenskaper för andra till statskontoret ingående årliga skattebidrag tjena till efterrättelse.

§ 82.

Mom. 1. Sammandrag af mantals- och taxeringslängderna, uppta- gande jemväl den påförda bevillningen och upprättadt i öfverensstäm- melse med härvid fogadt formulär, skall årligen för Stockholms stad, inom årets slut, och för annan stad samt för fögderi, före den 15 De- cember, insändas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande.

Mom. 2. På grund af dessa sammandrag och sedan de vid deras grauskning anmärkta förhållanden blifvit förklarade eller rättade, böra, inom Stockholms stad af dervarande uppbördsverk och inom länen af landskontoren, uppgöras särskilda sammandrag öfver hvart och ett läns

hela bevillning, hvilka sistnämnda sammandrag, dertill tryckta blanketter genom statskontorets försorg vederbörande tjänstemän tillhandahållas, skola af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till nämnda verk insändas före slutet af Januari månad påföljande år.

Mom. 3. Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit derstädes granskas och med enahanda sammandrag för de nästföregångna åren jemföras, bör ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg från trycket utgifvas och med allmänna tidningarne utdelas.

§ 83.

För den händelse att restantierna å bevillningen inom någon ort skulle, utan att ett sådant förhållande af giltiga orsaker föranledts, uppgå till ett anmärkningsvärdt högt belopp, åligger det statskontoret att låta vidtaga den eller de åtgärder, som finnas vara af omständigheterna påkallade och för restantiernas skyndsamma indrivande erfordras.

§ 84.

I de städer, der *magistrat* ej finnes, skola alla de bestyr och åligganden, nämnda myndighet enligt denna stadga fått sig uppdragna, tillhöra *stadsstyrelsen*.

Instruktion för taxeringsmyndigheterna.

Uppskattning af fast egendoms värde.

§ 1.

Värdet af *fast egendom* föreslås och bestämmes med ledning af:

1:o) den för sådan, under loppet af nästföregångna tre år, försåld egendom senast betingade *köpeskillning*, så vida icke derunder inbegripits godtgörelse för inventarier eller växande gröda, eller köpet afslutats mellan nära anhöriga, eller vid försäljningen förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner, eller dervid förekommit andra särskilda omständigheter, som skäligen anses hafva inverkat på köpeskillningens bestämmande utöfver eller under egendomens verkliga värde; börande vid bestämmande af detta värde afseende icke fästas å beskaffenheten af sådana byggnader, som på egendomens afkastning icke hafva något egentligt inflytande, eller å värdet af skog eller torfmosse utöfver hvad för husbehofvet erfordras, likasom värdet af kreatur, redskap och andra inventarier eller förlag vid jordbruksfastighet icke heller må vid fastighetsvärdets bestämmande tagas i beräkning;

2:o) årliga *hyres-* eller *arrendesumman* för uthyrd eller bortarrenderad egendom, så vida icke särskilda förmåner eller åligganden blifvit derunder inbegripna — såsom rättighet till inventariers begagnande, arbetsbiträde från annan egendom och skogsfång utöfver husbehof, m. m., eller skyldighet att uppodla, reparera och uppföra byggnader eller utföra andra arbeten å den arrenderade egendomen samt inom kort tid densamma afträda — eller så vida icke, efter hvad vid jemförelse mellan denna och närbelägna egendomar af lika storlek och beskaffenhet sig visar, *hyres-* eller *arrendebeloppet* blifvit bestämdt med afseende å slägt- eller andra kända förhållanden mellan egaren och hyresmannen eller arrendatorn;

3:o) egendomens vid verkställd *värdering* för erhållande af lån från *hypoteksinrättning* antagna värde, så vida sådan värdering skett under nästföregångna tre år och det egendomen dervid åsatta värde sedermera icke blifvit i väsentlig mån förändradt;

4:o) *brandförsäkringsvärdet* å de i stad och på dess område eller i köping och dermed jemförlig ort befintliga egendomars åbyggnad samt å bruks-, qvarn- och fabriksbyggnader på landet äfvensom å andra der uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binärningar tillhörande rörelse, samt å sådan åbyggnad på särskilda lustställen och dermed jemförliga mindre lägenheter, som utgör dessas egentliga värde; så vida icke brandförsäkringsvärdet skulle understiga det belopp, som på grund af andra omständigheter kan anses motsvara de brandförsäkrade husens och byggnadernas verkliga värde;

5:o) jordbruksegendom tillhörande *areal* i åker, äng, skogs- eller betesmark, växande skog och torfmosse, i den mån de anses erforderliga till husbehof jemte särskilda förmåner, såsom vattenfall, lastageplats, fiske, som ej är i jordebok särskildt upptaget, m. m., äfvensom *utsäde* och *kreatursbesättning* vid egendomen;

6:o) *läget* och *arealen* af hvar och en i stad, köping eller dermed jemförlig ort belägen egendom med dertill hörande särskilda förmåner.

Då fast egendom, som under sistförflutna tre år blifvit såld eller undergått ofvan omförmälda värdering, uppskattas *lägre* än den senast betingade köpeskillingen eller den godkända värderingssumman, så ock då nedsättning göres i det senast fastställda taxeringsvärdet, böra de särskilda skäl, hvilka dertill föranledt, i taxeringshandlingarne eller nämndens protokoll antecknas. Åbyggnader å stadsegendom samt öfriga i 4:de punkten här ofvan uppräknade hus och byggnader få ej, utan på enahanda sätt tillkännagifven särskild anledning, upptagas till lägre värde än det, för hvilket samma byggnader äro hos allmän brandförsäkringsinrättning emot brandskada försäkrade, ej heller till lägre värde än det, som motsvarar den behållna hyresafkastningen, kapitaliserad efter 5 procent.

I de fall, då uti fast egendoms uppskattningsvärde ingå både *jordbruksfastighet* och sådana byggnader eller inrättningar, hvilka *icke* begagnas för jordbruket och dess binärningar tillhörande rörelse, skall hela det uppskattade fastighetsvärdet fördelas, så att *särskildt* utsättes värdet af sjelfva jordbruksfastigheten med de egendomen tillhörande, för jordbruket och dess ändamål afsedda bostads- och andra byggnader, samt *särskildt* värdet af alla öfriga byggnader och inrättningar, för hvilka bevillning anses böra utgöras.

§ 2.

Vid de fall, då förevarande taxering af fast egendom icke kan grunda sig på köpeskilling, hyra eller arrende, hypoteksvärdering eller brandförsäkring, bör, på det en jemlik och rättvis taxering samt författningsenlig beskattning må tillvägabringas, egendomens värde upptagas till ett belopp, som, med hänsigt till densammas storlek, beskaffenhet, förmåner, läge och afsättningstillfälle samt öfriga kända eller upplysta förhållanden, motsvarar uppskattningsvärdet å andra i närheten belägna, jämförliga egendomar, derå ofvan uppgifna taxeringsgrunder kunnat tillämpas; åliggande det för öfrigt vederbörande taxeringsmän att, enligt deras på förut egande kännedom eller under taxeringsförrättningen vunna upplysningar grundade öfvertygelse, uppskatta hvarje egendom till dess *verkliga* värde.

§ 3.

Då fast egendoms värde beräknas efter dess afkastning, bör behörigt afseende fästas å de grundskatter samt öfriga utskylder, som utom allmänna bevillningen skola af samma egendom utgöras, så att värdet å en med dylika skattebidrag jämförelsevis högre belastad egendom skäliggen minskas i förhållande till det värde, som åsättes en af skatter och andra utskylder mindre betungad, fastän till storlek och beskaffenhet för öfrigt dermed jämförlig egendom. Då frälseränta förenats med eganderätten till den jord, hvaraf sådan ränta dittills utgått, skall, vid bestämmande af fastighetens värde, detsamma ökas med ett belopp, motsvarande räntans kapitalvärde.

§ 4.

Allmän uppskattning af fast egendom enligt de i bevillningsförordningen och denna instruktion föreskrifna grunder skall första gången verkställas år 1884 och sedermera hvart tredje år, från nämnda år räknadt.

Har under tiden mellan tvenne på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar brandförsäkringsvärdet å byggnader i stad och på dess område, eller å öfriga i § 1 mom. 4 af denna instruktion uppräknade hus och byggnader blifvit ökad eller minskadt, eller fast egendoms värde antingen genom ny- eller tillbyggnader, nya fabriksanläggningar eller andra inrättningar blifvit i betydligare mån förhöjdt eller genom inträffad eldsvåda, vattenflöde eller af annan dylik anledning märkligen

förminskats i förhållande till dess uppskattade värde; då bör detta värde jemkas efter de förändringar, egendomen undergått.

Det taxeringsvärde, som blifvit fast egendom åsatt under tiden mellan två på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar, bör vid först derefter inträffande sådan taxering å nyo pröfvas.

Uppgår fast egendoms värde icke till 100 kronor, skall värdet införas endast i den för anteckningar afsedda kolumn i taxeringslängden.

Uppskattning af inkomst af jordbruks- och skogsrörelse, bergsbruk och dertill hörande näringar samt qvarnar och fabriker, m. fl. verk och inrättningar.

§ 5.

För inkomst och förmån af jordbruksrörelse skall, med undantag af staten, hvar och en taxeras, som för egen räkning vare sig å egen eller, såsom boställsinnehafvare, åbo, arrendator eller brukare, å annans egendom, idkar jordbruk.

§ 6.

Vid beräkningen af den behållna årliga inkomsten utaf bruk och fabrik samt annan dertill hänförlig inrättning jemföres värdet af der under senast förflutna året tillverkade eller förädlade varor med värdet af härvid använda råämnen, jemte öfriga med dessa varors tillverkning eller förädling förenade kostnader; börande taxeringsmännen om dessa värden och kostnader förskaffa sig tillförlitliga och fullständiga under rättelser.

§ 7.

Vid beräkning af den behållna inkomsten af mjöl- och såg- samt andra qvarnar afses ej allenast qvarnarnas storlek och stenparens, ramarnas och sågbladens samt stamparnas och valkarnas antal, utan hufvudsakligen mäl- och skogs- samt vattentillgången jemte tulltägtens belopp och det tillfälle till mjöl- eller bräddhandel, m. m., som läget och kommunikationsmedlen bereda.

Uppskattning af inkomst genom skeppsrederi, sjöfart, handel och handtverk samt annan jordbruket icke tillhörande näring.

§ 8.

Med ledning af de i afseende på fartyg föreskrifna uppgifter angående läste- eller tontal, byggnadsmaterial och anbringad ångmaskins drifkraft, m. m., uppskattas fartygsegarens inkomst eller fraktförtjenst efter fartygets storlek och beskaffenhet samt de, så vidt känt är, under nästföregångna år verkställda resors äfvensom besörjda varu- och persontransporters förmånlighet.

§ 9.

Skeppare, ångfartygsbefälhafvare, styrmän, maskinister samt matroser och andra sjömän taxeras till bevillning för sina inkomster genom arvoden, kaplake och så kallade hyror, m. m., äfvensom för värdet af fri kost och andra förmåner efter enahanda beräkningsgrunder, som äro stadgade för den vid industriella företag eller i enskild tjänst anställda personals inkomstbevillning.

§ 10.

Den inkomst, handlande, handtverkare eller annan näringsidkare eger af sin rörelse, uppskattas, med fäst afseende å härvid förekommande allmänna eller tillfälliga förhållanden, efter rörelsens beskaffenhet och det belopp, hvartill den årliga varuomsättningen eller tillverkningen uppgår, antalet af de vid rörelsen biträdande eller använda personer dessas befattningar och lönevilkor, afsättnings- och arbetstillfällen, handelsbodars och verkstäders läge jemte öfriga omständigheter, som anses inverka på förmånligheten af idkad handel eller annan näring. Skulle taxeringsmännen sakna närmare kännedom rörande verkliga beskaffenheten af den rörelse, om hvars beskattning fråga är, och aflemnade uppgifter icke innehålla tillfyllestgörande upplysning derom, böra de, på sätt dem lämpligast synes, förskaffa sig de underrättelser, som erfordras för rörelsens rättvisa beskattning.

§ 11.

Utländing, som efter dertill enligt särskild författning förvärfvad rätt reser omkring i landet och för egen eller annans räkning bjuder ut till försäljning eller försäljer af honom medförda eller eljest i riket befintliga varor, skall erlagga bevillning i enlighet med de i § 7—12 af

bevillningsförrordningen bestämda grunder; skolande hvad sålunda är vordet stadgadt ega tillämpning äfven i det fall, att utländing medför utländska varor, som förut blifvit under en eller annan form reqvirerade.

§ 12.

Hvar och en skattskyldig bör för sin inkomst genom handel, handverk eller annan näring taxeras till bevillning efter inkomstens verkliga belopp, antingen den näring, hvarigenom inkomsten erhålles, idkas för den skattskyldiges egen räkning eller af honom bedrifves såsom kommissionär eller innehafvare af annan persons yrkesrätt; och då den vid bevillningstaxeringen för ett eller annat yrke påförda beskattning icke medför eljest saknad rättighet för den skattskyldige till utöfvandet af detta yrke, så äro taxeringsmännen icke pligtige att undersöka och pröfva behörigheten till detsammes idkande.

Uppskattning af inkomst utaf allmän eller enskild tjänst eller särskildt uppdrag.

§ 13.

I allmänhet bör vid bevillningstaxeringen hvarje löntagares inkomst, så vidt den utgöres af beständ lön eller visst, antingen i penningar eller spanmål och andra naturapersedlar utsatt belopp, upptagas på grund af derå erhållen officiel eller behörigen styrkt uppgift, hvarvid spanmåls jemte andra in natura utgående varors och persedlars värde beräknas efter ortens senast fastställda markegångspris och sådana persedlar, som icke finnas i markegångstaxan uppförda, åsättas de värden, som persedlarne inom orten anses ega.

Med allmän eller enskild tjänstebefattning förenad förmån af fri bostad beräknas till det belopp, som i årlig hyra inom samma ort vanligen erlägges för en bostad af enahanda antal lika beskaffade rum och lägenheter. Der tillfälle till sådan jmförelse saknas eller särskilda förhållanden förekomma, bestämmes nyssnämnda förmåns värde efter annan, enligt taxeringsmännens åsigt tillämplig beräkningsgrund. I de fall, då embets- och tjänsteman, såsom boställshafvare, bör erlägga fastighetsbevillning för bostället, skall han icke taxeras till inkomstbevillning för sin förmån af fri bostad på samma ställe.

§ 14.

De med embeten och tjänster eller andra befattningar förenade obestämda och till beloppet växlande inkomster taxeras enligt kända eller uppgifna förhållanden och med fast afscende å sådana tillfälliga omständigheter, som under senaste tiden inverkat på dessa inkomsters belopp; bärande derjemte såsom ledning för uppskattningen af dylika extra inkomster eller så kallade sportler, vid tillämpliga fall, följas den beräkningsgrund, som iakttagits vid bestämmandet af årlig ersättning åt innehafvare af likartad tjänst, då sådan dermed förut förenad inkomst upphört.

§ 15.

I afseende på skattskyldigs taxering för inkomst såsom fullmäktig eller ombud för andra personer tillämpas, der sådant sig göra låter, hvad rörande taxering af löntagares till beloppet obestämda inkomster är stadgadt.

Upskattning af inkomst genom räntebärande kapital samt andra här ofvan icke omförmälda tillgångar.

§ 16.

Sedan all annan inkomst, för hvilken bevillning skall utgöras, är beräknad, bör inkomsten af fruktbarande kapital bestämmas till hvad taxeringsmännen, på grund af egen kännedom samt alla meddelade eller eljest tillgängliga upplysningar, anse denna inkomst verkligen utgöra. Saknas annan tillförlitlig beräkningsgrund, då skall jemförelse anställas emellan, å ena sidan, den skattskyldiges alla sammanlagda kända årsinkomster af fast egendom, rörelse, yrke, tjänst, pension, lott i bolag och annan, särskild bevillning underkastad inkomstkälla samt, å andra sidan, den skattskyldiges alla sannolika lefnadskostnader. Skilnaden eller det belopp, hvarmed lefnadskostnaderna kunna finnas öfverskjuta nämnda sannolika årsinkomster, anses då utgöra den skattskyldiges inkomst af kapital.

Vid beräkning af skattskyldiges okända lefnadskostnader i stad, köping eller dermed jemförlig ort, må desamma i allmänhet icke anses

vara lägre än i nedanstående förhållande till beloppet af den årliga hyra, den skattskyldige erlägger för de af honom och hans egen familj begagnade rum och lägenheter, eller sålunda, att, när denna hyra stiger öfver 300 till och med 500 kronor, lefnadskostnaderna och således äfven den skattskyldiges årsinkomster anses uppgå till minst 3 gånger hyrans belopp; när hyran är högre än 500 till och med 1,000 kronor, lefnadskostnaderna anses vara 4 gånger hyrans belopp; när hyran är högre än 1,000 till och med 1,500 kronor, lefnadskostnaderna anses vara 5 gånger hyrans belopp, samt, när hyran är högre än 1,500 kronor, lefnadskostnaderna anses uppgå till minst 6 gånger hyresbeloppet; ankommande det på taxeringsmyndigheterna att bestämma i hvad mån hyresbelopp, som icke uppgår till mer än 300 kronor, må läggas till grund för inkomstberäkning.

I afseende å dem, som bebo egna hus, uppskattas hyresvärdet för de rum och lägenheter, hvilka de för sig och familj begagna, genom jemförelse med andra lika beskaffade lägenheter.

I öfrigt böra taxeringsmännen härvid taga i betraktande, huruvida talrik familj, embetsåligganden eller annat förhållande nödsakat till begagnande af flere och dyrare rum än vanligt, och om af sådan anledning kan vara skäligt att göra nedsättning i den efter nyssnämnda grunder beräknade inkomst, eller om underhåll af hästar och åkdon, talrik betjening, m. m., som, då sådant icke för den skattskyldiges yrke erfordras, utmärker ett yppigare lefnadssätt, lemna anledning till beräkning af högre inkomst.

Förluster, af hvilka kapitalet drabbats under året näst före det, hvarför bevillning påföres, afräknas från egarens kapitalförmögenhet, och erlägges bevillning för den afkastning, återstående kapitalbeloppet anses lemna.

Allmänna föreskrifter.

§ 17.

Huruvida skattskyldigs tillfälliga årsförlust (t. ex. genom kreatursjukdom, skeppsbrott, varulagers förstöring och dylikt), bör betraktas såsom minskning i årets inkomst eller såsom kapitalförlust, pröfve taxeringsmyndigheterna efter rörelsens och förlustens storlek och beskaffenhet.

§ 18.

Enär vederbörande bolag eller inrättning skall erlägga bevillning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget eller inrättningen nedlagda aktiekapitalet och för den vinst, som rörelsen derutöfver lemna,

så böra de enskilde delegarne icke taxeras för inkomst från samma bolag eller inrättning.

§ 19.

Der bevillningsberedning föreslår eller taxerings- eller pröfningsnämnd beslutar tillämpning af den i § 11 mom. 1 af bevillningsförordningen stadgade bestämmelse om ökning af det belopp, för hvilket bevillning icke eger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, skall af beredningen i mantals- och taxeringslängden och af taxerings- eller pröfningsnämnd i dess protokoll noggran redogörelse meddelas, då ökningen är för viss ort allmän på grund af hög bostadskostnad, om de i orten rådande förhållanden härutinnan och, då ökningen grundar sig på ömmande omständigheter, för dessas beskaffenhet i hvarje särskildt fall.

§ 20.

Vid tillämpning af § 11 mom. 1 i bevillningsförordningen, angående befrielse från eller lindring i bevillning för inkomst af kapital eller arbete, skolas så väl den behållna afkomsten utaf skattskyldig tillhörande fast egendom som äfven hans inkomst ej mindre af jordbruks- och skogsrörelse än ock af sådan särskildt beskattad rörelse, som drifves i bolag eller idkas å annan ort än den, der den skattskyldige är mantalsskrifven, tagas i beräkning vid bestämmandet af hans sammanräknade årsinkomster, hvarvid i fråga om fast egendom iakttages, att inkomsten så väl af jordbruksfastighet som af annan fastighet beräknas till 5 procent af taxeringsvärdet. Om sålunda skattskyldig finnes i sin mantalsskrifningsort hafva t. ex. 450 kronors inkomst af kapital eller annat arbete än jordbruks- eller skogsrörelse samt tillika eger stadsfastighet, taxerad till 2,000 kronor och hvilken alltså bör upptagas till 100 kronors afkomst, så att hans sammanräknade årsinkomst uppgår till 550 kronor, får väl enligt föreskriften i det ifrågavarande momentet, jämfördt med hvad ofvan sagts, sådan skattskyldig tillgodonjuta fullständig eftergift af bevillning å förstnämnda 450 kronor; hvaremot, derest den skattskyldige har 1,100 kronors inkomst af annat arbete än jordbruks- eller skogsrörelse, 100 kronors inkomst af aktier och 100 kronors inkomst af jordbruksrörelse samt derjemte eger fastighet till ett taxeringsvärde af 10,000 kronor med 500 kronors deraf beräknad afkomst och således i sammanräknade årsinkomster åtnjuter tillhopa 1,800 kronor, bevillning kommer att, utan medgifvande af något afdrag, honom påföras för hans först berörda inkomst af 1,100 kronor o. s. v.

Formulär N:o 1,

Mantals- och taxeringslängd

för

N. N. socken

af

N. N. härad och N. N. län

för år 1881.

Fastigheter.	Jordboksnummer.	Mantal.				Personer och deras födelseår m. m.	Nr & bilagor för mantalskrifningen.	Antal måling.	Antal personer,								
		Krono.	Skatte.	Frälse.	Bruksdelar.				som skola erlägga mantalspenningar.			som äro frie från erläggande af mantalspenningar					
									Mankon.	Qvinkon.	Summa.	Värfadt manskap vid armén och flottan.	Mankon.	Qvinkon.	Mankon.	Qvinkon.	
1	Råbelöf, säteri	—	—	—	2	Eger och brukar Brukspatron Johan Erik Bergström, som inom denna socken äfven eger och brukar: Råbelöfs mjölkvarn, 3 par stenar. Svanå N:o 1, $\frac{1}{2}$ mantal skatte " stångjernsbruk samt eger, men icke brukar: Röksta N:o 2, 1 mantal frälse Bergström är född 20, hustru Lovisa 35; barn Anna 65, Wilhelm 67, Sven 70; pigor Kristina 55, Ingrid 62, drängar Anders 49, Peter Persson 60 $\frac{1}{2}$, förre drängen Johan 10. Hushållerska Johanna Tångberg 40 Rättare Måns Trulsson 31, h. Märta 40; barn Karl 68, Per 73, Greta 79; svärfader Anders Larsson 15. Mjöltnare Abraham Fogelberg 50, h. Maria 60	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2		—	—	—	—		"	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3		—	—	—	—		"	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4		—	—	—	—		"	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5		—	—	—	—		"	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6		—	—	—	—		1	1	3	3	6	—	1	—	2	1	—
7		—	—	—	—		1	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
8		—	—	—	—		1	1	1	1	2	—	1	—	2	1	—
9		—	—	—	—		1	1	1	1	2	—	—	—	—	—	—
10	" mjölkvarn	—	—	—	—		1	1	1	1	2	—	—	—	—	—	—
11	Röksta	1	—	—	—	Eg. br. Per Pettersson 29, h. Sara 29; dräng Karl 50, piga Stina 55. Eg. br. Per Eriksson i Alby, N. N. socken	—	1	2	2	4	—	—	—	—	—	—
12		—	—	—	—	Eg. Brukspatron J. E. Bergström å Råbelöf	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13		2	—	—	1	Arrenderar Sven Persson 40, h. Sofia 46; barn Kristina 70	1	1	1	1	2	—	—	—	—	—	1
14	" Nyängen	—	—	—	—	Eger Anders Janassons sterbhus; enkan Greta 15, dräng Lars 40	—	1	1	1	2	—	—	—	—	—	—
15	Svanå	1	—	—	—	Eg. br. Brukspatron J. E. Bergström å Råbelöf	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16		—	—	—	—	Eg. densamme	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
17	" stångjernsbruk	—	—	—	—	Inspektör Leopold Stålbom 42, h. Sara 51, piga Emma 50	1, 2	1	1	2	3	—	—	—	—	—	—
18		—	—	—	—	Stångjernssmed Anders Hammar 45, h. Emma 42, barn Erik 73	1	1	1	1	2	—	—	—	1	—	—
19		—	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Örby	1	$\frac{1}{2}$	—	—	Eger Staten	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21		—	—	—	—	Arr. Nils Olof Gräs 15, h. Helena 15; dräng Lars 50, piga Johanna 60	3	1	2	2	4	—	—	—	—	—	—
22	Skogsbergs allmänningsdel	—	—	—	—	Innehafves af häradet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23	Skolhuset vid kyrkan	—	—	—	—	Eg. församlingen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24		—	—	—	—	Skollärare Lars Boklund 50, h. Maria 50, barn Tora 76	4	1	1	1	2	—	—	—	—	—	1
25	Summa	—	$\frac{1}{2}$	1	3	4 $\frac{1}{4}$	Summa	—	10	14	16	30	—	2	—	5	4

Mantalskrifningsstället N. N. den 20 November 1880.

N. N. N. N. N. N. N. N.
Landshöfdingens ombud. Häreässkrifvare. Pastor. Församlingens ombud.

Värnpliktigt manskap.	Anteckningar.	
—	Eger dessutom Perstorp N:o 1, $\frac{1}{2}$ mtl skatte i N. N. socken.	1
—		2
—		3
—		4
—		5
1	Johan befriad.	6
—		7
—		8
—	And. Larsson befriad.	9
—		10
—		11
—		12
—		13
—		14
—		15
—		16
—		17
—		18
—		19
—		20
—		21
—	Allmänningen utgör iaom denna socken 2,000 qv.ref.	22
—		23
—		24
I		25

	N:r å bilaga rörande taxeringen.	Officiela uppgifter angående taxeringen af fast egendom.			Uppskattadt värde			
					för hvilken bevillning icke erlägges			
		Senaste köpeskillings belopp.	Hypoteksvärde.	Gällande brandförsäkringsvärde.	af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde			
					såsom tillhörig staten.		såsom tillhörig kommuner och menigheter.	
					Jordbruksfastighet.	Annan fastighet.		Af pröfningsnämnden beslutade ändringar.
1	1	55,000	50,000	—	—	—	—	—
2	—	—	—	15,000	—	—	—	—
3	—	6,000	5,000	—	—	—	—	—
4	—	—	—	40,000	—	—	—	—
5	—	25,000	20,000	—	—	—	—	—
6	—	—	—	—	—	—	—	—
7	—	—	—	—	—	—	—	—
8	—	—	—	—	—	—	—	—
9	—	—	—	—	—	—	—	—
10	—	—	—	—	—	—	—	—
11	2	5,000	—	—	—	—	—	—
12	3	10,000	10,000	—	—	—	—	—
13	—	—	—	—	—	—	—	—
14	—	—	—	—	—	—	—	—
15	—	—	—	—	—	—	—	—
16	—	—	—	—	—	—	—	—
17	—	—	—	—	—	—	—	—
18	—	—	—	—	—	—	—	—
19	—	—	—	—	—	—	—	—
20	—	—	—	—	25,000 20,000	—	—	—
21	—	—	—	—	—	—	—	—
22	—	—	—	—	—	—	—	—
23	—	—	—	—	—	—	3,000	—
24	—	—	—	—	—	—	—	—
25					25,000	—	3,000	—

Förrättningsstället N. N. den

Bevillningsberedningen:

N. N.
Ordförande.

N N.
Ledamot i bev. beredn.

å fast egendom,				U p p s k a t t a d i n k o m s t										§ i taxeringsnämndens protokoll.		Uträknad bevillning		§ i präfningsnämndens protokoll.		Af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.	
för hvilken bevillning erlägges				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af präfningsnämnden beslutade ändringar.										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde										af fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		af präfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbelopp.		Anteckningar.			
af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde				af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde																			
af bevill																							

10 Maj 1881.

Förrättningsstället N. N. den 15 Juni 1881.

N. N.

Häradsskrifvare.

N. N.

Kronombud.

Ledamot i bev. beredn.

På taxeringsnämndens vägnar:

N. N.

Ordförande.

N. N.

Ledamot.

N. N.

Ledamot.

Anmärkingar.

- 1:o. I hvarje sockens mantals- och taxeringslängd bör vid socknens slut beredas nödigt utrymme för upptagande å särskilda rader af sådane personer, hvilka, inbegripne i något föregående hushåll eller mantalsskrifne å annan ort, kunna ifrågakomma till beskattning för fast egendom eller inkomst.
 - 2:o. Sedan pröfningsnämnden slutat sin förrättning, böra, genom landskontorets försorg, från berörde nämnds längd i mantals- och taxeringslängden införas de förändringar, som af pröfningsnämnden blifvit beslutade, så att mantals- och taxeringslängden alltid för hvarje skattskyldig innehåller tillförlitlig uppgift å det verkliga uppskattningsvärdet eller inkomstbeloppet samt den deraf utgående bevilning.
 - 3:o. Då skattskyldig har inkomster af flere yrken, näringar eller tjänster, bör, der specifikation deraf ej kan på annat sätt åstadkommas, underrättelse i anteckningskolumnen införas.
 - 4:o. Der taxeringsnämnd ändrar af bevilningsberedning föreslaget fastighetsvärde eller inkomstbelopp, skall detta öfverstrykas samt det af taxeringsnämnden fastställda fastighetsvärde eller inkomstbelopp öfverskrifvas, helst med rött bläck. Skulle det fall inträffa, att bevilningsberedning ändrar något af beredningen i mantals- och taxeringslängden infördt fastighetsvärde eller inkomstbelopp, bör i längden antecknas att ändringen blifvit af beredningen verkställd.
 - 5:o. Vid summering af mantals- och taxeringslängden följas de af taxeringsnämnden åsatta värden och inkomstbelopp.
-

Formulär N:o 2.

Mantals- och taxeringslängd

för

N. N. stad af N. N. län

för år 1881.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524	525	526	527	528	529	530	531	532	533	534	535	536	537	538	539	540	541	542	543	544	545	546	547	548	549	550	551	552	553	554	555	556	557	558	559	560	561	562	563	564	565	566	567	568	569	570	571	572	573	574	575	576	577	578	579	580	581	582	583	584	585	586	587	588	589	590	591	592	593	594	595	596	597	598	599	600	601	602	603	604	605	606	607	608	609	610	611	612	613	614	615	616	617	618	619	620	621	622	623	624	625	626	627	628	629	630	631	632	633	634	635	636	637	638	639	640	641	642	643	644	645	646	647	648	649	650	651	652	653	654	655	656	657	658	659	660	661	662	663	664	665	666	667	668	669	670	671	672	673	674	675	676	677	678	679	680	681	682	683	684	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785	786	787	788	789	790	791	792	793	794	795	796	797	798	799	800	801	802	803	804	805	806	807	808	809	810	811	812	813	814	815	816	817	818	819	820	821	822	823	824	825	826	827	828	829	830	831	832	833	834	835	836	837	838	839	840	841	842	843	844	845	846	847	848	849	850	851	852	853	854	855	856	857	858	859	860	861	862	863	864	865	866	867	868	869	870	871	872	873	874	875	876	877	878	879	880	881	882	883	884	885	886	887	888	889	890	891	892	893	894	895	896	897	898	899	900	901	902	903	904	905	906	907	908	909	910	911	912	913	914	915	916	917	918	919	920	921	922	923	924	925	926	927	928	929	930	931	932	933	934	935	936	937	938	939	940	941	942	943	944	945	946	947	948	949	950	951	952	953	954	955	956	957	958	959	960	961	962	963	964	965	966	967	968	969	970	971	972	973	974	975	976	977	978	979	980	981	982	983	984	985	986	987	988	989	990	991	992	993	994	995	996	997	998	999	1000	1001	1002	1003	1004	1005	1006	1007	1008	1009	1010	1011	1012	1013	1014	1015	1016	1017	1018	1019	1020	1021	1022	1023	1024	1025	1026	1027	1028	1029	1030	1031	1032	1033	1034	1035	1036	1037	1038	1039	1040	1041	1042	1043	1044	1045	1046	1047	1048	1049	1050	1051	1052	1053	1054	1055	1056	1057	1058	1059	1060	1061	1062	1063	1064	1065	1066	1067	1068	1069	1070	1071	1072	1073	1074	1075	1076	1077	1078	1079	1080	1081	1082	1083	1084	1085	1086	1087	1088	1089	1090	1091	1092	1093	1094	1095	1096	1097	1098	1099	1100	1101	1102	1103	1104	1105	1106	1107	1108	1109	1110	1111	1112	1113	1114	1115	1116	1117	1118	1119	1120	1121	1122	1123	1124
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

Värnpliktigt manskap.	Anteckningar.	
—		1
—		2
—		3
—		4
—		
—		5
1	Stina befriad.	6
—		7
—		8
—		9
—		10
—		11
—		12
—		13
—		14
—		15
—		16
—	(Eger dessutom skattehemmanet Norrby om 1/2 mtl i N. N. socken.	17
1		

N:r å bilaga rörande taxeringen.	Officiela uppgifter angående taxeringen af fast egendom.			Uppskattadt värde å			
				för hvilken bevillning icke erlagges.			
	Senaste köpeskillings be- lopp.	Hypoteks värde.	Gällande brandförsäkrings- värde.	Af bevillningsbe- redningen och taxe- ringsnämnden upp- skattadt värde		Af pröfningsnämnden be- slutade ändringar.	
				såsom till- hörig staten.	såsom tillhörig kommuner och menigheter.		
				Annan fastighet.	Jordbruks- fastighet.		
1	50	45,000	40,000	—	—	—	—
2			—	—	—	—	—
3			—	—	—	—	—
4			—	—	—	—	—
5	—	—	—	—	—	—	—
6	—	—	—	—	—	—	—
7	—	—	—	—	—	—	—
8	—	—	—	—	—	—	—
9	—	—	—	—	—	—	—
10	51	60,000	55,000	—	—	27,500	—
11	—		—	—	—	2,500	—
12	—	—	50,000	—	—	50,000	—
13	—	—	—	—	—	—	—
14	52	30,000	25,000	—	—	—	—
15	—		—	—	—	—	—
16	—		—	—	—	—	—
17	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	80,000	—

N. N. den 10 Maj 1881.

Bevillningsberedningen:

N. N.
Ordförande.

N. N.
Ledamot.

N. N.
Ledamot.

fast egendom,			U p p s k a t t a d i n k o m s t											§ i pröfningsnämndens protokoll.				Anteckningar.	
för hvilken bevillning erlägges.			af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden.											Uträknad bevillning		Af pröfningsnämnden beslutade ändringar i beskattningsbara inkomstbeloppen.			
Af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden uppskattadt värde			Af pröfningsnämnden beslutade ändringar.	Af kapital.	Af rörelse eller yrke utom jordbruket och skogsrörelse.	Af allmän tjänst eller pension.	Af enskild tjänst eller pension.	Summa.	Aftag enligt § 11 i bevillningsförfordningen.	Beskattningsbar inkomst.	Af jordbruksrörelse.	Af skogsrörelse.	Summa beskattningssbar inkomst.	§ i taxeringsnämndens protokoll.	å fast egendom.		å inkomst af kapital och arbete.		
å jordbruksfastighet.	å annan fastighet.	Summa.													Kr.	öre.	Kr.		öre.
—	45,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	1,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	4,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
3,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
5,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	58,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	57,000	2,000	5,000	—	800	1,200	300	900	70	—	7,080	8	29	—	70	80	—	
—	—	—	—	400	—	—	500	450	—	—	—	900	—	—	—	9	—	—	
—	—	—	—	500	—	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—	—	50	—	
—	27,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	2,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	30,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	4,500	—	4,500	—	—	4,500	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	5,000	—	5,000	—	—	5,000	15	—	—	45	—	—	
—	27,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	3,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	30,600	—	1,700	—	—	1,700	—	1,700	6	—	1,706	—	15	30	17	06	—	
8,600	110,000	118,600	—	2,000	7,600	4,500	800	14,900	750	14,150	86	—	14,236	—	59	30	142	36	

N. N. den 15 Juni 1881.

N. N. N. N.
Krono-ombud.

På Taxeringsnämndens vägnar:

N. N. N. N. N. N.
Ordförande. Ledamot. Ledamot.

Anmärkingar.

- 1:o. Vid mantals- och taxeringslängdens slut bör beredas nödigt utrymme för upptagande å särskilda rader af sådane personer, hvilka, inbegripne i något föregående hushåll eller mantalsskrifne å annan ort, kunna ifrågakomma till beskattning för fast egendom eller inkomst.
 - 2:o. Sedan pröfningsnämnden slutat sin förrättning, böra, genom landskontorets försorg, från berörde nämnds längd i mantals- och taxeringslängden införas de förändringar, som af pröfningsnämnden blifvit beslutade, så att mantals- och taxeringslängden alltid för hvarje skattskyldig innehåller tillförlitlig uppgift å det verkliga uppskattningsvärdet eller inkomstbeloppet samt den deraf utgående bevillning.
 - 3:o. Då skattskyldig har inkomster af flere yrken, näringar eller tjänster, bör, der specifikation deraf ej kan på annat sätt åstadkommas, underrättelse i anteckningskolumnen införas.
 - 4:o. Der taxeringsnämnd ändrar af bevillningsberedning föreslaget fastighetsvärde eller inkomstbelopp, skall detta öfverstrykas samt det af taxeringsnämnden fastställda fastighetsvärde eller inkomstbelopp öfverskrifvas, helst med rött bläck. Skulle det fall inträffa, att bevillningsberedning ändrar något af beredningen i mantals- och taxeringslängden infördt fastighetsvärde eller inkomstbelopp, bör i längden antecknas, att ändringen blifvit af beredningen verkställd.
 - 5:o. Vid summering af mantals- och taxeringslängden följäs de af taxeringsnämnden åsatta värden och inkomstbelopp.
-

Formulär N:o 3.

Af N. N. läns pröfningsnämnd beslutade förändringar i de af
taxeringsnämnderna verkställda uppskattningar

uti

N. N. fögderi

för år 1881.

E g e n d o m e n s					A f t a x e r i n g s -										
Socken.	namn.	n:r.	man- tal.	Den skattskyldige.	uppskattadt värde å fast egendom					u p p s k a t t a d					
					för hvilken bevill- ning icke erlägges			för hvilken bevillning erlägges		af kapital.	af rörelse eller yrke utom af jordbruks- och skogsrörelse.	af allmän tjänst eller pension.	af enskild tjänst eller pension.	Summa.	
					såsom till- hörig staten	såsom tillhörig kommuner och menigheter.	jordbruks- fastighet.	annan fastig- het.							
					jordbruks- fastighet.				annan fastig- het.						
1	Hasby	Råbelöf	—	2	Brukspatron Joh. Er. Bergström	—	—	—	—	—	1,000	10,000	—	—	11,000
2	"	Röksta. Nyängen, en lägenhet ..	—	—	eg. br. Anders Janssons sterbhus	—	—	—	—	8,000	—	—	—	—	—
					Summa	—	—	—	—	8,000	1,000	10,000	—	—	11,000
	Den af pröfningsnämnden beslutade														
	förhöjning utgör alltså					—	—	—	—	—	—	1,000	—	—	1,000
	minskning " "					—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
					Summa	—	—	—	—	8,000	1 000	11,000	—	—	12,000

[illegible]

Formulär N:o 4.

Sammandrag
öfver
Mantals- och taxeringslängderna
uti
N. N. fögderi af N. N. län
för år 1881.

Sammandrag öfver förmedlade mantal och mantalsskrifna

	H ä r a d.	S o c k e n.	Förmedladt mantal.			
			Krono.	Skatte.	Frälse.	Summa.
1	N. N.	N. N.	20	35	20	75
2	»	N. N.	7	10	8	25
3	N. N.	N. N.	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{4}$	3	$4\frac{3}{4}$
		Summa	$27\frac{1}{2}$	$46\frac{1}{4}$	31	$104\frac{3}{4}$

personer uti N. N. fögderi af N. N. län för år 1881.

Antal matlag.	Antal personer, som skola erlägga mantalspenningar.			Antal personer, som äro frie från erläggande af mantalspenningar.									Hela folkmängden.			Värnpliktigt manskap.
				Värfradt manskap vid armén och flottan.	för fattigdom.		såsom yngre än 18 år.		S u m m a.			Mankön.	Qvinkön.	Summa.		
	Man-kön.	Qvin-kön.	Summa.		Man-kön.	Qvin-kön.	Man-kön.	Qvin-kön.	Man-kön.	Qvin-kön.	Summa.					
250	320	380	700	10	50	75	200	200	260	275	535	580	655	1,235	100	
100	150	120	270	—	10	30	150	130	160	160	320	310	280	590	30	
10	14	16	30	—	2	—	5	4	7	4	11	21	20	41	1	
360	484	516	1,000	10	62	105	355	334	427	439	866	911	955	1,866	131	

1
2
3

Sammandrag af taxeringsværdene å fast egendom samt af

Taxeringsdistrikts nummer.	H ä r a d.	S o c k e n.	Af taxeringsnämnderna uppskattade värden å fast egendom.									
			För hvilken bevillning icke erlägges.					För hvilken bevillning erlägges.			Summa värde å all fast egendom.	
			Såsom tillhörig staten.			Såsom tillhörig kommuner och menigheter.	Summa.	Jordbruksfastighet.	Annan fastighet.	Summa.		
			Jordbruksfastighet.	Annan fastighet.	Summa.							
1	1:a	N. N.	N. N.	500,000	100,000	600,000	90,000	690,000	1,000,000	600,000	1,600,000	2,290,000
2			N. N.	200,000	10,000	210,000	25,000	235,000	320,000	410,000	730,000	965,000
3	2:a	N. N.	N. N.	25,000	—	25,000	3,000	28,000	107,000	63,000	170,000	198,000
4			Summa	725,000	110,000	835,000	118,000	953,000	1,427,000	1,073,000	2,500,000	3,453,000
5			Afgår:									
6			Af pröfningsnämnden beslutad minskning	—	—	—	—	—	—	1,000	1,000	1,000
7			Sgr	725,000	110,000	835,000	118,000	953,000	1,427,000	1,072,000	2,499,000	3,452,000
8			Tillkommer:									
9			Af pröfningsnämnden beslutad förhöjning	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10			Summa	725,000	110,000	835,000	118,000	953,000	1,427,000	1,072,000	2,499,000	3,452,000

inkomstbeloppen, äfvensom af derå utgående bevillning.

A f t a x e r i n g s n ä m n d e n u p p s k a t t a d i n k o m s t .										Uträknad bevilning				
Af kapital.	Af rörelse eller yrke utom af jordbruks- och skogsrörelse.	Af allmän tjenst eller pension.	Af enskild tjenst eller pension.	Summa.	Medgifvet afdrag, enligt § 11 i bevilningsförrordningen.	Beskattningsbar inkomst.	Af jordbrukrörelse.	Af skogsrörelse.	Summa beskattningsbar inkomst.	för fast egendom.		för inkomst af kapital och arbete.		
										Kr.	öre.	Kr.	öre.	
7,200	18,900	8,900	2,700	37,700	600	37,100	15,000	10,000	62,100	—	—	—	—	1
3,000	14,000	2,400	1,000	20,400	300	20,100	5,200	1,000	26,300	—	—	—	—	2
1,000	10,000	800	3,800	15,600	2,550	13,050	1,320	1,500	15,870	—	—	—	—	3
11,200	42,900	12,100	7,500	73,700	3,450	70,250	21,520	12,500	104,270	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6
11,200	42,900	12,100	7,500	73,700	3,450	70,250	21,520	12,500	104,270	—	—	—	—	7
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8
—	1,000	—	—	1,000	—	1,000	—	—	1,000	—	—	—	—	9
11,200	43,900	12,100	7,500	74,700	3,450	71,250	21,520	12,500	105,270	1,249	50	1,052	70	10

Sammandrag öfver hela bevillningen uti N. N. fögderi af N. N. län för år 1881.

Enligt längder och sammandrag.	Summa bevillning	
	kronor.	öre.
För jordbruksfastighet å 1,427,000 kronors värde å 5 öre pr 100 kronor.....	713:	50
„ annan fastighet å 1,072,000 „ „ „ „ „ „ „ „	536:	—
„ inkomst af kapital och arbete.....	1,249	50
	1,052	70
S u m m a	2,302	20

Debetsedel för år 1881.

Föl. N. N. socken af N. N. härad (N. N. stad, kvarteret N. N., huset eller gården N:o)

N. N.

Debet.	Kronor.	öre.	Kredit	Kronor.	öre.
Grundskatt.....					

Bevillning af fast egendom samt af inkomst.					
Af jordbruksfastighet, N. N. à 000 kr:s värde.					
N. N. à 000 " "					
Af annan fastighet,... N. N. à 000 " "					
N. N. à 000 " "					

Summa 000 kr:s värde					
à 5 öre per 100 kr. kr. 0,0.					
För beskattningsbar inkomst af kapital och					
arbete, 1 procent à 000 kr. kr. 0,0.					
Bevillningsafgift för rättighet till skogsfång och					
kolningsfrihet på allmänning.....					

Anmärkning. Kronofogdens eller annan uppbördsmans qvittens gäller icke utan häradskrifvarens eller vederbörande tjänstemans annotation.

Besvär öfver skattskyldig, enligt Kongl. förordningen angående bevilning af fast egendom och af inkomst, påförd afgift kunnu hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anföras inom trettio dagar efter den dag, då, på sätt i § 79 af samma Kongl. förordning stadgas, den skattskyldige egt tillfälle erhålla sin debetsedel.

Besvär i debiteringsfrågor uppehålla icke uppbörden af det vid den öfverklagade debiteringen påförda belopp, hvaremot, då debiteringsåtgärden icke fastställs, den klagande eger att kostnadsfritt återbekomma hvad af honom blifvit för mycket erlagdt.

**Sammandrag öfver hela bevillningen af fast egendom samt af inkomst uti
län för år 1881.**

	U p p s k a t t a d t v ä r d e å f a s t e g e n d o m .					U p p s k a t t a d i n k o m s t .										U t r ä k n a d b e v i l l n i n g	
	För hvilken bevillning icke erlägges.		För hvilken bevillning erlägges.		Summa värde å all fast egendom.												för inkomst af kapital och arbete.
																	för fast egendom.
	Såsom tillhörig staten	Summa.	Såsom tillhörig kommu- ner och menigheter.	Summa.													
	Jordbruksfastighet.																Kr. ö.
N. N. fögderi.....																	
N. N. dito																	
— — — — —																	
N. N. stad																	
N. N. dito																	
Summa																	

Utdrag af protokollet öfver Finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott den 8 Januari 1883.

N ä r v a r a n d e :

Hans Excellens Herr Statsministern Grefve *Posse*,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärenden Friherre *Hochschild*,
Statsråden: *Lovén*,
von Steyern,
Friherre *von Otter*,
Hederstierna,
Hammar skjöld,
Richert,
Themptander,
Ryding.

Chefen för Finansdepartementet, Statsrådet Themptander föredrog i underdånighet Skatteregleringskomiténs underdåniga förslag af den 17 Augusti 1881 till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, afvensom ej mindre Öfverståthållareembetets och Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i länen än afven Kammarrättens öfver samma förslag afgifna underdåniga utlåtanden. Härefter anförde Departementschefen:

»Skatteregleringskomiténs förslag till bevillningsförordning afhandlar allenast bevillning af fast egendom och af inkomst eller den nuvarande bevillningen efter andra artikeln. Anledningarne, hvarföre bevillningsförordningens Art. I och III ej i förslaget till behandling upptogos, voro, enligt hvad komitén i sin med förslaget aflättna underdåniga skrifvelse

anmält, dels, hvad Art. I beträffade, komiténs önskan att få i ett sammanhang behandla samtliga kapitationsskatter, dels, i fråga om Art. III, komiténs åsigt, att åtminstone flertalet af dithörande stadganden lämpligen kunde antingen borttagas eller ock inryckas i de speciella beskattningsslagar, till hvilka komitén framdeles blefve i tillfälle att öfverlemnas förslag. I sitt härefter den 13 September 1882 afgifna underdåniga utlåtande och förslag angående skatteförhållandena i riket har komitén föreslagit, att ej mindre första artikelns bevilning eller den s. k. personliga skyddsafgiften, än äfven vissa af de under tredje artikeln i nu gällande bevilningsförordning upptagna afgifter måtte upphävas, äfvensom att de hittills under sistnämnde artikel hänfödda skatteslag, hvilkas bibehållande med till en del förändrade skattesatser komitén förordnat, måtte utbrytas ur bevilningsförordningen och upptagas dels i en särskild förordning angående bevilning för åtjutande af vissa förmåner och rättigheter, dels i stämpelpappersförordningen.

Hvad första artikelns bevilning angår, instämmer jag i Skattekomiténs såsom mig synes välgrundade uppfattning om de personella skatternas alltför vidsträckta tillämpning i vårt beskattningssystem. Om man efter den omfattande granskning af våra skatteförhållanden, hvilken nämnda komité företagit, vill undanrödja eller småningom utjemna skatter, hvilka ej motsvara vår tids anspråk på en billig och rättvis beskattning, om de än kunde vara afpassade efter eller åtminstone bättre betingade af de tiders förhållanden, under hvilka de tillkommo, så synes mig icke någon tvekan böra förefinnas derom, att man, för att möjliggöra en lämplig begränsning af de personella skatterna, bör låta endast den ena af de båda skatter utaf detta slag, som nu utgöras till staten, fortfara och att således, på sätt komitén ock föreslagit, med mantalspenningarnes bibehållande, den efter samma grund och med lika belopp utgående personliga skyddsafgiften eller första artikelns bevilning bör upphöra. Jag får därför hemställa, att Eders Kongl. Maj:t icke må ifrågasätta, att den hittills varande bevilningen efter första artikeln vidare bör utgöras.

Då, på sätt komitén vidare anført, de i nu gällande bevilningsförordning Art. III uppförda skatter och afgifter samtliga hafva föga gemenskap med en sådan skatt som den efter nuvarande Art. II utgående allmänna bevilningen, dels af fast egendom, dels för inkomst af kapital och arbete, i afseende å hvilken skatt, så väl på grund af dess för staten äfvensom för *alla* skattskyldige stora betydelse, som ock till följd af dess särskilda ställning i skattesystemet, bestämmelserna lämpligen böra meddelas i en särskild förordning med endast denna fristående

skatteform till föremål, hemställer jag i underdånighet, att komiténs åtgärd att ur bevillningsförordningen utbryta de hittills under tredje artikeln uppförda bevillningsavgifter måtte vinna nådigt godkännande. Till de anordningar, som i följd af detta utbrytande påkallas, torde jag sedermera få återkomma.»

Departementschefen anmälde vidare, att med ledning af Skattekomiténs förslag till bevillningsförordning och de deröfver afgifna utlåtanden ett förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst blifvit inom Finansdepartementet med biträde af tillkallade sakkunniga personer upprättadt. Sedan detta förslag blifvit af Departementschefen föredraget, anförde Departementschefen i afseende å de särskilda bestämmelserna deri:

§ 2.

»De af Skattekomitén under denna § föreslagna bestämmelser hafva underkastats omredaktion i syfte att tydligt angifva, att skyldigheten att utgöra bevillning för fast egendom icke må från egaren öfverflyttas på innehafvareu i fall då den förre är enskild person. Undantag har blott gjorts i fråga om lägenhet, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad. Lägenhet af detta slag kan nämligen anses intaga en själfständigare ställning till stamhemmanet än andra derifrån under nyttjanderätt skedda upplåtelser. Det vore så mycket obilligare att ålägga egaren att för sådan afsöndring utgöra bevillning, som i många fall afsöndringens egentliga värde utgöres af byggnader eller andra anläggningar, hvilka tillkommit först efter det upplåtelsen egt rum. Derföre har ock redan enligt nu gällande bevillningsförordning dylik afsöndring skolat särskildt taxeras, men då åtminstone till den endast på viss tid skedda afsöndringen innehafvaren ej kan anses vara egare, måste det, såsom Skattekomitén hemställt, vara i sin ordning att just i denna § uttryckligen bestämma, att skattskyldigheten träffar, ej egaren, utan innehafvaren.

§ 3.

Mom. 1. Frågan, huruvida växande skog bör beskattas efter dess afkastningsförmåga, och således genom fastighetsbevillning, eller efter den inkomst, som egaren verkligen drager af skogen, d. v. s. genom inkomstbevillning, hör till de svårlostaste inom bevillningslagstiftningens område.

Svårigheten beror derpå, att växande skog visserligen, såsom ett adper-tinens till marken, till sin juridiska karakter är att betrakta såsom fastig-het, men att skogen i afseende på den form, hvarunder afkastningen af densamma vinnes, i många stycken företer större likhet med lös egendom än med fastighet. Då man beskattar fastighet efter dess afkastningsför-måga, sker detta derföre, att man anser sig kunna efter noggrann under-sökning af fastighetens naturliga förmåner på förhand beräkna den af-kastning, fastigheten med ändamålsenlig skötsel kommer att i årligt medeltal lemna. Fullt exakt kan afkastningsbeloppet naturligtvis icke beräknas, då man dervid måste lemna utom räkningen det inflytande, som väderleks- och andra konjunkturförhållanden kunna komma att på det-samma utöfva, men, om uppskattningsmännen äro sin uppgift vuxne och med ortens förhållanden fullt förtrogne, bör dock beräkningen af jord-bruksfastighetens afkastning kunna ske med den noggrannhet att, om ock i särskilda fall afkastningen kan öfver- eller understiga den antagna, vexlin-garne i detta afseende i allmänhet begränsas inom området för nyss-nämnde, af den skattskyldiges vilja oberoende förhållandens verknings-krets. Helt annorlunda gestalta sig förhållandena i fråga om beräkning-en af växande skogs afkastning. Man kan visserligen äfven här verk-ställa en beräkning öfver den afkastning skogskapitalet med en rationel vård bör kunna lemna, en beräkning, som dock redan den är vanskelig nog, dels derföre att åsigterna om en rationel skogsskötsels fordringar kunna betydligt vexla, dels derföre, att då en skog är stadd i uppväxt, den först i en framtid kan gifva afkastning, men derföre icke vid be-skattningstillfället får anses värdelös. Men äfven förutsatt att en sådan beräkning med erforderlig noggrannhet låter sig verkställa, kan med visshet antagas, att den uppskattade afkastningen endast jemförelsevis sällan kommer att öfverensstämma med den verkliga. Ty, i motsats mot förhållandet vid jordbruksnäringen, står det den skattskyldige i hvarje ögonblick fritt att kullkasta beräkningen derigenom att han antingen vid sin skogsafverkning går utöfver den efter rationela grunder beräknade årsafkastningen eller ock, med bibehållande af eganderätten till sjelfva marken, till annan man afhänder sig den derå växande skogen till större del än nämnda årsafkastning, och sålunda förvandlar hela eller en del af sitt skogskapital i penningar. Om beskattningen af skogsrörelsen ordnas un-der formen af fastighetsbevallning, blir följden för staten af ett sådant den skattskyldiges tillvägagående den, att sjelfva skatteföremålet försvin-ner och att dermed den skatt, som dessförinnan under förutsättning af dess fortbestånd för detsamma utgjorts, visar sig hafva blifva beräknad efter felaktig grund. Och det är nogsaamt känt, att nyssnämnda sätt

för skogens tillgodogörande i vårt land, långt ifrån att utgöra undantag, på många orter tillämpas i stor utsträckning. Med undantag för statens och för sådana boställs- och andra under enskild disposition varande allmänna skogar, som stå under statens kontroll, äfvensom för skogarne å vissa större egendomar, kan man i allmänhet säga, att skogen, i de delar af riket, der sådan icke i större myckenhet förefinnes, tillgodogöres utan att dervid följes någon med hänsyn till omsorgen om skogens framtida bestånd uppgjord plan, medan åter i de delar af riket, som företrädesvis äro att anse såsom skogsproducerande, dispositionsrätten öfver skogen till stor del öfvergått från jordegarne till sågverksegare eller andra förädlare af skogsprodukter.

Lägges härtill att svårigheten att beräkna skogens rätta värde säkerligen i många fall föranledt dess fullständiga åsidosättande vid uppskattningen af fastighetstaxeringsvärdet, saknas för visso icke skäl för antagandet, att ett så väl för den skattskyldige rättvisare, som för staten fördelaktigare resultat skulle vinnas genom fastighetsbevillningens utbytande mot inkomstbevillning vid beskattningen af afkastningen utaf skog. Förbises bör ej heller, att äfven ur kommunalbeskattningens synpunkt skäl tala för en sådan förändring. Inom de trakter af riket, der afverkningsrätt till skog å annans mark i större utsträckning plägar upplåtas, inträffar nämligen eljest lätt, att en kommun går miste om all skatt för de inom dess område belägna, under afverkningsrätt upplåtna skogssträckor. Då jordegaren förlorat all dispositionsrätt öfver skogen, anser man sig icke billigtvis kunna taga hänsyn till denna vid fastighetstaxeringsvärdets bestämmande, och då skogsrörelse såsom sådan hittills icke kunnat beskattas genom inkomstbevillning, har följden blifvit, att inkomsten af skogsrörelsen inräknats i inkomsten af afverkningsrättsinnehafvarens sågverksrörelse och beskattats der denna bort beskattas, eller oftast utom kommunen. Blir deremot inkomst af skogsrörelse särskildt beskattad, kan föreskrift lemnas, att detta bör ske inom den kommun, der skogen är belägen.

Vid öfvervägande af dessa förhållanden synes mig Skattekomiténs förslag om skogsrörelses beskattande genom inkomstbevillning böra vinna godkännande och de betänkligheter, som deremot kunna framställas och blifvit af Kamrarrätten i dess underdåniga utlåtande öfver komiténs betänkande sammanfattade, böra få vika. Dessa betänkligheter afse i främsta runnet den minskade betydelse köpeskillingen för fastighet såsom norm för fastighetsvärdets bestämmande skulle erhålla derigenom, att värdet af skogen, som naturligtvis inverkat på köpeskillingens belopp, icke finge vid uppskattningen af taxeringsvärdet tagas i betraktande i

vidsträcktare mån, än skogen vore erforderlig till husbehof. Äfven bortsedt derifrån, att vid det stora antal fastigheter, som endast ega skog till husbehof, köpeskillingen komme att bibehålla sin fulla betydelse såsom taxeringsgrund, torde man kunna antaga, att vid öfriga fastigheter nämnda taxeringsgrunds minskade brukbarhet komme att motvägas af den ökade duglighet i berörda hänseende, som genom förändringen komme att tillvinnas ej mindre de numera allmänt förekommande hypoteksvärdena, vid hvilkas bestämmande hänsyn till växande skog enligt regel icke tages i vidsträcktare mån, än den är erforderlig till husbehof, än äfven arrendebeloppen, som likaledes i det vida öfvervägande antalet fall ej afse den å egendomen befintliga skog. Jag vågar därför antaga, att skogsrörelsens särskilda beskattning icke skall medföra så stora olägenheter för fastighetstaxeringens verkställande, som Kammarrätten befarat, och det synes mig uppenbart, att ett tillfälle derigenom beredes att upphemta inkomst af ett skatteobjekt, som hittills ofta endast i ringa mån varit föremål för taxering.

I öfverensstämmelse med hvad komitén föreslagit har försäljning af torf ur beskattningssynpunkt likstälts med försäljning af skog.

Mom. 2. Då fastighetsbevillning skall beräknas allenast å hvarje fulla hundratal kronor af fastigheternas taxeringsvärden, äro de belopp, hvarmed nämnde värden öfverstiga jemnt hundratal, utan betydelse för beskattningen, hvaremot kontrollen å bevillningsafgifternas rigtiga uträkning skulle i hög grad underlättas genom fastighetsvärdenas utsättande i värdekolumnerna i fulla hundratal kronor. Särskildt är en föreskrift i sådant syfte af vikt, derest, af skäl, som jag längre fram torde få angifva, åliggandet att uträkna bevillningsafgifterna skulle öfverflyttas från taxeringsmyndigheterna till vederbörande uppbörds-tjenstemän. Af sådan orsak har stadgats under § 3 mom. 2 att frälseräntas kapitalvärde skall utsättas i fulla hundratal kronor, så att möjligen öfverskjutande belopp icke beräknas, samt under § 5 att fast egendoms värde likaledes skall utsättas i fulla hundratal kronor, hvarjemte i instruktionen för taxeringsmyndigheterna anvisning lemnats att, då fast egendoms värde icke uppgår till ett hundra kronor, värdet skall införas allenast i den för *anteckningar* afsedda kolumn i taxeringslängden.

Mom. 4. Då fast egendom, äfven om den är fri från bevillning, i allt fall skall taxeras, har ansetts nödigt att i detta mom. särskildt upptaga det enda slag af fast egendom, för hvilket någon uppskattning eller taxering icke behöfver ega rum.

§ 4.

Skattekomitén har (§ 4 b jemf. med § 10 mom. 2 b och c af förslaget till bevillningsstadga) föreslagit, att, då tomt eller byggnad, tillhörig stad eller annan menighet, akademi, vetenskapligt samfund, allmänt undervisningsverk eller barmhertighetsinrättning, i sin helhet eller till större delen användes till uthyrning eller idkande af rörelse, näring eller yrke, inkomstbevillning skall utgöras för inkomst, som härigenom förvärfvas. Jemte det att utan tvifvel i många fall svårighet skulle möta för afgörandet, huruvida en fastighet vore till *större* delen på nyssnämnda sätt disponerad eller icke, synes mig mot det föreslagna stadgandet vidare kunna anmärkas, dels att, då ifrågavarande menigheter och allmänna inrättningar i öfrigt enligt komitéförslaget äro befriade från bevillning för inkomst af kapital, skäl icke synes förefinnas att företrädesvis af det slag utaf kapital, som nedlägges i tomter eller byggnader utkräfva *inkomst*bevillning, dels ock att det föreslagna beskattandet af ifrågavarande *fastighets*afkastning genom *inkomst*bevillning vore oegentligt och skulle innebära ett, visserligen ur praktisk synpunkt föga betydande, men likväl för följdriktigheten i bevillningsstadgans bestämmelser menligt afsteg från de regler, som gälla i fråga om bevillningens fördelning i fastighets- och inkomstbevillning, hvilket icke här, såsom i fråga om beskattning af jernvägs- eller kanalanläggning, kan rättfärdigas derigenom, att man bortser från anläggningens egenskap af fastighet för att deri endast se ett materiel för jernvägs- eller kanalrörelsen. Hittills uti ifrågavarande hänseende gällande föreskrifter, enligt hvilka ofvan omförmälda byggnader skolat uppskattas till värde i förhållande till inkomstens belopp, och fastighetsbevillning därför efter de i allmänhet gällande grunderna utgöras, synas mig mera tillfredsställande och endast påkalla ett förtydligande, för att visa, att fastigheten väl skall i sin helhet uppskattas, men att det skall särskildt bestämmas för huru stor del af fastighetsvärdet bevillning skall utgöras. För öfrigt är i förslaget iakttagen den utaf komitén förordade utsträckningen af stadgandets tillämplighet på allmänna platser och tomter.

Samma skäl, som föranledt medgifvande af frihet från fastighetsbevillning för stationshus vid jernvägar, eller att dessa byggnader äro för trafiken å jernvägarne oundgängliga och således skäligen kunna anses utgöra en del af sjelfva jernvägsanläggningen (jfr. Bevillningsutskottets betänkande N:o 8 vid 1872 års riksdag), talar äfven för den af komitén föreslagna utsträckningen af ifrågavarande bevillningsfrihet till de jern-

vägen tillhörande verkstäder och andra byggnader, äfvensom för motsvarande byggnader vid kanaler. Det af komitén använda uttrycket, att omförmälda byggnader för att befrias från fastighetsbevillning icke få »lemna egaren särskild afkastning», skulle emellertid kunna tolkas sålunda, att *fastighetsbevillning* borde påföras byggnaderna, så snart någon, till afkastningen af jernvägen eller kanalen o. s. v. icke hänförlig inkomst, om än aldrig så ringa, af byggnaderna för egaren uppstode, hvilket skulle föranleda dertill, att en del af byggnadens afkastning komme att beskattas genom fastighets- och en annan del genom inkomstbevillning. Det synes mig derföre egentligare, att friheten från fastighetsbevillning göres beroende deraf, att byggnaderna kunna anses för anläggningens begagnande erforderliga. Erinras bör, att derest byggnaderna lemna egaren någon från jernvägens eller kanalens särskild afkastning, denna beskattas hos egaren genom inkomstbevillning.

§ 8.

Mom. 1. Om ock erkännas måste, att i många fall svårigheten, att med full noggrannhet skilja mellan inkomst af kapital och inkomst af arbete är stor och i sjelfva verket ööfvervinnelig, synes mig likväl, då det statistiska intresset fordrar att i taxeringslängden skilnad göres mellan de olika arterna af inkomst, nödigt, att äfven i sjelfva författningen motsvarande skilnad iakttages.

Ehuru kyrkor i allmänhet åtnjuta frihet från inkomstbevillning, stadgas likväl i gällande bevillningsförfordning § 8 att sådan bevillning skall med visst afdrag utgöras af den kyrkorna i Skåne, Halland och Bohuslän tillhörande tionden, samt af domkyrkorna i riket för deras inkomst i spanmål eller hemmansräntor. Något särskildt skäl för denna, äfven af komitén bibehållna, inskränkning i kyrkornas eljest stadgade bevillningsfrihet synes mig icke förefinnas, vid hvilket förhållande följdriktigheten synes mig fordra, att på sätt jemväl förberedande skattejemkningskomitén föreslagit, bevillningsfriheten utsträcker till nämnde slag af inkomster.

Mom. 2 a. Då komitén (§ 7 c af förslaget till bevillningsstadga) föreslagit införande af bevillning för viss inkomst af fastighet, har komitén, enligt hvad de vid förslaget fogade motiver (sid. 71 och 72) gifva vid handen, afsett att härmed träffa sådan inkomst af detta slag, som icke drabbas af fastighetsbevillningen. Hit hänför komitén *dels* inkomst af det för jordbruksrörelsens drifvande erforderliga, i inventarier och kreatursstock nedlagda eller eljest använda kapital, äfvensom produkten

af jordbrukarens personliga arbete, samt de af honom i hans egenskap af jordegare eller arrendator åtnjutna, sällan i penningvärde uttryckta och därför vanligen förbisedda förmåner af allehanda slag, dels det belopp, hvarmed under vissa förutsättningar och vid gynsamma konjunkturer så väl arrendevärden och jordbruksnäringsafkastning, som hyror och hyresvärden kunna öfverstiga det belopp, som genom fastighetsbevallning beskattats. Hvad sistnämnde öfverskjutande belopp vidkommer, bör likväl anmärkas, att då här för uppkomsten af skatteföremålet måste förutsättas, att man icke lyckats fullt uppnå det med fastighetstaxeringen afsedda mål, och skatteföremålet sålunda icke är till arten skildt från det, som genom fastighetsbevallningen beskattas, man enligt mitt förmenande bör söka vinna det syfte, som komitén genom sitt förslag i denna del velat uppnå, icke genom en ny skatteform, utan genom förökad noggrannhet vid fastighetstaxeringen. Af sådan orsak hafva från de i § 7 c af komiténs förslag uppräknade slag af inkomst af fastighet, uteslutits ej mindre den inkomst och förmån af jordbruksfastighet, som egaren genom utarrendering förvärfvar, än äfven hyresvärde eller hyresinkomst af annan fastighet. För att vinna ökad trygghet att sistnämnda slag af fastighet i allmänhet må uppskattas till fulla hyresvärdet har deremot anvisning i instruktionen för taxeringsmyndigheterna lemnats, att »annan fastighets» taxeringsvärde i allmänhet skall beräknas genom kapitalisering efter 5 procent af den behållna hyresafkastningen.

Hvad deremot angår de i jordbruksrörelsen ingående produktionsfaktorer, som kunna sammanfattas under benämningarne inventarier eller driftkapital samt personligt arbete, erfordras för dessas indragande under beskattningen nya bestämmelser. En väsentlig brist i vår nuvarande bevillningslagstiftning är just, att man, då man beskattat jordbruksfastigheten, ansett sig på samma gång beskatta sjelfva jordbruksrörelsen, dervid förbiseende, att denna rörelse eller näring för sitt bedrivande förutsätter icke blott sjelfva fastigheten, utan ett visst driftkapital i inventarier, kreatur m. m. och ett betydligt tillskott af arbete. Kapitalet och arbetet medverka således uppenbarligen till den inkomst jordbruksrörelsen lemnar, och då inkomst af kapital och arbete eljest beskattas, bör ju icke heller rimligtvis inkomsten af det i jordbruksrörelsen nedlagda kapitalet och arbetet lemnas obeskattad. Skattekomitén har ock uppmärksammat denna brist i nu gällande bevillningsförordning och framlagt förslag till dess afhjelpande. Detta förslag åsyftar emellertid att låta taxeringsmyndigheterna uppskatta den inkomst, jordbruksrörelsen lemnar utöfver hvad som kan anses beskattadt genom fastighetsbevill-

ningen och att låta denna uppskattning ske hufvudsakligen på samma sätt som eljest iakttages vid beräkning af den inkomst, som af annan rörelse eller näring härflyter. Detta förfarande är visserligen ur teoretisk synpunkt riktigt, men å andra sidan har Skattekomiténs ordförande uti en afgifven reservation utvecklat de särskilda förhållanden, hvilka tala emot en tillämpning af komiténs förslag med hänsyn till svårigheten i de flesta fall att bestämma den behållna inkomsten af jordbruksrörelsen, och såväl bemålde reservant som Kammarrätten och de flesta länsstyrelser, till hvilka samtligas yttranden i denna del jag torde få hänvisa, hafva påpekat, huru de svårtillämpliga bestämmelserna i komiténs förslag säkerligen skulle leda till ett resultat i finansiellt afseende, som gjorde hela vinsten af det nya skatteföremålets upptagande i lagstiftningen i de flesta fall temligen betydelselös. Lika med de hörda myndigheterna tror jag derföre, att frågan om särskild inkomstbevilning af jordbruksrörelsen för närvarande icke kan på ett praktiskt sätt lösas på annan väg än den af komiténs ordförande angifna, eller genom att ställa beskattningen af jordbruksrörelsen i ett fixt lagbestämt förhållande till jordbruksfastighetens taxeringsvärde. Komitéordförandens förslag, i hvilket jemväl en annan ledamot af komitén instämt, innebär nemligen att bevilningen för jordbruksfastighet, deri inbegripen jemväl bevilningen för jordbruksrörelsen, skulle utgå med sex öre för hvarje ett hundra kronor af fastighetens taxeringsvärde. Då jag i hufvudsak biträder detta förslag, anser jag dock att åt den tanke, hvarpå förslaget hvilar, bör i lagstiftningen gifvas ett något förändradt uttryck emot hvad reservanten hemställt. Då jordbruksfastighets likställighet med annan fastighet uti bevilningsafseende städs ställs i samband med en afskrifning af de på den förra fastigheten hvilande särskilda skatter och då åstadkommandet af en dylik likställighet synts ur flera synpunkter önskvärdt, torde det ej vara lämpligt att åt bevilningsförordningen gifves ett utseende, som skulle jordbruksfastighet genom att derför erlägga 6 öre för hvarje hundra kronor af taxeringsvärdet blifva högre beskattad än annan fastighet, för hvilken utgöres endast 5 öre. Derjemte anser jag det vara af vikt att det nya begreppet om inkomstbevilning för jordbruksrörelse blir uttryckligen inrymdt i bevilningsförordningen, och tillåter jag mig derföre hemställa, att, med lika bevilning för all fastighet, nemligen 5 öre för hvarje etthundra kronor af taxeringsvärdet, *den inkomst och förmån af jordbruksrörelse å egen eller annans mark, som förvärfvas medelst det i rörelsen nedlagda arbete och dervid använda inventarier*, må under mom. 2 i denna § upptagas under hufvudrubriken *inkomst af arbete* såsom särskildt skatte-

föremål, och att sedermera i § 10 mom. 5 må stadgas, att dylik inkomst och förmån skall upptagas till ett belopp, som motsvarar en för hundra af fastighetens taxeringsvärde. Å det sålunda beräknade inkomstbeloppet utgöres naturligtvis vanlig inkomstbevallning och egarens skattepliktighet blir därför enligt detta förslag lika med hvad den skulle blifva efter det af Skattekomiténs ordförande afgifna. En skiljaktighet i sak qvarstår emellertid mellan det inom Finansdepartementet utarbetade och komitéordförandens förslag. Under det nemligen vid det förra en arrendator skulle komma att för sin inkomst betala i bevallning endast 1 öre för hvarje etthundra kronor af fastighetens taxeringsvärde och de fem örena i fastighetsbevallning drabba egaren, föreslår reservanten, att kronans arrendatorer skulle betala två öre, beroende detta på den i reservationens motivering gjorda beräkning, att fyra öre skulle vara den enligt reservantens mening lämpliga siffran för sjelfva fastighetsbevallningen. Jag har redan nämnt hvad som för mig varit bestämmande att föreslå fastighetsbevallningen till fem öre eller vigten af likställighet i beskattning för alla fastigheter. Om deraf blir en följd, att en lägre beskattning för arrendatorer i allmänhet inträder, än enligt det andra förslaget, är sådant ur statens synpunkt likgiltigt. Vare sig egaren eller arrendatorn erlägger beloppet, får staten nemligen i begge förslagen lika mycket. I fråga om egarens och arrendatorns ställning till hvarandra är likaledes frågan utan egentlig betydelse, då de ega att sinsemellan aftala om hvaraderas andel i fastighetsbevallningen. Deremot skulle onekligen kronans arrendatorer, hvilka endast utgöra inkomstbevallning för jordbruksrörelsen, få enligt det af mig tillstyrkta förslaget en lindrigare beskattning än enligt både reservantens förslag och den nuvarande bevallningsförordningen, hvilken, såsom känt, ej innehåller någon med förslaget likartad begränsning. Den förmån, kronan derigenom medgifver sina egna arrendatorer återverkar dock på arrendebeloppen vid dessa egendomars framtida utarrendering och ur statskassans synpunkt bör därför någon afsevärd betänklighet ej möta mot antagande af detta förslag, hvars hufvudsakligaste uppgift är att gifva ett uttryck åt likställigheten i beskattning för all fastighet. I öfrigt förutsätter förslaget naturligtvis, att kommunalbeskattningen ordnas så, att arrendatorer, vare sig kronans eller enskildes, få till kommunen efter skäliga grunder lemna bidrag, men dessa grunder äro lätt funna, och vill jag därför endast tillägga, att, i händelse detta mitt förslag om beskattning af jordbruksfastighet och jordbruksrörelse vinner nådigt godkännande, detsamma erbjuder på ett enkelt sätt lösning af frågan om den kommunala beskattningen å landet, derest man vill bibehålla

orubbadt det nuvarande förhållandet mellan jordbruksfastigheters och öfriga skatteföremåls deltagande deri. Sedan nemligen för jordbruksfastighet och jordbruksrörelse kommer att erläggas jemnt dubbelt så hög bevillning som för närvarande, bortfaller det hittills förefintligen behovet af en dubbel fyrktalssättning för jordbruksfastighet; och antagandet af den lika fyrktalssättningen för alla skatteföremål låter dessa följaktligen fortfarande deltaga i kommunens beskattning i alldeles samma proportion som hittills.

Mom. 2 c. Mejerihandling och annan binäring till jordbruket drifves stundom utan sammanhang med eget jordbruk och i vissa fall kan näringen, äfven då jordbruk derjemte idkas, vara att betrakta såsom från jordbruket själfständig i den mån nemligen näringen icke afser tillgodogörande af det egna jordbrukets produkter. Näringen bör i nu omförmälda fall icke beskattas såsom jordbruksrörelse, utan såsom annan rörelse eller yrke, i öfverensstämmelse hvarmed tillägg blifvit gjordt till nu förevarande mom.

Kalk- och stenbrott hafva upptagits i detta mom. såsom närmast jemförliga med bergsbruk.

Mom. 2 e. På de af Kammarrätten anförda skäl har ur förteckningen på de bevillning underkastade inkomstslagen uteslutits »årligt eller tillfälligt understöd», hvaremot i stället upptagits »gratifikation af annan än enskild gifvare». I fråga om gratifikation af allmänna medel gäller nämligen icke det skäl, som talar för bevillningsfrihet för gåfva af enskild gifvare, eller att beloppet redan är beskattadt i gifvarens hand, och annan grund att befria sådan gratifikation, derest den i och för sig eller tillsammans med andra inkomster öfverstiger det allmänna existensminimum, synes mig icke förefinnas.

§ 9.

Den af komitén föreslagna beskattningen af utländingar, som här i riket uppehålla sig såsom resande, torde visserligen, såsom Kammarrätten påpekat, i många fall komma att med hänsyn till så väl bestämmande af beskattningsorten som den påförda afgiftens utbekommande varda förbunden med svårigheter, men nämnde beskattning, hvartill motsvarighet förekommer i de flesta andra länders inkomstskattelagar, lär ändock så mycket mindre böra eftergifvas, som det ofta visat sig vanskligt att afgöra, huruvida en utlänning, som vistats här i riket, varit att anse såsom härstädes bosatt eller allenast såsom resande. Deremot är

det af vigt, att skattskyldighet icke inträder förr än vistelsen här i riket kan anses hafva förlorat karakteren af tillfälligt, längre eller kortare, besök, hvarföre, med uteslutande af den första af de utaf komitén föreslagna tidsbestämningarne eller ett års fortfarande vistelse härstädes, skattskyldighetens inträde gjorts beroende deraf, att den resande uppehållit sig härstädes under större delen af tre på hvarandra följande år.

§ 10.

Mom. 1. De länge öfverklagade missförhållanden, som uppkommit derigenom att till grund för beräkningen af de skattskyldiges inkomster lagts än skatteårets, än det nästföregående årets förhållanden, allt efter den olika tolkning eller tillämpning, som i särskilda fall gifvits bestämmelserna i § 7 mom. 3 punkten 1 af nu gällande bevillningsstadga, lära, på sätt Kammarrätten framhållit, icke kunna fullständigt undanrödjas, med mindre bestämdt föreskrifves, hvilketdera årets förhållanden skola läggas till grund för taxeringen. Att ovilkorligen föreskrifva, att taxeringen skall grundas på skatteårets förhållanden, låter sig icke göra, så länge taxeringen måste under samma år verkställas. Återstår derföre den, jemväl af Kammarrätten förordade utvägen, att upptaga inkomsten med det belopp, hvar till den under nästföregående året uppgått. Två afvikelser från denna princip har jag likväl ansett nödiga. Då inkomsten första året åtnjutes likasom då den icke åtnjutes för hela föregående året, har det öfverlemnats åt taxeringsmännen att verkställa uppskattningen enligt de upplysningar de kunna förskaffa sig, hvilken utväg jag ansett vara både ur det allmännas synpunkt och för bevarandet af de skattskyldiges politiska och kommunala rättigheter att föredraga framför den af Kammarrätten tillstyrkta, att alldeles frigifva inkomsten första året den åtnjutes. Vidare och då beloppet af lön, som är förenad med allmän eller enskild tjenstebefattning, äfvensom af pension, redan för det löpande året är känt, saknas skäl att för beräkningen af sådan inkomst föreskrifva annan grund än det löpande årets förhållanden.

Ordet »taxeringsförrättningar» i § 9 mom. 3 punkt 2 af komiténs förslag (§ 7: 3:o p. 2 af gällande bevillningsstadga) har blifvit utbytt mot »taxerings- eller pröfningsnämnd» för att tydligt angifva, att inkomst af der ifrågavarande slag skall taxeras under löpande året, äfven om den blir känt först vid pröfningsnämndens sammankomst.

Mom. 3 a. Då vid *inkomst*-bevillningens beräkning afdrag för grundskatter och öfriga reala onera icke kan ifrågakomma, lär något behof

icke förefinnas att enligt komiténs förslag ändra lydelsen af motsvarande stadgande i nu gällande bevillningsstadga (§ 7 mom. 1, sådant detta författningsrum lyder enligt nådiga kungörelsen den 3 Juni 1881). Sistnämnda lydelse har derföre blifvit återställd.

Mom. 4 b. Om det ock måste anses mest öfverensstämma med inkomstskattens grunder, att alltid endast den *behållna* inkomsten beskattas och att således vid inkomstens beräkning afdrag tillåtes för ränta å all gäld, finner jag det likväl betänkligt och lätt ledande till missbruk att på sätt Kammarrätten föreslagit medgifva oinskränkt rätt till sådant afdrag. Rätten till afdrag för ränta å skuld har jag likväl ansett böra erhålla något större utsträckning än den komitén medgifvit, i det nemligen, i fråga om beräkning af inkomst utaf rörelse, afdrag medgifvits för ränta, icke blott, såsom komitén föreslagit, å lånt rörelsekapital utan i allmänhet å lånt, i rörelsen nedlagdt kapital. Afdrag komme sålunda att få göras äfven för ränta å skuld, som blifvit ingången för förvärfvande af de för rörelsens bedrivande erforderliga fastigheter, hvilket åter enligt komiténs förslag icke, eller åtminstone icke fullt bestämdt, vore tillåtet.

Då afdrag jemväl, enligt mom. 4 a, medgifves för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem procent utaf taxeringsvärdet å sådana fastigheter, kunde det vid första betraktelsen förefalla såsom om genom ränteaftdragets föreslagna utsträckning afdrag komme att ske två gånger för ett och samma belopp eller åtminstone för en del deraf. Om t. ex. en person för idkande af en näring inköpt en fastighet, taxerad till 100,000 kronor, och upplånat de för köpet erforderliga penningar mot 5 procent, skulle han vid beräkning af inkomsten utaf rörelsen ega att räkna sig till godo afdrag dels för hyresvärdet å fastigheten, 5,000 kronor, dels för räntan å köpeskillingen, likaledes 5,000 kronor. Afdraget är likväl blott skenbart dubbelt, ity att endast afdraget för räntan å köpeskillingen i verkligheten kommer den skattskyldige till godo. Det belopp som afdrages såsom fastighetens hyresvärde är nämligen beskattadt genom fastighetsbevillning och afdraget härför afser allenast att förekomma, att samma belopp två gånger hos samme skattskyldige beskattas.

Den invändning skulle visserligen kunna göras, att genom medgifvande af afdrag för ränta å kapital, som blifvit användt för förvärfvande af de för en rörelses drifvande nödiga fastigheter, egaren af en skuldbelastad fastighet komme i en ur skattesynpunkt gynsamare ställning än egaren af en ograverad fastighet. Betraktar man förhållandet från inkomstbevillningens ståndpunkt, innefattar det intet annat än en fullt

berättigad tillämpning af grundsatsen, att endast den behållna inkomsten bör beskattas; egaren af den onererade fastigheten åtnjuter, under i öfrigt lika förhållanden, jemnt så mycket mindre inkomst af sin rörelse än egaren af den ograverade fastigheten af sin, som räntan å den vid fastigheten häftande skulden. Ur fastighetsbevillningens synpunkt åter sedt, åtnjuter den ene lika litet något afdrag, som den andre, då denna bevillning måste utgöras till samma belopp, ehvad fastigheten är behäftad med skuld eller icke. Att en icke industriidkande fastighetsegare icke får åtnjuta något skatteafdrag för intecknad skuld, medan en industriidkare kan komma att få tillgodoberäkna sig sådant, ehuru utom fastighetsbevillningens område, kan förefalla oegentligt, men denna oegentlighet är en följd af bevillningens dubbelkarakter af fastighets-skatt och inkomstskatt och kan, såsom andra dylika oegentligheter, icke, utan obehörig sammanblandning af fastighets- och inkomstbevillningen, undanrödjas så länge bevillningen bibehåller sin berörda dubbla karakter.

Gifvet är, att icke någon annan vid rörelseidkares fastighet häftande skuld får vid skatteafdragets bestämmande tagas i beräkning, än sådan, som tillkommit i och för rörelsens behof.

§ 11.

Mom. 1. Mot komiterades förslag att vid ett inkomstbelopp af 2,000 kronor sätta den gräns, der full skattskyldighet inträder, synes mig kunna anmärkas, att det föreslagna stadgandet, likasom i allmänhet hvarje bestämning, hvarigenom gränsen för en skatteklass sättes vid ett rundt tal, som angifver inkomsten för en större grupp af skattskyldige, otvifvelaktigt komme att framkalla starka bemödanden af dessa skattskyldige att nedtrycka uppskattningen af sin inkomst under nämnde gräns. Dertill kommer, att den ojemnhet i beskattningen, som är oafvisligen förbunden med fastställandet af dylika gränser och som visar sig vid jämförelse mellan skattebeloppen för de inkomster, som ligga närmast under och närmast öfver en uppdragen gräns, framstår ännu bjertare, när gränsen är satt så, att ett betydligt antal skattskyldige åtnjuta just den inkomst, med hvilken skatteförhöjningen vidtager. Detta har man uppmärksammat vid vissa främmande länders lagstiftning i ämnet och derföre föredragit att sätta gränsen vid siffror, om hvilka man kan antaga att de representera det verkliga inkomstbeloppet endast för ett jämförelsevis mindre antal skattskyldige. Jag har derföre ansett gränsen i detta fall böra bibehållas vid samma belopp som i nu gällande bevillningsförfordning, eller vid en inkomst af 1,800 kronor.

Då obestriddigt är, att å vissa orter inom landet bostadskostnaden är betydligt högre än å andra, synes mig, att på sätt såväl en reservant inom komitén som vissa myndigheter och deribland särskildt Öfverståthållareembetet och Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län på enligt mitt förmenande mycket giltiga grunder påyrkat, vid bestämmandet af existensminimum, särskild hänsyn bör tagas till detta för vissa orter egendomliga förhållande. Att emellertid i bevillningsförordningen för vissa orter stadga andra existensminima än de för riket i allmänhet antagna, torde likväl vara förbundet med allt för betydande svårigheter och det synes därför ändamålsenligare att åt taxeringsmyndigheterna öfverlemna afgörandet, huruvida det belopp, för hvilket bevillning icke eger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må af nämnde orsak ökas. Den lindring, som vare sig af nu ifrågavarande orsak eller till följd af särskilda ömmande omständigheter, får medgifvas utöfver de i allmänhet gällande beloppen, torde dock icke i något fall böra få öfverstiga 200 kronor.

Föreskriften om skyldighet för vederbörande beskattningsnämnd att anteckna skälet för den lindring, som beviljas utöfver den i allmänhet medgifna, lär derättiligen tillhöra instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

Af det sätt, hvarpå enligt detta förslag beskattningen af jordbruksfastighet och jordbruksrörelse är ordnad följer, att frihet från eller lindring i den beräknade inkomstbevillningen för jordbruksrörelsen icke bör medgifvas. Lika litet bör dylik frihet eller lindring ifrågakomma för inkomst af skogsrörelse, då den, som afverkar skogen, tillika är egare af marken.

Hvad åter angår afverkning af skog, som växer å annans mark, torde rörelsen i sådant fall merändels bedrivas i så stor omfattning, att behof af föreskrift om existensminimum särskildt för detta fall icke kan förefinnas.

Stadgandet i § 12 af komiténs förslag (§ 10 i gällande bevillningsförordning) har hitflyttats, såsom utgörande ett undantag från de i förvarande mom. meddelade bestämmelser. Uttrycket »inkomst af bolag» i nämnde stadgande, hvilket kan tolkas såsom afseende dels den inkomst, som förvärfvas af bolag och hos bolaget beskattas, dels den inkomst, som från bolag tillflyter enskild person och hos denne beskattas, torde kräfvat att något förtydligas. Och då skälet, hvarföre lindring i bevillningen förmenats den skattskyldige för nu ifrågavarande slag af inkomst, utan tvifvel är att söka deruti, att bolag, såsom saknande fysisk tillvaro, icke ansetts böra komma i åtnjutande af det för rent personligt ändamål medgifna existensminimum, har förtydligandet skett i den riktning, att stadgandets tillämplighet inskränkts till sådan inkomst, för

hvilken bolag beskattas; af hvilket förhållande framgår att den af Kammarrätten föreslagna förändring af stadgandets ordalydelse icke kunnat af mig biträdas.

Mom. 2 e. Den vidtagna förändringen i komiténs förslag afser att bringa stadgandet i full enlighet med de i den internationela rätten antagna plägseder och öfverensstämmelser med det sätt, hvarpå ifrågavarande föreskrift, jemlikt nådiga skrivelsen till Öfverståthållareembetet den 2 September 1864, hittills tillämpats.

Mom. 2 h. Jemlikt nådiga kungörelsen den 30 Maj 1873 om införande af bevillningstaxering i Vesterbottens och Norrbottens läns lappmarker påföras lapparne ej inkomstbevillning för andra beskattningsföremål än fast egendom och sådan, jordbruket ej tillhörande näring, som förutsätter fast bostad. Detta stadgande, som hufvudsakligen afsett att från beskattning fritaga lapparnes renskötsel, har emellertid medfört bevillningsfrihet äfven för den inkomst af kapital, som af lappar åtnjutes. På sätt Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Vesterbottens och Norrbottens län i sina underdåniga utlåtanden öfver komiténs förslag anført, torde skäl saknas för frikallelsen från skatt, hvad inkomst af kapital angår, och lapparnes bevillningsfrihet torde i öfverensstämmelse härmed böra inskränkas till inkomst af sådan näring, som ej förutsätter fast bostad.

§ 12.

Enligt § 9 i gällande bevillningsförordning skall annat bolag än bank-, jernvägs- och kanalbolag taxeras till bevillning, der bolagets rörelse hufvudsakligen, å en eller flere orter, drifves, eller, i fall sådana bestämda orter icke förefinnas, der bolaget har sin styrelse, samt fabrikssegare, handlande samt annan yrkes- och näringsidkare taxeras, der fabriken är belägen, eller handeln, yrket eller näringen hufvudsakligen, å en eller flere orter, idkas. Dessa bestämmelser äro i komiténs förslag till bevillningsförordning bibehållna, allenast med det tillägg i fråga om handlande samt annan yrkes- och näringsidkare, att de skattskyldige, hvilkas rörelse eller yrke utöfvas utan bestämd fast ort för verksamheten, skola taxeras inom den församling, der de äro mantalsskrifne.

Få stadganden i bevillningsförordningen hafva vid tillämpningen gifvit anledning till större svårigheter, än ofvan omförmälda, i § 9 innefattade. Svårigheterna torde dock ligga i sjelfva naturen af den uppgift, som varit att lösa, och det kan ifrågasättas, huruvida denna uppgift skulle i någon väsentlig mån underlättas genom meddelandet af äfven utförliga och detaljerade föreskrifter i bevillningsförordningen.

Det synes mig derföre fortfarande såsom hittills böra öfverlätas åt lagtillämpningen att lösa de svårigheter, som i särskilda fall uppstå. Vid sådant förhållande har jag ansett annan förändring i hittills gällande stadganden icke böra vidtagas än, att dels beskaffenheten af den rörelse eller det yrke, som må föranleda särskild taxering, blifvit angifven i ordalag, som torde något tydligare och bestämdare än de i gällande bevillningsstadga använda, uttrycka syftet med den ifrågavarande föreskriften, dels ett tillägg till bestämmelserna om orten för handlandes och annan yrkes- eller näringsidkares beskattning gjorts i det af komitén angifna syfte, men med utbytande af orden »utan bestämd fast ort för verksamheten», mot orden: »på flere orter, men endast kortare tid på hvarje ort».

Jemlikt § 3 mom. 2 i mantalsskrifningsförfordningen skall utrikes tjänstgörande svensk diplomat, äfvensom svensk konsul eller annan å utrikes ort anställd tjänsteman, som är svensk undersåte och af allmänna medel åtnjuter aflöning, mantalsskrifvas inom Stockholms stad och St. Nikolai församling och skall följaktligen äfven derstädes taxeras till bevillning. För det fall åter, att löntagaren icke är svensk undersåte, och således icke skyldig att här i riket mantalsskrifvas, hvilket ofta är förhållandet med konsuler, saknas föreskrift om orten för hans taxering. Kammarrätten har föreslagit, att löntagaren i detta fall måtte beskattas å den ort, der lönen utbetalas. Som emellertid konsulers löner i många fall till hela eller en del af beloppet utgå direkt af uppbörden vid konsulaterna, är det att befara, att det af Kammarrätten föreslagna stadgandet stundom komme att visa sig otillämpligt. Samma stadgande, som gäller i fråga om utrikes boende, här i riket mantalsskrifven löntagare, har derföre synts mig böra, på sätt äfven hittills i allmänhet lärers skett, tillämpas å löntagare, som icke är härstädes mantalsskrifven.

§ 16.

Mom. 2. Den här omförmälda skyldighet för utländskt försäkringsbolags agent har blifvit begränsad så, att den endast omfattar uppgifter, hvilka utan svårighet böra kunna af hvarje sådan agent lemnas.

Det af komitén i mom. 3 af denna § föreslagna åliggande för styrelse för bolag, hvars lotter eller aktier vore ställda på viss man, att årligen lemna uppgift om bolagets utdelning och hvarje delegares andel deraf, komme sannolikt att leda till större svårigheter och besvär för vederbörande bolag och myndigheter, än gagn för taxeringen, helst stadgandet icke eger tillämpning på det stora antal bolag, hvilkas lotter eller aktier äro ställda på innehafvaren. Stadgandet har derföre uteslutits.

§ 18.

Ehuru tvifvelsutän ganska starka skäl kunna anföras för obligatorisk själfdeklaration vid uppskattning till bevillning, förefaller det mig likväl betänkligt att för närvarande i vår skattelagstiftning införa denna grundsats i dess fulla utsträckning. Den tid, då denna skyldighet ännu var hos oss lagstadgad, ligger alltför nära för att man ännu skulle hafva glömt huru betydelselösa de skattskyldiges uppgifter då voro för taxeringen. Det får icke heller förbises, att behovet af själfdeklaration till ledning vid uppskattningen gör sig helt olika gällande inom olika taxeringsdistrikt. Under det, å landsbygden och i mindre stadssamhällen, taxeringsmyndigheterna i allmänhet hafva lät tnog att bedöma de skattskyldiges inkomstförhållanden, är det deremot i de större städerna svårighet egentligen uppstår att i många fall utan ledning af de skattskyldiges egna uppgifter bestämma den verkliga inkomsten af kapital och arbete. Det kan emellertid icke vara lämpligt att ålägga hela den bevillningsbetalande allmänheten en skyldighet, hvars fullgörande inom det stora flertalet taxeringsdistrikt icke har någon egentlig betydelse för de myndigheter, för hvilkas skull skyldigheten skulle vara tillkommen. Deremot finner jag det vara i sin ordning, att, när taxeringsmyndigheten anser sig behöfva ledning af den skattskyldiges egen uppgift, lagstiftningen anvisar myndigheten tillfälle att infordra sådan uppgift. Äfventyret för skattskyldigs underlåtenhet att i sådant fall lemna uppgifter synes mig lämpligast böra bestämmas till den påföljden, att han får besvärsrätten i fråga om sin taxering inskränkt på sätt förslagets § 19 mom. 4 angifver. Den skattskyldige kan väl derigenom icke tvingas att aflemna någon uppgift, men den påföljd för hvilken han utsätter sig genom sin underlåtenhet bör utgöra honom en allvarlig maning att ställa sig taxeringsmyndighetens uppfordran till efterrättelse i hvarje fall, der icke alldeles särskilda skäl göra undvikandet af uppgifts aflemnande för den enskilde önskvärdt. Ett så beskaffadt utrymme för den enskildes fria bestämmande i förevarande afseende förefaller mig vara af omständigheterna påkalladt.

§ 19.

Mom. 2. Då de i § 16 omförmälda verk och bolag samt agenter äro ovilkorligen pligtiga att aflemna der föreskrifna uppgifter, har påföljden för underlåtenhet att fullgöra nämnde skyldighet blifvit skärpt derhän, att dels bötesansvaret inträder omedelbart i och med det den i bevillningsförordningen för aflemnandet stadgade tid blifvit försuten, dels Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande tillagts befogenhet att, på an-

målan af bevillningsberedningens ordförande, med föreläggande af lämpligt vite uppgiften infordra.

Bestämmelserna om bötesbeloppet hafva erhållit nödigt förtydligande.

Mom. 3. Skattekomitén, som för det i detta mom. stadgade vite fastställt en latitud af från 5 till 200 kronor, torde härmed hafva velat påpeka lämpligheten deraf, att vitet i vissa fall sättes till temligen högt belopp. Som det emellertid vid upprepad underlåtenhet af bolag eller arbetsgifvare att ställa sig erhållet föreläggande till efterrättelse kan varda af nöden att ålägga viten till belopp, som sammanlagdt öfverstiga 200 kronor, synes mig full frihet i afseende på vitesbeloppens bestämmande böra tillkomma Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande.

§ 20.

Denna § har erhållit ett förtydligande tillägg för att betona, det skattskyldigs aflemnade uppgift icke inskränker taxeringsmyndigheternas rätt att fritt pröfva frågan om beloppet af hvarje skattskyldigs taxering.

§ 21.

Med afseende derå att de uppgifter, som aflemnas af de i § 16 omnämnda verk eller bolag, i flertalet fall utgöras af tryckta direktions- eller revisionsberättelser eller af eljest offentliggjorda redogörelser för verkens eller bolagens verksamhet, anser jag föreskriften om dessa uppgifters hemlighållande och återställande eller förstörande kunna ur denna § utgå.

Taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet.

De väsentligaste afvikelser, jag anser böra ega rum från komiterades förslag i hvad det angår taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet afse bestämmelserna om Öfverskattenämnden, om tiderna för ortbeskattningsmyndigheternas arbeten samt om sättet för bevillningsavgifternas påförande.

Hvad först den föreslagna Öfverskattenämnden angår, hafva så väl inom Skattekomitén som bland de öfver komiténs förslag till bevillningsstadga hörda myndigheter yppat sig synnerligen olika meningar så väl om behovet och lämpligheten af en sådan öfverordnad taxeringsmyndighet, som beträffande dess sammansättning och vidden af den befogenhet, som borde gifvas åt nämnden, derest densamma ansåges böra komma till stånd. Ehuru jag ingalunda ur principiell synpunkt har några betänkligheter mot en öfverskattenämnd såsom högsta instans i bevillningstaxeringsfrågor, utan tvärtom anser ganska starka både teoretiska och praktiska skäl tala för inrättande af en sådan institution, måste jag dock, då frågan icke står i något oskiljaktigt sammanhang med de ändringar i bevillningslagstiftningen, som i öfrigt nu föreslås, för det närvarande afstyrka tillskapandet af en dylik ny institution och detta af flera skäl. Först och främst synas meningarna om sammansättningen af öfverskattenämnden gå i så väsentligen skiljaktig riktning, att föga sannolikhet torde förefinnas för avvägbringande af anslutning inom Riksdagen till ett af Eders Kongl. Maj:t framlagdt förslag i denna hittills inom vårt offentliga lif föga begrundade, men synnerligen grannlaga och svårlösta fråga. Vidare hör hela detta ämne icke till bevillningslagstiftningens område och bör följaktligen icke heller behandlas i bevillningsförordningen, ty det är uppenbart, att, om den pröfningsrätt, som nu i bevillningsfrågor i sista hand tillhör Konungen, skall öfverflyttas på en nämnd, dennas sammansättning och befogenhet icke kan göras beroende endast af Riksdagens beslut såsom en vanlig bestämmelse i bevillningsförordningen, utan måste vara bestämd genom en civillag, ja, det kan till och med på goda skäl ifrågasättas, huruvida icke, derest Riksdagen skall deltaga i nämndens sammansättning, grundlagsändringar måste ske för att i grundlagen inrymma bestämmelser om den befattning Riksdagen bör taga med denna viktiga angelägenhet lika väl som, ja till och med mycket snarare än det kan vara behöfligt att medelst grundlag stadga rörande åtskilliga andra val, som af Riksdagen nu verkställas, men hvilka i betydelse icke kunna anses jemförliga med utseende af ledamöter i en nämnd, som har att i sista hand afgöra bevillningsfrågor och hvilka ledamöter derjemte möjligen skulle för sin verksamhet inom nämnden vara oansvarige. Slutligen vill jag äfven erinra, att den närvarande tidpunkten näppeligen är den rätta för tillskapandet af berörda institution, samtidigt med att åtskilliga viktiga ändringar i öfrigt göras i bevillningslagstiftningen, såsom rörande jordbruksfastighets och jordbruksrörelses beskattning, sättet för taxering af skogsrörelse, en friare pröfning af beloppet för existensminimum m. m. Det torde vara mest välbetänkt att

låta tillämpningen af dessa nya bestämmelser hinna stadga sig, innan man lägger denna tillämpning i händerna på en nyskapad myndighet.

Deremot anser jag sådana ändringar i den nu stadgade behandlingen af bevillningsmål vara högligen önskvärda, hvilka äro egnade att påskynda målens afgörande eller befrämja en med bevillningsförordningens syfte öfverensstämmande större frihet för Kammarrätten och Kongl. Maj:t vid målens pröfning. Bland de skäl, som anföras mot Kammarrättens lämplighet såsom öfverordnad myndighet i bevillningstaxeringsfrågor, och för behovet af en öfverskattenämnd, torde *det* icke vara det minst betydande, att Kammarrätten, såsom i sin verksamhet bunden vid strängt juridiska former, icke eger kompetens att af eget initiativ ingripa till rättande af sådana felaktigheter vid taxeringen, som under bevillningsärendens handläggning komma till Kammarrättens kännedom, men icke blifvit direkt genom besvär dragna under dess pröfning. Oinskränkt befogenhet i detta hänseende kan och bör visserligen icke tillerkännas Kammarrätten, såsom icke utgörande en taxeringsmyndighet, men äfven utan att området för Kammarrättens egentliga uppgift öfverskrides, synes en något vidgad befogenhet härutinnan kunna Kammarrätten tilläggas och sålunda ett af de behof, som genom Öfverskattenämnden skolat fyllas, åtminstone i någon mån tillgodoses.

Först och främst torde härvid, genom upphäfvande af det i § 78 af gällande bevillningsförordning intagna, år 1861 först meddelade förbud för Kammarrättens revisionsafdelning att under kronoräkenskapernas granskning göra anmärkning mot de fastställda taxerings- och inkomstbeloppen, böra åt revisionen återgifvas den rätt i berörda afseende, som före nyssnämnde år tillkommit densamma. Genom utöfvandet af denna anmärkningsrätt ledes uppmärksamheten på sådana missbruk vid bevillningstaxeringen och sådan felaktig tillämpning af bevillningsförordningen, som eljest lätt nog kunna å en och annan ort inrota sig, och möjlighet beredas att få desamma rättade.

Vid pröfning af besvär i bevillningstaxeringsfrågor händer vidare icke sällan, att Kammarrätten finner klaganden icke rätteligen hafva bort påföras den öfverklagade beskattningen å den ort, der taxeringen egt rum, men väl deremot å annan ort. I detta fall nödgas Kammarrätten undanrödja den öfverklagade taxeringsåtgärden, utan att tillika kunna förordna om den skattskyldiges beskattande å den ort, der han rätteligen bort taxeras till bevillning. Följden häraf varder, att den skattskyldige går fri från bevillning. Eller ock kan det, i fråga om skattskyldig, som bort för inkomst taxeras inom två eller flere beskattningsorter, inträffa, att, om vare sig kommun eller den skattskyldige själf,

utan att framställa gensaga mot beräkningen af inkomsten i det hela, hos Kammarrätten yrkar förändring i beräkningen deraf å viss ort eller dess uppförande till beskattning eller uteslutande derifrån å viss ort, Kammarrätten, derest icke taxeringen å hvarje särskild beskattningsort genom besvär drages under dess pröfning, väl kan meddela rättelse i taxeringen å förstnämnda ort, men deremot ser sig ur stånd att vidtaga de förändringar i taxeringen å de öfriga beskattningsorterna, som af beslutet påkallas.

Bestämmelser i syfte att tillägga Kammarrätten befogenhet att vidtaga den rättelse i skattskyldigs taxering å en ort, som följer af meddeladt beslut i fråga om hans taxering å annan ort, hafva derföre meddelats i § 69 af det inom Finansdepartementet upprättade förslaget. Härvid bör märkas, att, då, såsom i förslaget uttryckligen betonats, Kammarrätten, vid utöfvandet af nämnde rätt — hvilket naturligtvis alltid måste ske under iakttagande af de laga former, som gälla för all Kammarrättens verksamhet — icke må sätta den skattskyldiges sammanräknade årsinkomst högre än taxeringsmyndigheterna bestämt, derest icke yrkande om sådan förhöjning särskildt blifvit framställt, nämnda förslag icke tillägger Kammarrätten större befogenhet i fråga om höjning af skattskyldigs taxering, än som för närvarande tillkommer densamma.

Mot de af komitén föreslagna förändringar i fråga om tidsbestämmelserna för taxeringsmyndigheternas arbeten och för anförande af besvär öfver pröfningsnämndernas beslut hafva anmärkningar framställts så väl af flere utaf Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande som af Kammarrätten. Nämnda myndigheter hafva ansett de föreslagna förändringarne komma att medföra menliga påföljder så väl för staten, hvilken förmenats komma att blifva lidande genom den minskade noggrannhet och omsorgsfullhet, hvarmed taxeringsarbetet i följd af inskränknngen i arbetstiden komme att utföras, som äfven för de skattskyldige, hvilka beröfvades en väsentlig del af det rådrum för åvägabringande af utredning angående sina inkomsters och tillgångars belopp, de för närvarande åtnjuta.

Det vill äfven synas mig såsom skulle komitén, hvilken enligt hvad dess motiver (sid. 82) gifva vid handen, med de föreslagna inskränkningarne i tidsbestämmelserna hufvudsakligen åsyftat att, så vidt möjligt, bereda utväg för slutbehandling af frågorna från en taxeringsperiod, innan en ny sådan inträder, i icke oväsentlig mån hafva öfverskattat betydelsen af en sådan förkortning af tiden för bevillningsmålens behandling.

Enligt de af Skattekomitén utarbetade tabeller uppgick år 1879 antalet skattskyldige, som erlade bevillning efter andra artikeln, för hela riket till 565,956. Påföljande år 1880 utgjorde antalet i bevillningsmål anförda besvär hos Kammarrätten 1,019 och hos Eders Kongl. Maj:t 54. Vågas nu mot hvarandra olägenheterna och fördelarne af de utaf komitén förordade inskränkningarne i tidsbestämmelserna, framstår å ena sidan faran för den stora massan af de skattskyldige i landet, att taxeringen, genom förkortad arbetstid för taxeringsmyndigheterna och minskadt tillfälle för de skattskyldige att åvägabringa utredning rörande sin beskattning, varder mindre tillfredsställande, medan å andra sidan fördelen för det relativt ringa antalet skattskyldige, som icke åtnöjes med pröfningsnämndernas beslut, inskränker sig dertill, att desse skattskyldige befrias från nödvändigheten att två år å rad öfverklaga sin taxering. Och härvid bör äfven bemärkas, att, då Kammarrättens beslut ofta nog hinner meddelas före tiden för pröfningsnämndens sammanträde under det taxeringsåret närmast efterföljande, nödvändigheten af ett upprepande af besvären icke alltid föreligger.

Ehuru jag, på grund af hvad jag sålunda anført, icke kan tillstyrka, att komiténs förslag rörande tidsbestämmelserna för taxeringsmyndigheternas verksamhet och för besvär mot deras beslut må i sin fulla utsträckning vinna godkännande, medgifver jag dock villigt, såsom jag redan antydtt, att åtskilliga af de nu förefintliga tidsbestämmelserna äro väl rymligt tillmätta. Särskildt gäller detta i fråga om den tid inom hvilken besvär öfver pröfningsnämnds beslut skola anföras. Denna tid är enligt § 70 i bevillningsförordningen bestämd till utgången af Mars månad påföljande året, hvilket haft sin grund deri, att, då inkomstens beräkning jemlikt § 7 mom. 3 hufvudsakligen skolat grundas å skatteårets förhållanden, det varit nödigt att genom besvärstidens utsträckning utöfver detta år lemna den skattskyldige tillfälle att åstadkomma fullständig utredning om sina inkomsters verkliga belopp under nämnde år. Sedan emellertid genom den under § 10 mom. 2 föreslagna föreskriften att inkomsten enligt regeln skall upptagas med det belopp, hvartill den under nästföregående året uppgått, behovet af en sådan utredning till allra väsentligaste delen bortfallit, torde besvärstiden öfver pröfningsnämnds beslut utan skada kunna inskränkas inom skatteårets slut. I de jemförelsevis få fall, då utredning rörande skatteårets förhållanden fortfarande skulle behöfva förebringas, lär Kammarrätten icke förvägra skattskyldig, som inom den föreskrifna tiden reservationsvis anført besvär, nödigt rådrum att åstadkomma den erforderliga utredningen.

Äfven tiderna för sjelfva taxeringsarbetet torde utan olägenhet kunna något ändras. Sälunda har i det inom departementet utarbetade förslag upptagits: i § 36, att taxeringsnämndernas arbeten skola vara afslutade senast den 15 Juli (nu: före Juli månads utgång); i § 52, att pröfningsnämnden skall sammanträda för hvart och ett län under senare hälften af September (nu: under September eller första hälften af Oktober) och för Stockholm under förra hälften af Oktober (nu: under Oktober eller November månad); samt i § 59, att de föreskrifna utdragen af pröfningsnämndens protokoll skola till vederbörande aflemnas i Stockholm före November månads utgång (nu: innan årets slut) och i länen före Oktober månads utgång (nu: inom November månads utgång).

I afseende på den sälunda föreslagna tiden för pröfningsnämndernas i länen sammanträden torde jag få fästa uppmärksamheten derå, att, då nämndens sammanträde för närvarande *kan* utsättas till början af September, men enligt förslaget skulle ega rum först under senare hälften af samma månad, sådant berott deraf, att af skäl, dem jag vid § 49 inom. 3 torde få vidare utveckla, häradskrifvare å landet och magistrat i stad ålagts att redan efter *taxeringsnämndens* sammanträde verkställa afskrift af mantals- och taxeringslängden. Häradskrifvaren eller magistraten har för detta ändamål erhållit anstånd med mantals- och taxeringslängdens insändande till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande till den 15 Augusti eller något längre rådrum än den tid af tre veckor efter afslutandet af taxeringsnämndens sammanträde, som för närvarande är honom härför medgifven. Derest något rådrum före pröfningsnämndens sammanträde skall beredas de skattskyldige att författa sina besvär och kronoombudet vid bemålde nämnd att granska den verkställda taxeringen, kan tiden för nämndens sammanträde icke utsättas tidigare än till senare hälften af September månad.

Enligt gällande bevillningsstadga åligger det ej mindre bevillningsberedningarne och taxeringskomitéerna att i taxeringslängderna än äfven pröfningskomitén att i denna komités särskilda längd påföra de bevillningsafgifter som belöpa å de af vederbörande nämnder uppskattade fastighetstaxeringsvärden och inkomstbelopp. Detta åliggande är i Skattekomiténs förslag borttaget hvad bevillningsberedningen angår, men deremot bibehållet för taxerings- och pröfningsnämnderna. Då emellertid sjelfva verkställigheten af ifrågavarande arbete, som endast innefattar en enkel räkneoperation utan någon dermed förbunden pröfning af på

skattebeloppet inverkan förhållanden, naturligtvis hittills ankommit och äfven framgent skulle ankomma på de vid taxerings- och pröfningsnämnderna biträdande tjänstemän synes det mig ock vara i sin ordning, att ansvaret för uträkningens rättighet öfverflyttas från beskattningsnämnderna på bemälda tjänstemän. Det kan väl ifrågasättas, huruvida icke i sammanhang härmed de för bevillningsavgifterna afsedda kolumner skulle kunna ur taxeringslängden uteslutas. Denna längd skulle härigenom vinna i öfverskådlighet och lätthandterlighet, medan åter anteckningarna i uppbördsboken komme att lemna all erforderlig ledning för uppbörden. Då det emellertid för skattskyldig, som är mindre förtrogen med grunderna för bevillningsavgifternas beräkning, kan vara af vigt att i sjelfva taxeringslängden finna utsatt det sifferbelopp, som uttrycker den på honom belöpande bevillning, torde hänsynen härtill utgöra tillräckligt skäl att låta avgiftskolumnerna, så vidt de afse den af taxerings- och pröfningsnämnderna verkställda taxering, qvarstå.

I öfrigt har jag i fråga om taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet hufvudsakligen följande att i underdånighet erinra.

§ 24.

Mom. 2. Då erfarenheten ådagalagt, att val af ledamöter och suppleanter i bevillningsberedningarna, hvilket enligt gällande stadganden skall förrättas före Januari månads utgång, i allmänhet icke hinner verkställas förrän i början af Februari, har tiden, inom hvilken nämnde val skall företagas, blifvit utsträckt till den 15 Februari. Något hinder för en sådan utsträckning af tiden för valet läser icke förefinnas, då beredningens ordförande, som har att före beredningens sammanträde granska de till denna inkomna uppgifter, redan blifvit utsedd i början af Januari och beredningen icke behöfver hafva afslutat sina arbeten förr än med Maj månads utgång.

§ 25.

Då icke allenast bevillningsberedningarnes, utan äfven taxerings- och pröfningsnämndernas ledamöter skola erhålla exemplar af bevillningsstadgan, har föreskriften om skyldighet för Statskontoret att tillhandahålla Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande de i denna § öförmälda författningar flyttats till de allmänna föreskrifterna § 65 mom. 5.

§ 26.

Då de till beredningen aflemnade uppgifter om salu-, hypoteks- och brandförsäkringsvärden å fastigheter jemlikt § 15 skola åtfölja mantals- och taxeringslängderna till Kammarrätten och således icke varda tillgängliga vid påföljande årets taxeringsförrättningar, har beredningsordföranden uttryckligen förpligtats att anteckna berörda värden i taxeringslängden, hvaraf jemlikt § 49 mom. 2 afskrift skall tagas för att tillhandahållas ordföranden i nästa års bevillningsberedning.

§ 28.

Jemte det för vinnande af öfverensstämmelse med mantalsskrifningsförordningen tiden för mantals- och taxeringslängdens aflemnande till bevillningsberedningens ordförande flyttats till senast den 15 April, har på landet kommunalstämmans ordförande ålagts att, sedan längden blifvit på kommunalstämman granskad, direkt aflemna densamma till beredningsordföranden. Härigenom undvikes den onödiga omgång, som framkallas af mantalsskrifningsförordningens föreskrift, att den på kommunalstämman granskade mantalslängden skall af pastor (eller numera kommunalstämmans ordförande) öfersändas till kronofogden, som der efter har att aflemna densamma till beredningsordföranden.

Om granskningen af mantals- och taxeringslängden, i hvad denna längd angår mantalsskrifningen, fördröjes utöfver den föreskrifna tiden, kan det för kommunalstämmans ordförande eller vederbörande tjänsteman i stad stundom varda omöjligt att i rätt tid aflemna längden till beredningsordföranden. Den i nu gällande bevillningsförordning § 36 stadgade påföljd af dagaböter för häradsskrifvare eller tjänsteman i stad, som underlåter att inom stadgad tid aflemna längden för fastighetstaxeringen, torde därför icke böra tillämpas vid enahanda försummelse i fråga om den kombinerade mantals- och taxeringslängden.

§ 29.

Då beredningsdistrikt kan omfatta allenast en del af en kommun, har möjligheten af ett sådant förhållande vid redaktionen af denna § uppmärksamrats.

Vid bevillningsberedningarnes sammanträden har hittills särskildt protokoll icke behöft föras. På sätt flere af Eders Kongl. Maj:ts Befall-

ningshafvande anmärkt, torde sådant protokoll äfven hädanefter finnas öfverflödigt. Då härtill kommer, att protokollsföringen antagligen i många fall blefve förenad med icke ringa besvär för beredningsordföranden, som redan förut fått sig i förhållande till den i allmänhet ringa ersättning de ega uppbära, ganska omfattande bestyr ålagda, torde hittills gällande stadganden om sättet för antecknande af de i beredningen yttrade särskilda meningar böra bibehållas.

Kammarrätten har anmärkt, att, medan i förevarande § stadgas, att ordförande eller ledamot i beredningen bör afträda, då fråga om bestämmande af hans egen bevillningsskyldighet inom beredningen förekommer, föreskrifves i fråga om taxeringsnämnd, att ledamot af nämnden bör afträda, då fråga förekommer om bestämmandet icke blott af hans egen, utan äfven af hans föräldrars, barns eller syskons bevillning, hvaremot något motsvarande stadgande icke vore meddeladt i fråga om pröfningsnämnd. Af sådan anledning har Kammarrätten, som ansett det ifråga om taxeringsnämnden meddelade stadgande vara byggt på fullt rättsenlig grund, hemställt, att omförmälda stadgande måtte utsträckas till samtliga beskattningsmyndigheterna och fördensskull upptagas bland de »allmänna föreskrifterna».

Det kan emellertid befaras, att, derest större utsträckning skulle gifvas åt det för ledamot i bevillningsberedning stadgade jäf, svårighet icke sällan skulle uppstå att hålla beredningen beslutsmässig. Då i allt fall beredningen allenast eger att afgifva *förslag* till taxering af fastighet eller inkomst, synes formelt hinder för bibehållande af nu gällande stadgande ej heller förefinnas. Deremot har under § 56 för pröfningsnämnderna införts samma stadgande, som nu gäller i fråga om taxeringsnämnderna.

§ 30.

För att bereda kronoombudet vid taxeringsnämnden tillfälle att före nämndens sammanträde taga kännedom om bevillningsberedningens förslag har tiden inom hvilket detta jemte öfriga handlingar skall af beredningen aflemnas, blifvit bestämd till senast den 6 Juni, eller en vecka efter den tid, då beredningen bör hafva afslutat sitt arbete, hvarjemte föreskrifvits, att på landet aflemnandet skall ske till kronofogden, som derefter har att tillställa kommunalstämmans ordförande sjelfva förslaget.

Med afseende på den tidspillan för taxeringsnämnden, som skulle vållas derigenom att den ledamot af nämnden, som blifvit utsedd att afhemta och till nämnden medföra beredningens förslag, underlåter att

sådant fullgöra, har bötesansvaret för sådan försummelse höjts från tio till tjugo kronor.

§ 31.

Nu gällande bevillningsstadgas § 38 har följande lydelse: »Skattskyldig, som är missnöjd med beredningens förslag, eger att hos taxeringskomitén uppgifva de skäl och styrka de förhållanden, på grund hvaraf han anser detta förslag böra ändras eller ogillas». Skattekomitén har (§ 28 i förslaget) efter orden »beredningens förslag» inskjutit orden »i hvad det angår vare sig honom sjelf eller annan skattskyldig» och har komitén, enligt hvad dess motiver gifva vid handen, med detta tillägg afsett att fullt tydligt uttala en rättighet, för hvars utöfvande redan den förut gällande ordalydelsen ej lagt något hinder i vägen. Särskildt ur synpunkten af den kommunala beskattningen har komitén funnit stadgandet befogadt. I öfverensstämmelse härmed har komitén i § 51 af sitt förslag till bevillningsstadga medgifvit skattskyldig rätt att hos pröfningsnämnden icke allenast anföra besvär öfver den honom af taxeringsnämnd påförda bevillningsavgift, utan jemväl att i öfrigt framställa anmärkningar i anledning af taxeringsnämnds vidtagna åtgärder och beslut.

Under framhållande, att de rätta målsmännen vid beifrande af förelupna felaktigheter i taxeringen vore dels den skattskyldige, hvars beskattning förmenades vara oriktig, i det fall att hans rätt blifvit förnärmat, dels kronans ombud i de fall, då taxeringsbeloppet satts för lågt i förhållande till den verkliga beskattningsbara inkomsten eller i öfrigt vid taxeringen det allmännas rätt icke blifvit behörigen iakttagen, dels kommun, då denna egde intresse af taxeringens utgång, samt att således rättsgiltig grund saknades att åt skattskyldig inrymma rättighet att öfverklaga frågor angående annan skattskyldigs beskattning, har Kammarrätten afstyrkt komiténs ofvan omförmälda förslag, genom hvilket, enligt hvad Kammarrätten jemväl betonat, komme att beredas tillfälle att med tvifvelsutan mången gång obefogade rättegångar besvara och upptaga tiden för så väl myndigheter som skattskyldige.

Befogenheten af dessa Kammarrättens anmärkningar, särskildt hvad angår den föreslagna rätten att hos högre instans fullfölja talan mot taxeringsnämnds beslut i fråga om annan skattskyldigs taxering, synes mig icke kunna bestridas. Och om det äfven enligt nu gällande lagstiftning icke skulle vara skattskyldig bestämdt förmenadt att hos taxeringsnämnd framställa anmärkningar mot annan skattskyldigs beskattning och möjligen utöfvandet af en sådan rättighet någon gång skulle kunna lända taxeringen till

fromma, synes skäl likväl icke förefinnas att genom särskildt lagstadgande liksom uppmana till angifvande af hvad man kan ega sig bekant om andras förmögenhetsförhållanden, något som icke skulle kunna vara annat än menligt för sänjan samhällsmedlemmarne emellan.

Då jag sålunda icke kan biträda komiténs förslag om utsträckning af skattskyldigs besvärsrätt, finner jag det å andra sidan vara i sin ordning att *kommunen* lemnas full rätt föra talan mot beskattningsåtgärder, som den icke anser med sitt intresse öfverensstämmande. Kommunens rätt i detta afseende är emellertid enligt gällande bevillningsstadga i dubbel måtto inskränkt, i det att dels kommun icke är tillförsäkrad rätt att öfver taxeringsnämnds beslut besvara sig hos pröfningsnämnden, dels besvär öfver pröfningsnämnds beslut icke få af kommun anföras i annat fall, än att till följd af pröfningskomiténs beslut bevillningsavgift ur taxeringslängd utgått eller dylik avgift tillkommit eller blifvit faststald till annat belopp än det taxeringskomité påfört, eller med andra ord allenast då taxeringskomiténs beslut blifvit af pröfningskomitén ändradt. Till grund för meddelandet af såväl den ena som den andra af dessa inskränkingar har utan tvifvel legat det skäl, att, då vederbörande kommuner egde utse ledamöter i taxeringskomitéerna, kommunernas intresse härigenom vore tillräckligt tillgodosedt för att annan form därför icke skulle vara af behovet påkallad. Det får likväl icke förbises, att i flertalet fall taxeringskomité tillsättes af flere kommuner, hvar dan det lätteligen kan inträffa, att en kommuns representanter i komitén varda öfverröstade. Jag förordar därför komiténs förslag om utsträckning af kommuns rätt att besvara sig öfver pröfningsnämnds beslut (§ 61 i dess förslag till bevillningsstadga), likasom att kommun uttryckligen måtte tilläggas rätt att fullfölja talan mot taxeringsnämnds beslut.

§ 32.

Länsman kan stundom till följd af sin kännedom om förhållandena i orten vara mycket lämplig till ordförande i bevillningsberedning och torde därför lika litet som kronofogde eller magistratsperson böra få utan laga förfall afsäga sig i sådant afseende erhållet förordnande.

§ 34.

Enligt gällande bevillningsförordning åtnjuter ordförande i bevillningsberedning viss resekostnads- och traktamentsersättning för sin inställelse vid taxeringsnämndens sammanträde, så framt han icke är skyldig att för tjenstealliggandens fullgörande komma tillstädes. Komitén

har föreslagit, att denna ersättning ej heller skulle utgå för det fall, att beredningsordföranden tillstädeskommer såsom vald ledamot af taxeringsnämnden. Som det likväl är af synnerlig vikt, att bemälda ordförande får åtnjuta all den godtgörelse för sitt uppdrag, som skäligen må kunna honom beredas, torde nämnda inskränkning af hans rätt till ersättning böra bortfalla.

§ 38.

De af komitén föreslagna förändringar i gällande bestämmelser rörande antalet ledamöter i taxeringsnämnd kunna föranleda dertill, att nämnde antal stundom skulle uppgå till 30—40 personer eller ett större antal än det, hvaraf pröfningsnämnden bör bestå. Då antalet ledamöter i taxeringsnämnden härigenom utan tvifvel komme att varda större än för ärendenas handläggning är behöfligt eller ens lämpligt, torde den af komitén till förmån för den föreslagna förändringen åberopade fördelen af större enkelhet och lättfattlighet icke vara af tillräcklig betydelse att böra föranleda ändring af de nu gällande bestämmelserna i ämnet, hvilka, om än något utförligare, dock icke kunna sägas vara invecklade eller svårfattliga.

§ 39.

Skyldigheten att underrätta de utsedde ledamöterna och suppleanterna i taxeringsnämnden om det dem gifna uppdrag torde böra i Stockholm likasom i öfriga städer åligga magistraten, inför hvilken valet forrättas.

Då kronans ombud vid taxeringsnämnden icke, så framt han icke är magistratsperson eller kronofogde, erhåller officiel kännedom om utgången af valet utaf suppleanter för ledamöterna i bemälda nämnd, har stadgandet, att inträffadt förfall för ledamöt i nämnden kan, utom hos valförrättaren, göras hos kronoombudet, såsom mindre egentligt, utesluts.

§ 41.

Då, jemlikt § 30, kronoombudet före taxeringsnämndens sammanträde erhåller tillgång till bevillningsberedningens förslag, bör han egna detta förslag sorgfällig granskning för att kunna hos taxeringsnämnden göra de anmärkningar och framställningar, hvartill han med anledning deraf finner sig befogad.

§ 48.

De här föreslagna närmare bestämmelserna om sättet för justering af taxeringsnämndens protokoll hafva funnits af behovet påkallade.

§ 49.

Mom. 2. Föreskrift har hittills saknats om tiden för upprättandet af de sammandrag öfver taxeringslängderna för hvarje fögderi eller stad, till hvilka formulär finnas bevillningsförrordningen bifogade. Som det för pröfningsnämnden är af vigt att vid den s. k. bevillningsprocentens uträknande ega tillgång till dessa sammandrag, har i förevarande mom. införts stadgande derom, att sammandragen skola till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande insändas samtidigt med mantals- och taxeringslängden.

Mom. 3. Enligt gällande föreskrifter åtfölja taxeringslängderna vederbörande kronoräkenskaper, då dessa insändas till Kammarrätten för undergående af granskning, hvadan tillgång till dem i orten derefter saknas. I särskildt fall har visserligen Eders Kongl. Maj:t, då en länsstyrelse förklarar tillgång till taxeringslängderna för arbetet å landskontoret erforderlig, ålagt vederbörande häradsskrifvare att för nämnda ändamål verkställa afskrift af längderna, men allmän föreskrift i ämnet finnes icke utfärdad.

Skattekomitén, som ansett *afskrift* af mantals- och taxeringslängderna böra insändas till Öfverskattenämnden för att derifrån vidare ingå till Kammarrätten, har tillgodosett behovet af tillgång till nämnde längder i orterna, dels derigenom, att originalet, sedan pröfningsnämnden slutat sina förhandlingar, komme att stadna hos häradsskrifvaren eller magistraten, dels derigenom att jemlikt § 56 mom. 3 i komiténs förslag, afskrift af mantals- och taxeringslängden skulle inom den 15 November hvarje år tillställas kommunalstämmas ordförande för att dels användas för kommunala syften, dels af bemälde ordförande öfverlemnas till ordföranden i påföljande års bevillningsberedning för att sedan den tjenat till ledning vid det årets taxeringsförrättningar, slutligen ingå till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och der kvarstadna.

Åtskilliga utaf Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande hafva mot de sålunda föreslagna bestämmelserna anmärkt, att då onförmälda båda afskrifter måste upprättas under den tid af året, då vederbörande tjenstemän vore strängt upptagna af pågående mantalsskrifningsförrättningar, debiteringsbestyr m. m., ifrågavarande skyldighet skulle för dem varda alltför betungande.

Utväg torde äfven förefinnas att lindra berörda åliggande för tjänstemännen, utan att derföre de af komitén med dess förslag åsyftade fördelar behöfva uppoftas. Om nämligen föreskrift meddelas, att den i § 56 mom. 3 af komiténs förslag omförmälda afskrift, som enligt komitéförslaget skall upprättas först efter det pröfningsnämnden afslutat sina förhandlingar, i stället bör verkställas inom en månad efter det taxeringsnämndernas arbeten afslutats, eller inom den 15 Augusti, vinnes derigenom den fördel, att arbetet kommer att ega rum under den tid af året, då vederbörande uppbördstjänstemän äro minst upptagna af andra göromål; och anmärkas bör, att afskriftens användbarhet för kommunala syften icke minskas genom dess aflemnande före pröfningsnämndens sammanträde, enär kommunalstämmans ordförande, som jemlikt § 59 skall erhålla utdrag af pröfningsnämndens protokoll, utvisande alla af denna nämnd vidtagna förändringar i taxeringsnämndernas åtgärder, derigenom varder i tillfälle att komplettera den från häradsskrifvaren mottagna afskriften. En icke obetydlig fördel beredes äfven de skattskyldige genom det tidigare aflemnandet derutinnan, att, om afskriften tillhandahålles de skattskyldige i samma ordning, som de i § 47 omförmälda utdrag af taxeringsnämndens protokoll, dem beredes tillfälle till en vida fullständigare inblick i taxeringens resultat än den, som kan vinnas genom nämnde protokollsutdrag.

Om ytterligare stadgas, att nu ifrågavarande afskrift skall, sedan den af bevillningsberedningen begagnats, medfölja beredningens förslag till taxeringsnämnden och vidare ingå till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande för att der qvarstadna, skulle, under förutsättning att originalet till taxeringslängden fortfarande såsom hittills ingår till Kammarrätten, den ena utaf de af komitén föreslagna afskrifterna varda öfverflödig. Då nämligen originalet till taxeringslängden enligt uppbördsförfattningarne först i början af Augusti året näst efter taxeringsåret skall afsändas till Kammarrätten och ofvanberörde afskrift ungefär vid samma tid skulle inkomma till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, kan denna myndighets behof af tillgång till taxeringslängden anses fullt tillgodosedt genom den föreslagna anordningen.

För Stockholm finnes intet behof af här förut omförmälda afskrift af mantals- och taxeringslängden, enär dels debiteringen af kommunalutskylderna i nämnde stad åligger samma tjänstemän, som verkställa debiteringen af bevillningsavgifterna, dels originalexemplaret af nämnde längd vid förefallande behof finnes för påföljande årets taxeringsmyndigheter tillgängligt hos Öfverståthållarembetet eller Kammarrätten.

§ 50.

På sätt Kammarrätten erinrat, torde det vara föga lämpligt att stadga att taxeringsnämndens förslag till ledamöter i pröfningsnämnden skall upprättas medelst sluten omröstning, enär derigenom skulle försvåras behörigt iakttagande af bestämmelserna om pröfningsnämnds sammansättning med hänsyn till olika klasser af skattskyldige.

Då komiténs förslag om minskning i antalet af de personer, hvilka taxeringsnämnd har att föreslå till ledamöter i pröfningsnämnden, icke betingas af komiténs förslag i öfrigt rörande taxeringsmyndigheternas sammansättning eller eljest synes medföra någon fördel, och samma förslag dessutom, såsom Öfverståthållarembetet påpekat, komme att, hvad Stockholms stad angår, göra Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes rätt att utse ledamöter i pröfningsnämnden illusorisk, har berörda förslag icke ansetts böra vinna godkännande.

Då i Stockholm magistraten icke har att med taxeringsnämndens arbeten taga någon befattning och således icke eger kännedom om de af taxeringsnämnden till ledamöter i pröfningsnämnden föreslagna personer, har skyldigheten att härom meddela Öfverståthållarembetet underrättelse ansetts böra omedelbart åligga taxeringsnämndens ordförande.

§ 51.

Skattskyldig, som vill hos pröfningsnämnd anföra besvär öfver sin taxering, eger enligt gällande stadganden att under iakttagande af vissa föreskrifter insända sina besvär med allmänna posten till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande. För att i möjligaste mån underlätta proceduren i bevillningsmål har denna rätt blifvit utsträckt till alla de fall, då besvär enligt bevillningsförordningen anföras; och har fördenskull stadgande i ämnet blifvit bland de »allmänna föreskrifterna» under § 66 infördt.

§ 53.

Stadgandet, att minst hälften af pröfningsnämndens ledamöter skall vara egare af fast egendom, har i Stockholm stundom vållat, att Öfverståthållarembetet vid sitt val mellan de af taxeringsnämnderna föreslagna personer varit mera bundet än som för en tillfredsställande sammansättning af pröfningsnämnden varit önskligt. Med afseende härå och då ifrågavarande stadgande vid den nästan fullständiga frånvaron af

jordbruksfastighet inom Stockholms stads område, icke eger samma betydelse för Stockholm som för länen, torde den minsta proportion, hvori fastighetsegare der skola ingå i pröfningsnämnden, utan olägenhet kunna inskränkas till en fjerdedel af antalet ledamöter.

§ 55.

Som det af flere skäl är lämpligt, att landshöfdingen, såsom Eders Kongl. Maj:ts högste ombudsman i orten, leder pröfningsnämndens förhandlingar, bör det ock, såsom flere af de i ärendet hörda myndigheter framhållit, följdriktigt ankomma på Eders Kongl. Maj:t att vid förfall för landshöfdingen förordna annan ordförande i hans ställe, samt rättigheten för pröfningsnämnden att sjelf utse ordförande, i likhet med hvad nu är förhållandet, endast betraktas såsom en undantagsvis anlitaad nödfallsutväg.

För det fall att vid afgörandet af fråga, som icke inverkar på beloppet af skattskyldigs bevillning, lika röstetal för olika meningar uppkommer, har den mening ansetts böra blifva gällande, som af ordföranden biträdes. Detta sätt att skilja mellan meningarne torde befinnas lämpligare än den af Kammarrätten, i likhet med Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Skaraborgs län, förordade utvägen af lottning.

§ 58.

I denna § har förut saknad föreskrift lemnats derom, att de af pröfningsnämndens beslut föranledda anteckningar i den uti § 59 omnämnda längd skola verkställas i enahanda ordning, som i fråga om pröfningsnämndens protokoll samt anteckningarne i mantals- och taxeringslängderna är stadgadt.

§ 59.

Mom. 1. Stadgandet att i pröfningsnämndens protokoll anteckning skall ske, huruvida klagande skattskyldig, hvilken enligt § 18 taxeringsuppgift affordrats, densamma behörigen aflemnad, afser ej mindre att bereda Kammarrätten tillfälle att tillämpa den i § 19 mom. 4 för underlåtenhet i berörda hänseende stadgade påföljd af besvärsrättens förlust, än äfven att trygga den skattskyldige mot obehörig tillämpning af påföljden.

För att i möjligaste mån bereda de skattskyldige tillfälle att i god tid erhålla kännedom om de af pröfningsnämnden vidtagna ändringar i deras taxering, har komitén föreslagit att i den kungörelse, som enligt före-

varande mom. skall utfärdas, böra upptagas namn och hemvist för de skattskyldige, i afseende å hvilkas taxering pröfningsnämnden vidtagit ändring. I Stockholm har, enligt hittills öflig praxis, hvarje skattskyldig, som fått sin taxering af pröfningsnämnden förhöjd, härom erhållit underrättelse genom honom tillstådt utdrag af nämndens protokoll. Genom detta förfaringssätt vinnes fullständigare det af komitén med nyssnämnda föreskrift åsyftade ändamål, och det hade derföre visserligen varit önskvärdt att samma förfaringssätt kunnat för länen föreskrifvas. Svårigheterna härför torde emellertid befinnas alltför stora. Hvad Stockholm deremot angår torde nyssberörda förfaringssätt, som der visat sig fullt lämpligt, böra lagstadgas, vid hvilket förhållande den i detta mom. omförmälda kungörelsen icke för Stockholm lär behöfva ega den utförlighet, som i länen är af nöden.

Mom. 2. Undantaget för Stockholm beror derpå, att uppbörden i nämnde stad verkställes enligt särskilda, genom nådiga reglementet för uppbördsverket i Stockholms stad af den 15 Oktober 1880 meddelade bestämmelser.

§ 62.

Mom. 1. Ett tillägg har här gjorts för att genom uttrycklig föreskrift stadga den praxis, som hittills på goda grunder iakttagits, att skattskyldig, som icke nöjes med den honom af taxeringsnämnd påförda taxering, men ej klagat hos pröfningsnämnden, förlorat rätt till talan mot pröfningsnämndens beslut, såvidt det endast innefattar en fastställelse af eller nedsättning i det af taxeringsnämnden åsatta beloppet. Att den skattskyldige måste ställa sig den stadgade instansordningen till efterrättelse för att bevara sin talan, bör visserligen vara en själfklar sak, men till den skattskyldiges upplysning om hvad han i detta afseende har att iakttaga kan en uttrycklig bestämmelse i ämnet ej annat än vara till gagn, helst det icke sällan inträffat att besvär anföras först hos Kammarrätten, ehuru de bort hafva varit förut underställda pröfningsnämnden.

Mom. 2. Den förteckning, om hvars upprättande i detta mom. föreskrift meddelats, torde komma att varda Kammarrätten till nytta såväl ur den synpunkt, att Kammarrätten derigenom beredes kännedom om antalet af de besvär i bevillningsmål, som äro att dit införfärdas, som särskildt derföre, att nämnda embetsverk sålunda sättes i stånd att öfvervaka, att vederbörande, som hafva att öfver besvären afgifva utlåtanden, dervid iakttaga behörig skyndsamhet.

§ 65.

Mom. 1. Till bestridande af kostnaderna för tryckning af formulär och blanketter till taxeringslängder jemte sammandrag deraf samt arvoden åt Kronans ombud och för protokollsföringen samt andra anteckningar under pröfningskomiténs sammankomster med flere likartade utgifter äfvensom till skälig vedergällning ej mindre för sådana till ledning vid bevillningsafgiftens bestämmande aflemnade officiella uppgifter, som icke utan genomgåendet af vidlyftiga handlingar och räkenskaper kunna meddelas, än till ordförandena i bevillningsberedningarna äfvensom för det vid taxeringsförrättning för öfrigt lemnade biträde af tjänstemän eller andre personer, som icke egde att vid samma förrättning beräkna rese- och traktamentskostnadsersättning, hade hvarje pröfningskomité med undantag af Stockholms stads under en följd af år enligt 75 § i bevillningsstadgan varit berättigad att använda och fördela högst ett belopp af tre procent af de första 75,000 kronor, hvartill hela länets bevillningssumma för året uppgått, $2\frac{1}{2}$ % af de derpå följande 25,000 kronor, 2 % af de derpå följande 25,000 kronor, $1\frac{1}{2}$ % af de derpå följande 25,000 kronor, 1 % af de derpå följande 50,000 kronor och $\frac{1}{2}$ % af allt hvad bevillningssumman öfversteg 200,000 kronor. Sedan den åren 1878 och 1880 beslutade lönereglering för de till landstaten hörande embets- och tjänstemän trädte i tillämpning och dessa icke längre egde tillgodonjuta något särskildt arvode för sitt biträde vid bevillningstaxeringen, minskades behovet af här ofvan omförmälda anslag, hvilket var anledningen dertill att detsamma från och med år 1881 nedsattes till ett maximum af 2 % af de första 100,000 kronor af bevillningssumman $1\frac{1}{2}$ % af de derpå följande 25,000 kronor, 1 % af de derpå följande 25,000 kronor och $\frac{1}{2}$ % af allt hvad bevillningssumman öfversteg 150,000 kronor.

Uti sitt förslag till bevillningsförordning har Skattekomitén, som ansett att blanketter till mantals- och taxeringslängder borde genom Statskontorets försorg vederbörande tillhandahållas, för bestridande af öfrige omförmälde kostnader och främst deribland ersättningen till bevillningsberedningarnes ordförande lemnat vederbörande pröfningsnämnder rättighet att inom nyssnämnde nu gällande procentsatser såsom maximum anvisa erforderligt belopp af hvarje läns bevillningssumma, men dervid ifrågasatt den inskränkning att bevillningsprocenten, som hittills utgått å alla tre artiklarnes bevillning, skulle beräknas endast å bevillningen för fast egendom och inkomst.

Då papper af större format än det nu vanliga måste användas för mantals- och taxeringslängder samt det är önskligt, att dessa varda lik-

formiga, anser jag i likhet med Skattekomitén det vara ändamålsenligare, att blanketterna anskaffas och tillhandahållas af Statskontoret än af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, och hvad angår komiténs förslag att bevillningsprocenten må beräknas endast å bevillningen för fast egendom och inkomst af kapital och arbete, synes mig en sådan inskränkning vara desto lämpligare, som dels föreskrifterna angående nyssnämnda bevillning böra utan sammanblandning med andra bevillningar inrymmas i en särskild förordning, dels ock de göromål, för hvilka bevillningsprocenten är afsedd att utgöra ersättning, hufvudsakligast påkallas för åstadkommande af den taxering, på hvilken fastighets- och inkomstbevillningen sig grundar.

Bland de ändamål, för hvilka bevillningsprocenten nu utgår, märkas, utom kostnaden för blanketter till taxeringslängder, hvilken kostnad, i händelse af bifall till nyss omförmälda anordning kommer att bestridas af andra medel, äfven den ersättning, som hittills utgått för aflemnande af officiella uppgifter, som icke utan genomgående af vidlyftiga handlingar och räkenskaper kunna meddelas. Skyldigheten att meddela dylika uppgifter synes mig böra af vederbörande fullgöras utan att någon särskild ersättning derför behöfver ifrågakomma, helst redan nu i åtskilliga fall inträffar, att särskild ersättning ej lemnas för uppgifter, hvilkas upprättande fordrar både tid och möda. Genom borttagande af ersättning utaf bevillningsprocenten i dessa tvänne fall, vinnes visserligen en besparing, hvilken, bedömd efter förhållandet år 1881, utgör mellan 5,000 och 6,000 kronor, hvartill kommer att med beräkning af den ökning i fastighetsbevillningen och den minskning i inkomstbevillningen, hvartill nu föreliggande förslag föranleder, bevillningen för fastighet och inkomst i det hela torde komma att ökas med närmare 400,000 kronor, hvilket skulle i sin mån bidraga till ökning af det belopp, hvaröfver pröfningsnämnderna för de i denna § omnämnda ändamål finge disponera; men då enligt bevillningssammandraget för nyssnämnda år alla tre artiklarnes bevillning utgjorde i rundt tal 4,400,000 kronor, deraf bevillningen efter 1:a och 3:dje artiklarne uppgick till 900,000 kronor eller nära en femtedel af det hela, kan ofvanberörda besparing och ökning icke uppväga den minskning i de till pröfningskomitéernas disposition ställda medel, som genom sistnämnda belopps undantagande från beräkningen uppkommer. Det återstår då att tillse, huruvida någon minskning af de belopp pröfningskomitéerna hittills haft att disponera är af förhållandena påkallad.

Det torde icke finnas delade meningar derom, att taxeringens noggranna och omsorgsfulla verkställande i hög grad är beroende af bevillningsberedningarnes ordförande. Deras uppdrag förorsakar dem i all-

mänhet ej ringa möda och tidsupphoffring. Enligt förevarande förslag komma deras åligganden derjemte att i vissa afseenden ökas emot hvad hittills varit förhållandet. Vid undersökning af huru stor ersättning hittills till dem utgått, finner man att för år 1881 anvisades åt bemälda ordförande med undantag för dem i Stockholm ett sammanlagdt belopp af 27,380 kronor 62 öre, deraf på hvart och ett af de beredningsdistrikt, hvari samtliga länen enligt den i Finansdepartementet utarbetade öfversigt af 1876 års bevillningstaxering voro indelade, belöper i medeltal nära 20 kronor. Inom flera län, uppgår icke ersättningen ens till detta belopp och hvad särskildt angår Malmöhus och Göteborgs län, som lemna de största andelarne af bevillningen, hafva beredningarnes ordförande i medeltal erhållit inom det förra länet 14 eller om man endast tager landsbygden i beräkning 10 kronor, och inom det senare 17 kronor. Då dessa ersättningsbelopp uppenbarligen äro allt för ringa samt en jämförelse mellan nyssnämnda ersättning till beredningarnes ordförande i Malmöhus och Göteborgs län å ena och medeltalet för hela riket å andra sidan dessutom ådagalägger, att den nu gällande gradvisa minskningen af bevillningsprocenten är allt för stark, har jag funnit pröfningsnämnderna böra berättigas att använda och fördela högst ett belopp motsvarande tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma uppgår, två procent af derpå följande 50,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningen öfverstiger 150,000 kronor. Medelst en sådan beräkning af bevillningsprocenten och genom användande af de medel, som hittills utgått för blanketter till taxeringslängder och för officiella uppgifter skulle tillgångar beredas till en välbehöflig ökning i den af bevillningsprocenten till beredningarnes ordförande utgående ersättning. Den ersättning, som i medeltal för hela riket härigenom kunde en hvar ordförande tillkomma, skulle utgöra mellan 44 och 45 kronor. Visserligen företer medeltalet för de särskilda länen äfven i detta fall icke ringa olikheter. Så skulle Östergötlands län komma att stå lägst med ett medeltal af 27 kronor och Örebro län högst med ett medeltal af 94 kronor, men om man tillika tager i betraktande att folkmängden inom hvarje beredningsdistrikt i medeltal utgör inom Östergötlands län 1,980 och inom Örebro län 5,870, är skillnaden i detta fall mera skenbar än verklig.

Mom. 3. Hvad särskildt Stockholm angår, der pröfningskomitén enligt nu gällande bevillningsstadga eger att för enahanda ändamål, till hvilka bevillningsprocenten inom länen är afsedd, använda och fördela ett belopp, som svarar emot högst två procent af stadens hela bevillningssumma, så utgjorde bevillningen enligt 1881 års bevillningssam-

mandrag 708,000 kronor och om man tillägger den ingalunda obetydliga bevillning, som här utgöres af utländske handlande och handelsexpediter samt af utlänningar för konserter och dramatiska eller andra föreställningar, omkring 730,000 kronor. Efter afdrag dels af 1:a och 3:dje artiklarnes bevillning dels ock af den minskning i inkomstbevillningen, som den föreslagna förhöjningen i existensminimum och i det bevillningsfria afdraget å uppskattade inkomstbelopp understigande 1,800 kronor må komma att medföra, kan bevillningen för fastighet och inkomst antagas utgöra 620,000 kronor.

Som enligt uppbördsreglementet för Stockholms stad mantals- och taxeringslängderna utgöra en del af uppbördsboken, kunna till nämnde längder icke i Stockholm användas blanketter af samma slag, som för det öfriga riket. Med afseende härå torde det böra åligga Öfverståthållarembetet att anskaffa och tillhandahålla de för Stockholm erforderliga blanketter till ifrågakvarande längder, hvartill kostnaden vid sådant förhållande fortfarande såsom hittills lämpligen kan utgå af bevillningsprocenten. Hvad åter angår de ersättningar, som här utbetalas för meddelade officiella uppgifter, så uppgå de icke till något afsevärdt belopp.

Någon nedsättning af det belopp, hvilket enligt nu gällande procentberäkning må användas för de i denna § omförmälda ändamål, kan således icke på grund af nyss anförda omständigheter ega rum. Tvärtom erfordras äfven här någon förhöjning för att bereda en emot det arbete taxeringen medför någorlunda svarande vedergällning. På grund häraf och då det belopp, å hvilket bevillningsprocenten bör beräknas, enligt hvad här ofvan är omförmäldt, kommer att undergå en ingalunda obetydlig minskning, har bevillningsprocenten för Stockholms stad i förslaget upptagits till högst $2\frac{1}{2}$ % af bevillningen för fast egendom och för inkomst af kapital och arbete.

Mom. 4. Den afskrift af mantals- och taxeringslängden, som jemlikt § 49 mom. 2 skall af vederbörande häradsskrifvare upprättas för att kommunalstämmans ordförande tillställas, är, enligt hvad jag förut utvecklat, afsedd att användas dels för kommunala syften, i främsta rummet vid fyrktalslängdens upprättande, dels att tjena till ledning vid det påföljande årets taxeringsförrättningar, för att slutligen kvarstanna hos Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande såsom en dess tjenstehandling. Så vidt nämnde afskrift afser att tjena kommunala ändamål kan dess upprättande icke anses såsom ett egentligt tjensteåliggande för häradsskrifvaren, med afseende hvarå och då häradsskrifvaren framgent komme att gå miste om lösen för de utdrag af taxeringslängderna, som hittills erfordrats för kommunernas behof, jag anser billigt att, såsom

ock Skattekomitén föreslagit, någon ersättning tillerkännes häradsskrifvaren för det honom sålunda ålagda bestyr. Då likväl afskriftens upprättande jemväl erfordras för vissa statsändamål, lär berörde ersättning icke, på sätt komitén föreslagit, böra bestämmas till full lösen enligt expeditionstaxan, eller 1 krona för hvarje ark, utan skäligen kunna sättas till hälften deraf eller 50 öre arket. Särskildt med afseende derå, att häradsskrifvaren komme att befrias från den honom enligt komiténs förslag åliggande skyldigheten att upprätta ytterligare en afskrift af mantals- och taxeringslängden, torde nämnde ersättning få anses fullt tillräcklig.

Då ersättningsbeloppet komme att af statsmedel utbetalas och således icke egentligen har karakteren af lösen, har stadgandet derom, utan hänvisning till expeditionstaxan, ansetts böra i bevillningsförordningen intagas.

De i gällande bevillningsstadgas §§ 80—94 innefattade bestämmelser om »uppbörd, afkortning och redovisning» äro till väsentligaste delen af natur att snarare tillhöra uppbördsförfattningarne än bevillningsförordningen. Deras utbrytning ur sistnämnda förordning vore derföre ur flere synpunkter önskvärd, men då författningarne om uppbördsverket för närvarande äro underkastade en revision, som antagligen kommer att föranleda icke obetydande förändringar i förstnämnde bestämmelser, torde skäl icke vara för handen att upptaga dessa i en särskild författning, hvilken efter all anledning endast kortare tid komme att vara gällande. Då jag således ansett ifrågavarande bestämmelser böra tills vidare i bevillningsförordningen qvarstå, hafva desamma, förutom en och annan mindre betydande redaktionsförändring, icke underkastats andra förändringar i sak än sådana som varit en följd dels af uteslutandet ur bevillningsförordningen af första och tredje artiklarnes bevillning, dels af de i öfrigt uti denna förordning, särskildt beträffande bevillningsafgifternas påförande, vidtagna förändringar.

Af omförmälda förändringar torde endast följande erfordra särskildt omnämmande.

§ 71.

Enligt § 81 i gällande bevillningsstadga skall debetsedel upptaga, bland annat, taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom taxerings-

distriktet belägna fasta egendom samt beloppet af den deraf utgående be-
villning. Då för närvarande enligt regeln hvarje *pastorat* på landet utgör
ett taxeringsdistrikt, men uppbörden af bevillningen sker särskildt för
hvarje *socken*, har det föreskrifna sammanförandet å *en* debetsedel af
fastigheter belägna inom olika uppbördsdistrikt stundom visat sig för-
bundet med olägenheter, hvarföre ock å flere orter särskilda debetsedlar
plägat utfärdas för de inom olika socknar belägna fastigheter. I ännu
högre grad komme nämnda olägenheter att framträda, derest, på sätt i
§ 35 blifvit föreslaget, taxeringsdistrikten framgent komme att bestå af
ett visst, af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande bestämdt antal *be-
redningsdistrikt*, hvilket kan vexla från det ena året till det andra. Det
har fördenskull ansetts riktigast, att den skattskyldige erhåller särskild
debetsedel för hvarje *socken*, inom hvilken han har att utgöra bevillning,
likasom, då stad kan vara fördelad i flere uppbördsdistrikt med hvar sin
uppbördsman, särskild debetsedel ansetts böra utfärdas för hvarje sådant
distrikt.

§ 77.

I denna § har uttryckligen framhållits, att det tillkommer Eders
Kongl. Maj:ts Befallningshafvande att bestämma tid och ställe för upp-
bördsstämorna, hvilket förut icke varit fullt tydligt angifvet.

För Stockholm gälla, jemlikt nådiga reglementet den 15 Oktober
1880, särskilda bestämmelser i fråga om meddelande af annotation å
uppbördsmans qvittens.

§ 82.

Tiden, inom hvilken de i mom. 1 af denna § föreskrifna bevillnings-
sammandrag skola insändas till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande,
har till följd af den föreslagna förändringen i tiden för pröfningsnäm-
nernas sammanträden kunnat för länen flyttas från årets slut till den
15 December, likasom af samma orsak tiden, inom hvilken länssamman-
dragen äfvensom sammandraget för Stockholms stad skola från Eders
Kongl. Maj:ts Befallningshafvande insändas till Statskontoret, flyttats från
slutet af Februari till slutet af Januari månad.

§ 83.

Slutorden i denna § hafva uteslutits, såsom icke fullt öfverensstäm-
mande med den befogenhet, som jemlikt nådiga instruktionen den 8 De-

cember 1876 tillkommer Statskontoret. Detta embetsverk eger nemligen icke numera att sjelf låta åtala vårdslös eller försumlig tjänsteman, utan skall enligt § 1 i nämnda instruktion, derest vid uppbörds- eller redogörelseverket någon origtighet förefinnes, som i administrativ väg ej kan afhjelpas, öfverlemna ärendet till vederbörande embetsmyndighet för laga åtal och afgörande.

Slutligen torde jag böra framhålla, att då uti de §§, som afhandla debitering, uppbörd, afkortning och redovisning af bevillningen uttrycket »socken» bibehållits, ehuru detsamma uti författningen i öfrigt utbytt mot »kommun», sådant berott deraf, att socknen fortfarande utgör distriktet för skatteuppbörden, hvarföre förändringen här icke kunnat genomföras utan motsvarande ändring af uppbördsförfattningarne.

Beträffande *instruktionen för taxeringsmyndigheterna* torde endast följande erinringar vara af nöden.

§ 1.

I fråga om föreskriften derom, att vid fastighetsvärdets bestämmande ledning skall tagas, bland annat, af senast betingade köpeskilling för sådan fast egendom, som under loppet af en viss tidsperiod blifvit försäld, eller af egendomens antagna värde vid densammas under loppet af en viss tidsperiod verkställda värdering för erhållande af lån från hypoteksinrättning, har komitén föreslagit den förändring, att, då berörda tidsperiod hittills varit utsträckt till nästföregångna *tio* år, denna period i förslaget inskränkts till nästföregångna *tre* år. Kammarrätten har afstyrkt denna förändring under förmenande, att, då de fall, i hvilka ledning för taxeringsvärdets bestämmande kunde tagas af köpeskilling eller hypoteksvärde, måste blifva mera sällsynta, om den tidsperiod, som dervid finge tagas i betraktande, fastställdes till tre år, än om den bibehölles vid nu stadgade utsträckning af tio år, den ställning egendoms köpeskilling eller hypoteksvärde i detta afseende hittills inlagt komme att genom den af komitén föreslagna inskränkning i tidsperioden förlora större delen af sin vikt.

Härvid bör likväl märkas, att de uppgifter om salu- och hypoteksvärden, som hvart tredje år eller det år då ny fastighetstaxering allmänligen skall ega rum, tillställas taxeringsmyndigheterna, derefter skola åtfölja taxeringshandlingarne till Kammarrätten, hvarföre nämnde myndigheter faktiskt icke haft tillgång till andra uppgifter än dem, som afsett den närmast förflutna treårsperioden. Den af komitén föreslagna förändringen torde derföre icke komma att leda till någon minskning af den betydelse ifrågavarande uppgifter hittills egt för taxeringen. Derest nu stadgade period af tio år skulle bibehållas, borde åtminstone föreskrifvas, att de till Kammarrätten inkomna uppgifterna borde till vederbörande myndigheter återsändas för att i den mån de afsåge någon del af nämnde period taxeringsmyndigheterna tillhandahållas, men, då dessa uppgifter redan tjenat till ledning vid ett föregående års taxering, kan med säkerhet antagas, att det myckna besväret med dessa uppgifters fram- och återsändande icke komme att uppvägas af något motsvarande gagn för taxeringen. Komiténs förslag synes mig derföre böra vinna godkännande.

I denna § är tillägg gjordt, att, då nedsättning göres i det senast fastställda taxeringsvärdet å fastighet, böra de särskilda skäl, hvilka dertill föranledt, antecknas i taxeringshandlingarne eller nämndens protokoll. Äfven detta tillägg är egnadt att minska behöfligheten af nyssnämnda officiella uppgifter för längre tid tillbaka än de tre senaste åren.

§ 3.

I sista punkten af denna § stadgas, att vid uppskattningen af boställe, hvars grundränta ingår bland boställshafvarens löneförmåner och vid bestämmande af bevillningen för dem blifvit tagen i beräkning, denna räntas belopp skall afdragas från boställets behållna afkastning. I praxis torde emellertid det i denna punkt åsyftade särskilda förfaringssätt i fråga om beskattningen af den i boställshafvares löneförmåner ingående grundränta sällan, om någonsin, iakttagas, med afseende hvarå och då i allt fall antalet af de med boställe försedde tjänstemän, bland hvilkas löneförmåner boställets grundränta särskildt inräknas, numera är ytterst inskränkt, stadgandet ansetts kunna såsom obehöfligt uteslutas.

§ 7, § 11 sista punkten och § 13 i komiténs förslag till instruktion för taxeringsmyndigheterna hafva ansetts böra utgå, då hvad förstnämnde § angår densamma icke innefattar annat än hvad som redan i sjelfva förordningen, § 8 mom. 2 c 1:o jemförd med § 10 mom. 2 a, är stadgadt, medan åter föreskrifterna i § 11 sista punkten och § 13 af instruktionen icke torde stå i full öfverensstämmelse med i förordningens § 12 meddelade bestämmelser om beskattningsort.

Sedan jag härmed redogjort för det väsentligaste af de nya bestämmelserna i det inom Finansdepartementet utarbetade förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, tillåter jag mig, med erinran, att förslaget, i hvad det afser förändrade grunder för jordbruksfastighets beskattning, står i samband med frågan om afskrifning af grundskatter samt af rustnings- och roteringsbesvärerna, så att förslaget i nyss antydda del icke läser kunna godkännas, utan att Eders Kongl. Maj:ts framställning rörande de senare frågorna af Riksdagen bifalles, i und. hemställa, det Eders Kongl. Maj:t, med förklarande, att Eders Kongl. Maj:t icke ifrågasatte, att den efter artikel I i nu gällande bevillningsförordning utgående personliga skyddsavgift vidare bör utgöras, tacktes i Nådig proposition föreslå Riksdagen till antagande berörda förslag till »förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst jemte instruktion för taxeringsmyndigheterna».

Hvad föredragande Departementschefen sålunda tillstyrkt, deruti Statsrådets öfrige ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen i nåder gilla och bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Hans Wachtmeister.
